

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/20 • 21 Mayıs 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Madenlerde,
tersanelerde,
fabrikalarda
ölüm kol geziyor...**

**Kahrolsun ücretli
kölelik düzeni!**

İÇİNDEKİLER

İşçi sınıfına ihanetin hesabı	
mutlaka sorulmalıdır!	3
Anayasa değişikliği tartışmaları ve	
devrimci tutum	4
Baykal Amerikancı rejim tarafından	
saf dışı edildi!	5
Kürt halkıyla omuz omuza!	6
Polis destekli ırkçı-faşist saldırılar	
yayılıyor....	7
Madendeki patlamanın sorumlusu	
sömürü düzenidir!	8
BDSP: İş cinayetleri devam ediyor! . . .	9
Sendika ve meslek örgütlerinden maden	
faciasına tepki.	10
Ankara'da işçiler "Genel grev-genel	
direnışı" tartıştı.	11
BES Adana Şube Başkanı Sinan Tunç	
ile konuştuk....	12
Türk-İş'ten 26 Mayıs ihaneti!.. . . .	13
İşçi ve emekçi hareketinden.. . . .	14-15
Yeni dönem MESS Grup TİS süreci ve	
görevlerimiz.	16-19
MİB: Sınıfa ihanet edenler hedefimiz	
olmaktan kurtulamayacaklardır!	20
İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı	
gerçekleştirildi!	21-22
Mayıs şehitleri eylemlerle anıldı	23
Gençlikten Kaypakkaya ve	
Mayıs şehitleri anmaları...	24
Sokak Üniversitesi'nde "Kapitalizmin	
krizi ve Yunanistan" dersi	25
NATO'da "stratejik" dayanışma.	26
Krizin faturasına karşı	
emekçiler sokakta!	27
Devrim şehitlerini anmak, kavgayı zaferle	
taçlandırmakla mümkündür!	28
Siyaset ve ahlak! - M. Can Yüce	29
Hasta tutsaklara özgürlük!	
Mücadele Postası	31

Kızıl Bayrak'tan...

Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada 26 Mayıs genel eylemine ilişkin tablodaki belirsizlik halen devam ediyordu. 20 Mayıs günü tekrar biraraya gelmesi beklenen sendikal konfederasyonların nasıl bir tutum ortaya koyacakları kesinleşmiş değil. Sendikal bürokrasinin aylar öncesi karar altına aldığı bir genel eylemi ortada bırakması, sınıfa ve emekçilere karşı nasıl bir ihanet içinde olduklarını gösteren yeni bir örnektir sadece. Yeni bir örnektir ancak ilk değildir, son olmayacağı da kesindir. Bu ihanetin yeni örneklerinin yaşanmamasının yolu sınıfın taban inisiyatiflerine dayalı kendi öz örgütlülüklerini inşa etmesidir. Kendi bağımsız çıkarları temelinde devrimci sınıf örgütlülüğünü yaratmasıdır. Ancak böylece sermaye sınıfına ve onunla işbirliği içindeki sendikal koruculara karşı kendi bağımsız çıkarlarını savunup koruyabilir.

Sınıf hareketi farklı cephelerdeki mücadele ve örgütlenme arayışını sürdürüyor. Yerel işçi direnişleri yaygınlaşarak devam ediyor. Sermayenin işçi sınıfını köleleştirme saldırısına karşı tepkiler büyüyor. Kurlsız ve taşeronlaştırmaya dayalı kölelik düzeni her gün onlarca işçi ve emekçinin yaşamına mal oluyor. Sermaye sınıfı, işçi ve emekçileri işsizlik sopsasıyla terbiye ederek yoksulluk ve sefaletin dipsiz kuyusuna itiyor. Geleceksiz ve güvencesiz yaşam, milyonlarca işçi ve emekçinin kabusu olmaya devam ediyor. Bu tablonun diğer yüzü ise sermaye sınıfının artan serveti ve zenginliğidir. Milyonlar yoksullaştıkça sermaye sınıfı servetine servet katmaktadır. İşçi ve emekçilerin örgütlenerek mücadele etmeleri dışında başka bir seçenekleri yoktur.

Sınıf devrimcileri içine girdiğimiz dönemin sunduğu sayısız imkanı ve zemini en etkili ve yaratıcı bir şekilde kullanarak sınıf kitlelerini kendi bağımsız devrimci çizgisi temelinde örgütlemeyi başarabilmelidir. Metal TİS'leri güncel planda bu çabanın merkezine oturmaktadır. Sınıfa yönelik çok yönlü devrimci siyasal çalışmanın ete-kemiğe bürünmesinin yolu sınıf kitlelerini örgütlemekten geçmektedir. Sınıf hareketinin önümüzdeki sürecini çok doğrudan etkileyecek olan metal TİS görüşmelerine sonuç alıcı bir müdahalenin yapılması planlı ve sistematik bir çabanın ortaya konulmasını zorunlu

kılmaktadır. Sınıf devrimcileri yeni bir sınavla karşı karşıya bulunmaktadır. Bu alanda atacakları her adım, kazanacakları her yeni mevzi hem sendikal bürokrasinin ihanetçi-uzlaşmacı çizgisinin alt edilmesi hem de sınıf zemininde güçlü ve sağlam bir zeminin inşa edilmesi bakımından hayati bir önem taşımaktadır. Sınıf devrimcileri dönemin kendilerine yüklediği görev ve sorumlulukların bilinciyle güne yüklenmeli ve geleceği kazanmalıdırlar.

* * *

Hatırlatma:

Eksen Yayıncılık tarafından hazırlanan *Kızıl Bayrak* sayılarının ciltlenmiş yeni 4 cildi çıkarılmış bulunuyor. **Ocak 2008-Haziran 2008** tarihlerini kapsayan **25.cilt**, **Temmuz 2008-Aralık 2008** tarihlerini kapsayan **26. cilt**, **Ocak 2009-Haziran 2009** tarihlerini kapsayan **27. cilt** ve **Temmuz 2009-Aralık 2009** tarihlerini kapsayan **28. cilt** ... Okurlarımız Eksen Yayıncılık bürolarından daha önce çıkmış bulunan *Kızıl Bayrak* ciltleri ile yeni çıkan 4 cildi temin edebilirler.

Derleyen: H. Fırat

Parti
değerlendirmeleri-3

Derleyen: H. Fırat

Parti
değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/20 * 21 Mayıs 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Sermayenin sendikalar içindeki Truva atları 26 Mayıs grevini boşa düşürüyor...

İşçi sınıfına ihanetin hesabı mutlaka sorulmalıdır!

Yıllar süren kararlı bir direnişin ardından kazanılan Taksim 1 Mayıs kutlaması, işçi sınıfı ve emekçiler hanesine önemli bir kazanım olarak yazılırken, egemenler cephesinde hoşnutsuzluk ve tedirginlikle karşılandı. Zira sermayenin azgın saldırılarına karşı alanları dolduran yüzbinlerce işçi, emekçi ve genç, sömürü ve zorbalık düzenine karşı mücadele isteğini ortaya koydu.

TEKEL Direnişi'yle birleşen bahar sürecinin doruğu olan 1 Mayıs kutlamaları, emekçi kitlelerde biriken mücadele arayışı ve isteğinin açığa çıkmasını sağlamakla kalmadı, sınıf hareketinin uzun yıllardır sıkıştırıldığı cendereyi parçalama dinamiklerinin güçlenmekte olduğunu gösterdi.

İşçi sınıfının önemli bir kesiminin beklentisi, 1 Mayıs'ın ardından 26 Mayıs'ta yapılması kararlaştırılan genel iş bırakma eyleminin, "etkili bir genel grev" olarak örgütlenmesiydi. "1 Nisan'dan 1 Mayıs'a, 1 Mayıs'tan 26 Mayıs'a genel grev-genel direniş!" şiarı, bu beklentinin yansımalarından biriydi.

Etkili bir 26 Mayıs eylemi yerine grev kırıcılığı

TEKEL Direnişi'nin emekçilerde yarattığı olumlu hava ve Taksim'deki görkemli 1 Mayıs kutlamasının ardından örgütlenecek başarılı bir 26 Mayıs eylemi, sınıf hareketinde gözlenen gelişme eğilimini daha da güçlendiren bir rol oynayacaktı.

Mücadele isteği ve kararlılığını, son dönemde gerçekleştirilen eylemlerde yükselttiği "Genel grev-genel direniş!" şiarıyla ortaya koyan işçi sınıfının ileri bölükleri, sermaye iktidarının azgın saldırılarına karşı mücadeleye hazır oldukları mesajını birçok kere verdiler. Sınıf cephesinden yansıyanlar, 26 Mayıs'ın üretimin durdurulup alanlara çıkıldığı bir eylem olarak örgütlenmesi için koşulların uygun olduğunu gösteriyordu. Sendika yönetimleri, bu uygun zemine dayanarak etkili bir hazırlık için çaba harcamış olsalardı, başarılı bir eylem örgütlenebilecekti.

Ne var ki, sınıf saflarındaki gelişmeleri yakından izleyen sendika bürokratları, 26 Mayıs'ta etkili bir grev örgütlemek için değil, grev kırıcılığı yapmak için kolları sıvadılar.

Sendika ağaları ihaneti yeni bir evreye taşıyor

22 Şubat'ta toplanan Türk-İş, DİSK, KESK, Türk Kamu-Sen temsilcilerinin altına imza attığı metinde şu ifadeler yer alıyordu: "*Öncelikli istemlerinin karşılanmaması ve bu etkinliklerin Hükümet nezdinde bir sonuç vermemesi halinde, 26 Mayıs 2010 tarihinde, bu dört konfederasyon ve bu konfederasyonlara üye tüm sendikaların birlikte sahipleneceği ve üretimden gelen gücün kullanılacağı genel bir eylem yapılmasının uygun olacağına karar verilmiştir.*"

TEKEL işçilerinin direnişi devam ederken üç ay sonra hayata geçirilecek bir eylem kararı almak, adı geçen konfederasyonların gerçekte mücadeleyi büyütmek değil, direnişi bitirmek derdinde olduklarını

gösteriyordu. Nitekim dün, işçi sınıfı ve emekçilere "üretimden gelen gücün kullanılacağı genel bir eylem" yapacaklarına dair vaatte bulunan konfederasyonlar, bugün 26 Mayıs eylemini boşa düşüren bir tutum sergiliyorlar.

Aralarında görüş ayrılığı olsa da, ortaya çıkan vahim tabloda sadece konfederasyonların değil, sendikaların da payı var. KESK, DİSK ve Türk-İş'e bağlı TÜMTİS, Deri-İş, Petrol-İş, Basın-İş ve Genel Maden-İş'in de aralarında bulunduğu sınırlı sayıda sendika grevin gerçekleştirilmesinden yana olduklarını açıkladılar. Tek Gıda-İş Sendikası adına açıklama yapan Genel Sekreter Mecit Amaç'ın, "Konfederasyonun aldığı karara saygı duyacağız" sözleri ise utanç vericidir.

Aradan geçen üç aylık sürede, sermaye uşağı AKP hükümeti, konfederasyonların dile getirdiği talepleri kabul etmek bir yana, işçi ve emekçilerin kazanımlarını gasp etmek yönünde yeni adımlar attı. Buna rağmen, "genel iş bırakma eylemi için koşullar uygun değil" diyerek eylemi sürüncemede bırakan Mustafa Kumlu ile Türk-İş'in diğer şefleri işçi sınıfına ihaneti yeni boyuta taşıdılar.

Bu yozlaşmış bürokrat kastın, 26 Mayıs grevinin sabote edilmesine, tescilli hain Mustafa Kumlu'nun direnişçi işçiler önderliğindeki bir eylemle 1 Mayıs kürsüsünden uzaklaştırılmasını gerekçe göstermesi ibret vericidir. Zira bu zihniyete göre, ağalar dilediği zaman işçilere ihanet edebilir ancak işçi sınıfı buna tepki gösteremez, eğer işçiler 'haddini aşır' tepki gösterirse, ağalar ihaneti daha da derinleştirir.

İhanetin suç ortağı olunmamalıdır

Her koşulda grevin gerçekleştirilmesini savunan konfederasyon ve sendikalar ise eylemi hayata geçirme iradesi ortaya koyamıyorlar. Bu durum, Türk-İş bürokratlarının tutumunun belirleyici olduğu anlamına geliyor ve ihanet çetesinin peşinden sürüklenenler için vahim bir zayıflığa işaret ediyor.

Oysa KESK, DİSK ve grevin yapılması gerektiğini savunan Türk-İş'e bağlı sendikaların, ihanetin suç ortakları durumuna düşmemek için, ücretsiz PDF kitap arşivi - <https://raney.org>

eylemi hayata geçirmek doğrultusunda azami çaba harcamaları gerekiyor. Dahası, başını Mustafa Kumlu'nun çektiği ihanet şebekesini işçi sınıfı ile emekçiler nezdinde teşhir etmek ve onlarla aralarına kalın bir çizgi çekmek gibi bir sorumlulukları bulunuyor.

Bu tutumdan kaçınmak, DİSK, KESK ve grevden yana tutum alan Türk-İş'e bağlı bazı sendikaları, ihanet şebekesinin suç ortakları haline getirmekle kalmayacak, ilerici iddialarını da tartışmalı hale getirecektir. Bu suç ortaklığından kurtulmak için atılacak ilk adım, 26 Mayıs'ta grev kararını hayata geçirmek ve direnişçi işçiler tarafından kürsüden kovulan Mustafa Kumlu'ya verilen desteği geri çekmek olmalıdır. İşçi sınıfından yana olma iddiasında samimi olan şu veya bu kademedeki her sendikacı da böyle bir sorumlulukla karşı karşıya bulunmaktadır.

"Emek güçlerinin birliği" söyleminin ardına saklanarak bu sorumluluktan kaçılmaz. Zira işçi sınıfından yana olan ilerici sendikaların, sınıf hareketinin gelişimini baltalayan birliklerde yeri olmamalıdır.

Öte yandan, 1 Nisan ve 26 Mayıs eylemlerine gerekli ilgiyi göstermeyen sol hareket de, sınıfın gündeminden uzak kalmasının altında yatan nedenleri sorgulak durumundadır.

Hesap sormak için güçlü ve yaygın taban örgütlülükleri

26 Mayıs grevinin boşa düşürülmesi için çevrilen dolaplar, sendika ağalarının giderek uzayan ihanet zincirine eklenen yeni bir halka olmuş, böylece işçi sınıfının temel kitle örgütü olan sendikaları kötürümleştiren bu şebekenin suç dosyası daha da kabarmıştır.

Biliyoruz ki, ilerici öncü kesimleri başta olmak üzere, işçi sınıfı saflarında, sendikalara çöreklenen "ağalar kastı"ndan hesap sorulmasını isteyen önemli bir kesim mevcuttur. Ancak sermaye ve onun devletiyle organize bir biçimde çalışan bu hainler şebekesinden temennilerle hesap sorulmayacağı açıktır.

İşçi sınıfına karşı işlenen suçların hesabını sormak, sınıf devrimcileri başta olmak üzere tüm devrimci güçler ile ilerici-öncü işçi ve emekçilerin görevidir. Bunun yolu ise güçlü ve yaygın taban örgütlenmelerinden geçmektedir. Sermayenin Truva atlarını işçi sınıfının temel kitle örgütü olan sendikalardan söküp atmak ve bu ihanet şebekesinden hesap sormak, ancak söz, yetki ve karar tabanda örgütlenen işçilere ait olduğunda mümkün olacaktır. O halde fabrikalarda, işkollarında ve sanayi sitelerinde taban örgütlükleri oluşturmak öncelikli görevlerden biridir.

Sınıf devrimcileri sendika ağalarının 26 Mayıs ihanetini, tabanda örgütlenme doğrultusunda harcadıkları çabayı daha da güçlendirmenin vesilesi haline getirmeli, bu çalışmayı ilerici öncü işçi ve emekçilerle buluşup taban örgütlülüklerini birlikte örne perspektifiyle yürütmelidirler.

Anayasa değişikliği tartışmaları ve devrimci tutum

Bir süredir burjuva siyasetin gündeminde anayasa değişikliği paketi bulunuyor. AKP tarafından 12 Eylül Anayasası'ndan kurtulmak iddiasıyla gündeme getirilen değişiklik paketi, yoğun ve zaman zaman sert tartışmalara konu oldu. AKP cephesinden bu anayasa değişikliği, uzun zamandır başlamış bulunan “normalleşme” ve “demokratikleşme” sürecinin çok önemli bir parçası, bu yöndeki mesafenin tescillenmesi ve geri dönülemez bir noktaya ulaştırılması olarak gösteriliyor.

Burjuva muhalefeti ise, değişiklik paketinin demokratikleşmeyle bir ilgisi olmadığını, devleti tümünden ele geçirmek isteyen AKP'nin bu kez yüksek yargıyı kontrol altına almak için yaptığı bir düzenleme olduğunu söylüyor. Anayasa değişikliği üzerinden yürüyen bu gerilimli ve çatışmalı süreç, küçük-burjuva reformist solu da içerisine aldı. Reformist sol grup ve çevrelerin bir kısmı, anayasa değişikliğinin sınırlı olmakla birlikte demokratikleşme yönünde bir iyileşme sağladığı gerekçesiyle AKP'ye destek verdi. Diğer bir kesim ise, değişikliklerin demokratikleşme bakımından göstermelik adımlar içerdiğini, asıl meselenin AKP'nin iktidarını güçlendirmek olduğunu belirtmekle birlikte, burjuva muhalefetine eklemekten kurtulamadı.

Devrimci bakış açısıyla yaklaşıldığında ise, Marks'ın aşağıdaki sözleri anayasa tartışmalarının kavranması bakımından anahtardır. Marks, Fransa'da 1848 Devrimi sonrasında, devrimci işçi sınıfı hareketinin ezilmesinin ardından hazırlanan ve egemen sınıf içerisindeki yeni güç dengesinin ürünü olan anayasa için şunları söylemektedir:

“Vaktiyle anayasalar sosyal devrim süreci durulma noktasına varır varmaz, yeni oluşan sınıf ilişkileri sağlama bağlandıktan, hakim sınıfın birbiriyle boy ölçüşen kesimleri hem mücadeleyi kendi aralarında sürdürmelerine, hem de bitik düşen halk yığınlarını mücadelenin dışında tutmalarına elveren bir uzlaşmaya vardıldıktan sonra hazırlanıp kabul edilmişlerdi. Bu anayasa ise, tam tersine, hiç bir sosyal devrimin teyidi değildi; eski toplumun devrim karşısında kazandığı geçici zaferinin teyidi idi.” (Fransa'da Sınıf Mücadeleleri/1848-1850, May Yayınları, s.78)

Bu sözlerden çıkarılacak ilk sonuç, anayasa değişikliklerinin sınıf mücadelelerinden ve sınıflar arası güç dengelerinden bağımsız ele alınamayacağıdır. Zira anayasalar, sınıflar ya da egemen sınıf içerisindeki rakip kesimler arasındaki güç dengelerinin durumunu yansıtır. Bu güç dengeleri, şu ya da bu biçimde sınıflar arasında, devrimler yoluyla ya da sınıf mücadelesinin seyrindeki temel gelişmelere bağlı olarak ya da egemen sınıf içindeki rakip kesimlerin kendi aralarında iktidarın paylaşımı üzerine mücadelelerinin yeni bir dengeye ulaşmasıyla gündeme gelir.

Mevcut anayasa değişikliğini, bu temel marksist düşünceye bağlı kalarak yorumlamaya çalışalım. Öncelikle, mevcut anayasa değişikliği, eski toplumun devrimci güçler üzerindeki geçici zaferinin sonucunda gelen bir değişiklik değildir. 12 Eylül Anayasası bu açıdan farklıdır. Devrimci hareketin ve toplumsal mücadele güçlerinin ezilmesi üzerinde yükseliyordu. Toplumsal muhalefetin kendisini ifade edeceği kanalları kapatıyor, en basit demokratik hakların üstünü çiziyordu. İlerici ve devrimci olanı ezme

hedefliyor, işçi sınıfı ve emekçi hareketinin toparlanmasına engel olacak mekanizmalar oluşturmaya çalışıyor. Yani 12 Eylül Anayasası, egemen sınıfların toplumun devrimci güçleri üzerinde zorbalıkla elde edilmiş üstünlüğüne dayanıyor, zorbalıkla kazanılmış olana meşruiyet kılıfı sağlıyordu.

Bugün yapılan anayasa değişikliği ise 12 Eylül Anayasası'nın değiştirilmesi iddiası taşıyor. Ama 12 Eylül Anayasası'nın yerine yeni bir anayasa geçirilmiyor, bu darbe anayasası temel mantığı ve iskeleti korunarak revizyondan geçiriliyor.

Bugün sınıflar arasındaki güç dengelerinin değişmesi, yani sermaye karşısında emeğin mücadelesiyle doğan yeni bir güç dengesi söz konusu değildir. Sınıf ve emekçi hareketi bilinç ve örgütlenme düzeyi bakımından o dönemki koşullarla kıyaslanmayacak kadar geri durumdadır. Bir güç olarak hesaba katılması gereken Kürt hareketi ise, devletin inkar ve imha politikasını zorlasa da, sonuca gidecek düzeyde bir güç ortaya koyamamaktadır.

Kısacası, mevcut anayasa değişikliği, iktidardaki sınıfın rakip kesimleri arasındaki mücadelenin ulaştığı yeni güç dengesinin arkasından gelmektedir. Yapılan değişiklik, büyük burjuvazinin bugün özellikle AKP tarafından temsil edilen kesimi ile, aynı büyük burjuvazinin bugüne kadar dümeni elinde tutmuş kesimi (ve onun adına yıllarca ülkeyi yönetmiş olan sivil-asker bürokrasi) karşısında elde ettiği üstünlüğün bir ifadesidir ve bu üstünlüğün pekiştirilmesine hizmet etmektedir. Öyle ki, anayasa değişiklik paketinin en önemli unsurları, HSYK, Anayasa Mahkemesi'nin yapısı ve onun parti kapatmaya ilişkin yetkileriyle ilgilidir. Bu değişiklikler ile hükümet partisi temel devlet mekanizmaları üzerinde önemli ayrıcalıklar kazanacak ve düzen içi çatışmada karşısında yer alan güçlerin son sığınaklarının düşmesini sağlayacaktır. Burjuva cephedeki kapışmanın gerisindeki asıl neden budur.

Elbette değişiklik paketinde çatışma nedeni olan bu kapsamdaki maddeler dışında, “demokratikleşme” görüntüsüne yol açan maddeler de vardır. Sendika kurmanın kolaylaştırılması, birden fazla sendikaya üye olma gibi bazı düzenlemeler ile memurlara toplu sözleşme hakkı verilmesi gibi. Ancak bunların büyük

bir bölümü göstermeliktir ve siyasi manüplasyon amacına dayalıdır. Çünkü hem sendikal örgütlenmenin önündeki yasal engeller bunlarla sınırlı değildir, hem de yapılan düzenlemelerden bazıları, örneğin memurlara toplu sözleşme hakkı veren değişiklik bir kandırmacadır. Zira, yapılan değişiklikte grev hakkı yoktur, sadece mevcut toplu görüşme düzeni “toplu sözleşme” adı altında sürdürülecektir.

Bunlar, anayasa paketindeki bu tür değişikliklerin, esasta iktidar dümenindeki mevzileri genişletmek ve sağlamlaştırmak amacıyla yapılan düzenlemelerin üzerini örtmek, yanı sıra güçlü bir halk desteği alabilmek için yapıldığını göstermektedir. Kısacası aldatmacadan başka bir şey yoktur, demokratik bir içerik söz konusu değildir.

Bunun içindir ki, işçi sınıfı ve devrimci güçler bu anayasa tartışmalarının bir tarafı değillerdir. Taraf olmak düzen güçleri arasındaki mücadeleye eklemelenmek anlamına gelir ki, bu yolla demokratik hak ve özgürlüklerin kısıntısı bile elde edilemez. Sınıf mücadelelerinin bütün bir tarihi, anayasa da içinde yasalarda demokratik hak ve özgürlükler lehine değişiklik yapabilmek için, sınıflar arası güç dengelerinin değişmesi, yani emek ile sermaye arasındaki mücadelede emekçiler lehine büyük değişimin yaşanması gerektiğini göstermiştir. Bunun olmadığı yerde yasalarda yer alan demokratik haklar kağıt üzerinde kalacaktır. Bugün sendikalaşma anayasal bir hak olduğu halde sermaye sınıfı tarafından pratikte tanınmamasının ve bu yöndeki girişimlerin zorbalıkla bastırılmasının gerisinde bu vardır.

Sonuç olarak, burjuva siyasetindeki kavgalardan medet ummamak, sınıf mücadelesi görevlerine yoğunlaşmak, sermaye düzenine karşı işçi sınıfını ve emekçilerin mücadelesini büyütme ve devrimci bir yola sokmak gerekmektedir. Bu başarıldığında, hem mevcut yasalardaki hak kısıntılarının kullanılması sağlanır, hem de sermaye iktidarından yeni haklar koparılıp alınır. Bu da ancak, sermayenin sınıf egemenliğini egemenliğini parçalamaya kilitlenen devrimci bir perspektifle mümkün olabilir. Her türlü yasal ve anayasal reformlar, ancak böyle bir mücadelenin yan ürünü olur ve gerisin geri bu mücadeleye ivme katarlar.

Baykal, Amerikancı rejim tarafından saf dışı edildi!

On yıllardan beri sermayeye hizmet eden CHP şefi Deniz Baykal, gece yarısı sanal alemde piyasaya sürülen bir kasetle politik arenadan hoyratça saf dışı edildi. Düzen siyasetinin önde gelen isimlerinden birinin yatak odasında çekim yapan devletin ilgili kurumları, bu rejimde kimsenin gözetlenmekten muaf olamayacağını bir kez daha hatırlatmış oldular.

Kokuşmuş düzenin, kokuşmuş siyasetinin, kokuşmuş figüranlarının yatak odalarında çevirdikleri filmlerde başrol oynayan tek “kahraman”ın Deniz Baykal olmadığı aşikar. Sayısız veri, en az hizmet ettikleri düzen kadar kokuşmuş bulunan rejimin şu veya bu kurumundaki şeflerin pek çoğunun Deniz Baykal’dan farklı olmadıklarına işaret ediyor.

Deniz Baykal vakası Amerikancı rejimin kendi hizmetindeki figüranların da özel yaşamlarını didiklediğini gözler önüne serdi. Bu figüranlar hakkında istiflenen dosyalar, doğaları gereği birer çirkef yuvasıdır. Zira kokuşmuş bir düzene hizmet eden bir figüranın bu kan ve irin deryasında temiz kalması olası değil. Ancak verili koşullarda bu dosyaların çoğu mahzenlerin tozlu raflarında bekletiliyor. Zira rejim, ancak gerekli olursa figüranlarını bir paçavra gibi siyaset çöplüğüne yollar.

“Kurbanlar” genelde egemenler arası iktidar ve rant etrafında süren çatışmaların seyrine bağlı olarak belirlenir. Kimi zaman ise ya kamuoyunda çok yıpranmasına veya rejim nezdinde miadını doldurmasına rağmen arenadan kendi rızaları ile çekilmek istemeyen figüranlar da “kurbanlar” listesine eklenir. Ancak her durumda “kurban” ömür boyu hizmet ettiği rejim tarafından “işe yaramaz paçavra” muamelesi görmekten kurtulamaz.

Görünen o ki, Amerikancı rejimin Deniz Baykal gibi sadık bir hizmetkarını siyasi çöplüğe havale etmesi, bu figüranın miadını doldurmasından kaynaklanıyor. Çünkü Deniz Baykal’ın düzen siyasetini icra ediş tarzı, geline yerde artık ne emperyalistlerin ne işbirlikçi burjuvazinin beklentilerini karşılıyor. Bu duruma düşen figüranların “bahtsızlığı” hizmet ettikleri kapitalist

rejimin siyasi etiği bir asır önce tedavülden kaldırmış olmasıdır. Bunun pratikteki yansıması, rejimin “karizmatik” temsilcilerin biri olmasına rağmen Deniz Baykal’ın başına gelenlerden izlenebilir.

Deniz Baykal’ın defteri bir kez dürüldükten sonra düzen medyasının “alçakça komplo” diye ağıt yakması, ikiyezli bir ayinden başka bir anlam taşımıyor.

Deniz Baykal ile diğer CHP’li şeflerin komplo düzenlendiğinden, özel yaşamın dokunulmazlığına tecavüz edildiğinden, insan hak ve hürriyetinin çiğnenmesinden söz etmeleri ise kaba riyakarlıktan öte bir anlam taşımıyor. Zira bu ülkede komünistler, devrimciler, ilerici, emekçilerden yana sendikacı veya aydınların neredeyse attıkları her adım gözetlenirken, sadece kendilerinin değil, tüm yakınlarının her türlü iletişimi devletin kontrolü altında tutulurken, sayısız kere kolluk kuvvetlerinin tacizlerine maruz kalırken, diğer düzen partileri gibi, CHP şeflerinin de gıkı çıkmamıştır. Bunlar bir yana, kolluk kuvvetlerinin estirdiği terör ve işlediği cinayetlere bile itiraz etmeyen CHP şeflerinin, şimdi insan hak ve hürriyetlerinin çiğnenmesinden söz etmeleri inandırıcılıktan tamamen yoksundur.

Onlar, ancak işin ucu kendilerine dokununca insan hak ve hürriyetlerinin çiğnenmesinden dem vurmaya başladılar. Ancak bunu yaparken bile rejime değil, AKP hükümetine söz söylemenin ötesine geçemediler. Malum, bütün çirkeflerin anası olan kapitalist düzene biat ettikleri için rejimi hedef almaları mümkün değil. Ne de olsa onlar da Amerikancı rejim fedailerı arasında saf tutanlardandır.

Dinci gericiliğin şefi Tayyip Erdoğan ile siyaset ve medya alanındaki müritlerinin “ahlak”, “namus” gibi kavramları öne çıkararak CHP ve Deniz Baykal’a saldırmalarına gelince... Ortaya koydukları tutum, bu zevatın insani hasletlerden pek nasiplenemediğini gözler önüne serdi. Zira kız çocuğuna tecavüz eden Hüseyin Üzmez gibi hilkat garibelerini Adli Tıp raporlarıyla “masum” gösterenlerin, kendileri, çocukları, yakınları, hatta yandaşları için kızıllık yaparken, milyonlarca işçi ve

emekçisi yoksulluğa, sefilliğe mahkum ederek milyonlarca insanı sadakaya muhtaç duruma düşürenlerin ahlak ve namustan söz etmeleri, riyakarlıkta sınır tanımamalarıyla açıklanabilir ancak.

Elbette onların da bir “ahlakı” var; ancak bu ahlakın karakteristik özelliği, işçi sınıfı ve emekçileri sonsuza dek sömürü ve kölelik düzenine mahkum etmeyi “ilke” edinmesidir. Bu ahlakın alamet-i farikası sömürüyü, yağmayı, zorbalığı, köleleştirmeyi mubah sayması, hatta bu musibetlerden arınmış bir yaşamın mümkün olmadığını vaaz etmesiyle belirgindir.

Bu, bir egemen sınıf ahlakıdır ve her sınıfın karakteristik özellikleri, kaçınılmaz olarak o sınıfın ahlak anlayışına da damgasını vurur.

Diğer düzen partileri gibi CHP de, AKP de aynı ahlakı temsil ediyorlar. Elbette aralarında bazı farklar var; ancak bu farklar öze değil, biçime dairdir. Bu yüzden birbirlerine karşı son derece kaba ifadelerle, kimi zaman ise fiziki olarak saldırırken, bütün kötülüklerin anası olan Amerikancı rejime tek kelime etmeleri söz konusu bile olamaz.

Deniz Baykal örneğinde olduğu gibi, aralarından biri hedefe çakıldığı zaman, düzenin hizmetindeki figüranlar ikilemle karşı karşıya kalıyorlar. Zira bir yandan lanetlenen kendileri olmadığı için sevinirken, öte yandan benzer bir akıbetin başlarına gelebileceği korkusunun altında eziliyorlar. Bu açmaz, kişilerin ötesinde bizzat kapitalist rejimin açmazıdır. Unutmamak gerekiyor ki, kapitalist sistem, üstesinden gelemeyeceği pek çok sorunla malul olduğundan, hiçbir figüran hizmet ettiği rejimin bu açmazlarından muaf olamaz.

Belirtmek gerekiyor ki aynı açmaz, Deniz Baykal’ın yerine geçmeye hazırlanan ve medya tarafından “Kurtarıcı Mesih”miş gibi takdim edilen Kemal Kılıçdaroğlu için de geçerlidir. Zira sermaye iktidarı tarihin çöplüğüne atılana kadar, belirleyici olan kişiler değil, rejimin bekası olacaktır. Dolayısıyla belli dönemlerde başka “bahtsızlar”ın Deniz Baykal’ın akıbetine maruz kalmaları sürpriz olmayacaktır.

Kürt halkına yönelik saldırılar yoğunlaşıyor...**Kürt halkıyla omuz omuza!**

Kapsamlı bir tasfiye planını adım adım uygulamaya sokan sermaye devleti, imha ve inkâr çizgisi çerçevesinde Kürt halkına yönelik saldırılarını sürdürüyor. Türk ordusunun sınır bölgelerine yaptığı yığınak operasyonlara dönüşmüş bulunuyor. Son günlerde yoğunlaşan çatışmalarda asker ve gerilla ölümlerindeki artış sürecin sertleşeceğine işaret ediyor.

Kürdistan'daki operasyonların genişlemesi, askeri sevkiyat ve yığınak, PKK gerillalarıyla Türk ordusu arasında sıcak çatışmalara yol açıyor. Operasyonlardaki kayıplarını çoğu zaman örten ve gelişmeleri çarpıtan sermaye devleti, aynı zamanda asker cenazeleri üzerinden şovenist rüzgârı tırmandırmaya çalışıyor.

Türk ordusunun taciz atışları ve sınırı geçme girişimleriyle yaşanan çatışmaların, Kürdistan'ın güney ve kuzey bölgelerini içine alacak bir genişliğe ulaştığı belirtiliyor. Bu tabloya İran rejiminin PKK çizgisindeki PJAK gerillalarıyla girdiği çatışmalar da eklenmeli.

Hakkâri'nin İran ve Irak sınır bölgesindeki Şemdinli'de yoğun askeri hareketlilik yaşanıyor. Burada kurulan “keskin öncü birliği” Güney Kürdistan topraklarını izlerken, Derecik, Ortaklar ve Aktütün (Bezele) köylerinin bulunduğu bölge olan Baklaya, Govend ve Çarçela Dağları'nda binlerce askerin operasyonda olduğu belirtiliyor. Bu arada, gerillaların geçişini sınırlandırmak için, Şemdinli ve Başkale sınırlarında işçilere duvar ördürülüyor.

Türk ordusunun operasyonlara bölgeyi tanıyan korucuları da kattığı ve araziler üzerinde detektörlerle aramalar yaptırdığı söyleniyor. Gözetim sistemlerinin Derecik, Yeşilova ile Dağlıca bölgesi arasındaki yüksek noktalara kurulduğu, Dağlıca bölgesine 8 tank ve 40 araçlık bir konvoyla sevkiyat yapıldığı da belirtiliyor.

HPG tarafından 14 Mayıs günü yapılan açıklamada, bölgedeki hareketliliğin bilançosu sunuldu ve Türk ordusunun sivil yerleşim yerlerini bombaladığı belirtildi. 14 Mayıs günü ise, Kars'ın Kağızman ilçesine bağlı Kızılkilise Köyü kırsalında da operasyon başlatıldığı, Karargah Tepesi'nde sıcak çatışmalar yaşandığı bildiriliyor.

Operasyon, çatışma ve askeri sevkiyatlar yoğunlaşırken, sermaye devleti, Kuzey Kürdistan'da 11 dağı geçici güvenlik bölgesi ilan ederek sivillere yasakladı. Son üç ayda Kürt illerinin yarısı “güvenlik kapsamına” alındı.

Kuzey ve Güney sınırları arasında kurulacak “geçici güvenlik bölgeleri” ile gerillanın geçişlerini sınırlandırmaya çalışan sermaye devleti, bölgeyi halktan temizlemeye çalışıyor. Bu amaçla bir yandan baraj ve yol projeleriyle yerleşim yerlerini ortadan kaldırmaya çalışırken, öte yandan Kürt halkının geçim kaynaklarının başında gelen hayvancılığın zorunlu kıldığı yaylalara gidişleri yasaklıyor. Sınır hattındaki halkın yaşadığı mekânlara yönelik gerçekleştirdiği obüs ve havan saldırıları ve sınırın değişik yerlerinde oluşturulan mayınlı arazilerle bu bölgeleri insansızlaştırmaya çalışıyor.

Şırnak Valiliği 24 Nisan-14 Mayıs tarihleri arasında Hakkâri, Çukurca, Çağlayan ve Pirinççeken'e sivillerin girişini yasaklamıştı. Genelkurmay Başkanlığı ise 25 Şubat-25 Mayıs 2010 tarihleri arasında Dersim Pülümür, Nazimiye, Çemişgezek, Hozat ve Ovacık kırsallarına sivillerin girişini yasaklamıştı. Diyarbakır'ın Dicle ilçesinde köylülerin bulunduğu Kurşunlu Köyü kırsal alanı da “güvenlik bölgesi” kapsamında. Bu ırkçı-şovenist uygulama “serbest dolaşım özgürlüğü”nü

ortadan kaldırdığı gibi hak ihlallerine de kapı aralıyor.

Sermaye devleti bir yandan Kürt hareketini politik olarak kısıp almaya çalışırken, öte yandan askeri operasyonlara hız veriyor. Çok yönlü kuşatma derinleşerek sürüyor. Kandil'in kuşatılmasına yönelik ABD-Irak-Türkiye arasındaki “üçlü mekanizma”ya İran-Suriye-Türkiye arasında oluşturulan yeni bir “üçlü mekanizma” eklenmiş bulunuyor.

Öte yandan, Türkiye ile Güney Kürdistan yönetimi arasında uzun süredir yürütülen gizli ve açık görüşmelerin PKK'nin tasfiyesi ekseninde yürütüldüğü artık netleşmiş bulunuyor. Mevcut veriler, yürütülen pazarlıklarda sonuca yaklaşıldığını gösteriyor. Zira Türk devleti sınır ötesi operasyonun hazırlıklarına başladı. Sınır hattındaki yığınağa paralel, Güney Kürdistan'da bulunan Bamerne, Kanimasi, Amediye ve Gire Biye'deki askeri üslere de yoğun asker, ağır silah ve teknik malzeme takviyesi gerçekleştirdi. Bu üslere askeri yığınak devam ediyor.

MİT ve JİTEM'in Güney Kürdistan'da uzun süreden beri, yerel hükümetin asayiş güçlerini ve peşmergeleri dikkate almadan ve hiçbir engele takılmadan istediği gibi hareket ettiği biliniyor. Son dönemde Habur sınır kapısından resmi kimlikleriyle Güney Kürdistan'a giriş yapan çok sayıda korucu da dikkat çekti. Güney

Kürdistan'a yoğun korucu takviyesini sınır ötesi operasyon hazırlığı kapsamında değerlendirmek gerekiyor. Kuzey Kürdistan'da her türlü kirli yöntemi uygulamak için oluşturulan “Hançer Timi” türü yeni timler de benzer yöntemlerle Güney Kürdistan'da faaliyet yürütecek.

Kürt hükümetinin izni olmaksızın, asker takviyesi yanında, korucuların Güney Kürdistan topraklarına bu denli rahat girip faaliyet yürütmesi söz konusu olamaz. Nitekim KDP Başkan Yardımcısı Neçirvan Barzani'nin Türkiye'ye yaptığı ziyaret, yeni bir siyasi sürecin başladığına işaret ediyor. Görüşmeler, Güney Kürdistan yönetiminin askeri operasyon dahil olmak üzere PKK'ye karşı alacağı tutum ekseninde gelişti. Neçirvan Barzani, Başbakan Tayyip Erdoğan ile Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun yanısıra istihbarat yetkilileriyle görüştü. Ziyaretin dikkat çeken yönlerinden birisi de, uzun zamandır yok sayılan Federal Kürdistan Bölgesi Başkanı Mesut Barzani'nin Ankara'ya davet edilmesidir.

Gelişmeler, sermaye devletinin önümüzdeki dönemde Kürt hareketinin tasfiyesine yönelik saldırılarına hız vereceğini, her türlü yöntemi devreye koyacağını gösteriyor. Askeri, siyasi ve psikolojik savaş daha da derinleştirilecek, tüm imkânlar tasfiye amaçlı kuşatmanın başarıya ulaşması için kullanılacaktır.

Yaşanan süreç, Kürt sorununun çözümünün ve halkların kardeşliğinin yolunun, hem bölgedeki gerici rejimlerle hem de bunların arkasındaki emperyalist güçlerle hesaplaşmaktan geçtiğini bir kez daha ortaya koyuyor. Emperyalizm ve işbirlikçilerinin uğursuz planları karşısında Kürt halkı ile işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin ortaya koyacağı birlik, mücadele ve dayanışma gelişmelerin seyrinde belirleyici olacaktır. Kürt hareketini tasfiye ve halkları düşmanlaştırmaya odaklı politikaların püskürtülebilmesi ancak Kürt halkının, işçi ve emekçi kitlelerin, ilerici ve devrimci güçlerin birleşik devrimci mücadeleyi yükseltmesiyle mümkündür.

PJAK'lı tutsakların idamı protesto ediliyor***Türkiye ve Kürdistan***

İstanbul'da Barış ve Demokratik Çözüm Platformu 14 Mayıs günü İran'ı protesto etmek için Çağaloğlu'ndaki İran Başkonsolosluğu önünde yapmak istediği çıkılamaya polis izin vermedi. Bunun üzerine açıklama konsolosluğun bulunduğu caddenin karşısında yapıldı.

Basın açıklamasını yapan BDP İstanbul İl Yöneticisi Dursun Yıldız şunları söyledi: *“İran, Suriye, Türkiye başta olmak üzere bölge devletlerinin tümünün Kürtler söz konusu olduğunda demokrasi ve hukuk dışında her türlü ittifakı oluşturup kendi kirli çıkarları uğruna bir halkı kurban edebilmektedirler”*

Basın açıklamasında gruptan birkaç kişi “İran'da katliamlara son” yazılı siyah çelengi İran konsolosluğunun kapısına bırakmak istedi. Polisler çelengin ana giriş kapısına bırakılmasına izin vermezken, çelenk yan kapıya bırakıldı. Polisin bu tutumuna tepki gösteren diğer platform üyeleri de oturma eylemi yaparak durumu kınadı.

Şırnak'ta da kitlesel bir eylem gerçekleştirildi. Aralarında BDP Şırnak İl Başkanı ve yöneticilerinin de bulunduğu yüzlerce kişi BDP İl binasından Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. Yürüyüşte, “İran İdam Cumhuriyeti insanlık suçu işliyor sessiz kalma” pankartı taşındı.

13 Mayıs günü ise Yüksekova'da idamlar kitlesel bir yürüyüşle protesto edildi. Hakkari'nin Yüksekova İlçesi'nde binlerce kişi “Kahrolsun İran!” sloganıyla yürüdü. Kepenklerin tamamının kapalı olduğu ilçede ateş yakarak barikatlar kuran eylemcilere polis müdahale etti, çatışmalar yaşandı. 12 Mayıs günü de Van, Hakkari, Diyarbakır, Mersin, Başkale, Lice ve Çaldıran'da binlerce kişi tarafından protesto eylemleri yapılmıştı.

İran

İran Kürdistan'ında da 13 Mayıs günü gerçekleştirilen protestolara yoğun katılım oldu. Özellikle Sine ve Mahabad kentlerinde kepenkler açılmadı, İran üniversitelerindeki Kürt öğrenciler dersleri boykot etti. İşçiler ise genel grevle idamları protesto etti. Nüfusu 1 milyonu aşan Sine'de ise hayatın tamamen durduğu bildirildi.

Polis destekli ırkçı-faşist saldırılar yayılıyor...

Muğla kent merkezinde Şerzan Kurt isimli öğrencinin polis ve faşistler tarafından silahla yaralanmasıyla başlayan, Kürt öğrencilere yönelik polis destekli ülkücü-faşist saldırılarla tırmanan olaylar kısa süre içinde birçok ilde yankı buldu.

Kürt halkına yönelik inkar ve imha politikalarına hız veren sermaye devleti şoven-ırkçı kışkırtmalar eşliğinde faşist provokasyonlar ve linç saldırılarını devreye soktu. Kürt halkına yönelik kapsamlı saldırıların hazırlıklarının yapıldığı bir evrede Muğla'da yaşanan ülkücü-faşist saldırılar kısa süre içinde yaygınlaştı. Ülkücü-faşistler eliyle toplum genelinde tırmandırılmaya çalışılan şovenist histeri dalgası özellikle de üniversitelerde de karşılık buldu.

Muğla'da Kürt öğrenciler üzerinde estirilen faşist baskı ve terör sırasında sermayenin kolluk güçlerinin rolü bir kez daha açığa çıktı. Polislerin Kürt öğrencileri ülkücü-faşist güruhun olduğu yöne doğru yönlendirdiği görüldü.

Üniversitelerde faşist saldırılar tırmanıyor

İzmir, Ankara ve Eskişehir'deki üniversitelerde Kürt öğrencilere yönelik linç girişimleri ve ülkücü-faşist saldırılar gerçekleşti. Üniversitelerdeki saldırıların yanısıra çeşitli illerde polis-sivil faşistler işbirliğiyle Kürtlere yönelik saldırılar yaşandı.

Ege Üniversitesi'nde 14 Mayıs Cuma günü ülkücü-faşistler tarafından "Türk Dili ve Tarihi Topluluğu" imzasıyla gerçekleştirilmek istenen "İzmir'in işgali / acı yıllar" başlıklı konferans devrimci-demokrat öğrenciler tarafından engellendi.

Devrimci-demokrat öğrencilere taşlarla saldıran 20 kişilik faşist grupla Gıda Kafe önünde çatışma yaşandı. Rektörlük ise konferansın iptal edildiğini duyurmak zorunda kaldı.

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'nde düzenlenen bahar şenliğinde yurtsever öğrencilere ülkücü-faşist çeteler ve polisler saldırdı.

İki yurtsever öğrenci, öğrenci yurduna dönüş sırasında 30 kişilik ülkücü-faşist çetenin sopalı-bıçaklı saldırısına uğradı. Okul dışında bulunan Kürt öğrenciler, yaralanan arkadaşlarının yanına gitmek isterken polisin cop ve biber gazlı saldırısına uğradılar. Yaşanan gerginlik sırasında polislerin havaya ateş açtığı gözlenirken hızını alamayan Eskişehir polisi gözaltı terörünü devreye soktu. Saldırı sırasında 34 yurtsever öğrenci gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan 22'si emniyetteki sorgularının ardından serbest bırakıldı. Savcılık tarafından mahkemeye sevk edilen 12 kişiden 4'ü ise tutuklandı.

İrkçı-faşist saldırıların ardından kar maskeli ülkücü faşistler **Ankara'da** da bir öğrenciye satır ve döner bıçakları ile saldırdı. 14 Mayıs Cuma günü sabaha karşı evine doğru giden Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi öğrencisi İlker Z, Kızılay Adakale Sokak'ta kar maskeleri takmış, satır ve döner bıçağı kullanan faşistler tarafından saldırıya uğradı. İlker Z.'nin koluna ve omzuna aldığı satır darbeleriyle yaralandığı belirtildi.

Muğla'da 11 Mayıs günü ülkücü-faşistlerin Kürt öğrencilere saldırısıyla başlayan olaylar Muğla Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksekokulu 2. sınıf

edilmek istenmesiyle devam etti. Faşist bir grup tarafından linç edilmek istenen Fırathan, Muğla Devlet Hastanesi Acil Servisi'ne kaldırılarak tedavi altına alındı. Faşist saldırıların ardından gözaltına alınan 25 faşistten 4'ü tutuklandı. 4 faşistin mahkemede, "Türk bayrağını savunmak için yaptık" sözleri nedeniyle tutuklandığı bildirildi. Polis

destekli saldırılar sırasında gözaltına alınan ilerciyurtsever öğrenciler de tutuklama saldırısından nasibini aldı. Gözaltında bulunan 44 Kürt öğrenciden 2'si "Polise mukavemet etmek" gerekçesiyle tutuklandı.

İstanbul **Kadıköy'de** Fikirtepe Mahallesi'nde Kürtlere ait bir kafe 14 Mayıs günü polis baskımına uğradı. Polis kafe sahibini tehdit etti.

Şerzan Kurt yaşamını yitirdi

12 Mayıs günü Muğla kent merkezinde sivil faşist ve polislerce Kürt öğrencilere yönelik gerçekleştirilen saldırıda Şerzan Kurt isimli 21 yaşındaki Kürt öğrenci polis kurşunuyla ağır yaralanmış ve Muğla Devlet Hastanesi'ne kaldırılmıştı. Buradan da İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi (DEÜ) Tıp Fakültesi Hastanesi'ne sevk edilen Kurt, 19 Mayıs günü yaşamını yitirdi.

Sermaye devleti, işçi, emekçiler ve Kürt halkı üzerindeki devlet terörünü tırmandırırken yeri geliyor şoven-ırkçı kışkırtmalar eşliğinde faşist provokasyonlar ve linç saldırılarını devreye sokuyor, yeri geliyor sınırsız yetkilerle donattığı bekçi köpeklerini emekçilerin üzerine salıyor. Bu kapsamda 12 Mayıs günü Muğla'da yaşanan polis destekli ülkücü-faşist saldırı sonucu ağır yaralanan Şerzan Kurt hayatını kaybetti.

Polis kurşunuyla ağır yaralanan Şerzan Kurt, bir haftadır DEÜ Tıp Fakültesi Yoğun Bakım Servisi'nde yatıyordu. Şerzan Kurt'un babası Ömer Kurt ise AKP hükümetine tepkisini dile getirdi. "Sözde paketlerle insanların önüne çıkıp böyle gençlerin ölümüne neden olmak yerine o kadar yetki verdiği polislerini kontrol altına almalı ve onları bu canilikten çıkarmalıdır" diyen Ömer Kurt, oğlunun kaza kurşunuyla ölmediğini, Şerzan'ın Kürt olmasının onun ölümünün en büyük sebebi olduğunu söyledi. Ömer Kurt, "Yıllardır öldürülen gençlerimizden biri de bugün Şerzan Kurt oldu. Artık bu ölüm furasına 'dur' denilmesi gerekir" dedi.

Madendeki katliamın sorumlusu sömürü düzenidir!

Taşeronlaştırma ve kualsız çalışma düzeni Zonguldak'ın Kilimli Beldesi'nde bulunan Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Karadon Müessesesi Müdürlüğü'ne bağlı kömür ocağında bir kez daha patladı. Patlamanın yaşandığı katın, TTK'da galeri açma işini ihale ile alan Yapıtek Şirketi tarafından işletildiği ortaya çıktı. Bu katın, devlet tarafından özel sektöre verilmiş bir alan olduğu belirtildi.

17 Mayıs günü saat 13.28'de meydana gelen grizu patlamasından 11 işçi yaralı olarak kurtarılırken yerin 540 metre altında bulunan 28 işçi ve 2 maden mühendisi ise mahsur kaldı. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada, göçük altında kalan 30 işçiden 28'inin cesedine ulaşıldı.

Aynı senaryo: İhmal yok!

18 Mayıs günü patlamanın yaşandığı alana gelen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız ve Devlet Bakanı Hayati Yazıcı madende yaşanan patlamayla ilgili açıklamalar yaptılar. Tuzla tersanelerinde yaşanan iş cinayetlerine de "yapacak bir şeyimiz" yok diyebilecek kadar arsızlıkla yaklaşan devlet yetkilileri 18 Mayıs günü yaptıkları açıklamalarla da acizliklerini gösterdi. En çarpıcı ve ibretlik açıklama ise Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer'den geldi. "Teknik düzeyde herhangi ihmal gözükmediğini" iddia eden Dinçer, yuvarlak yanıtlar vererek "her şeyin kontrolleri altında" olduğunu savundu.

Balıkesir'de yaşanan ve 14 işçinin ölümüyle sonuçlanan iş cinayeti sonrasında da, patlamanın yaşandığı madenin patlamadan 20 gün önce denetlendiğini belirterek 'ihmal yok!' açıklamasında bulunan Dinçer, aynı senaryoyu yine okudu. Zonguldak'taki patlamanın yaşandığı madende en son Ekim 2009 tarihinde çok kapsamlı denetim yapıldığını söyleyen Dinçer, iş güvenliği konusundaki denetimlerde herhangi bir eksiklik görülmediğini iddia etti.

Dinçer'in; *"Bu açıdan bakıldığında burası kamu kurumu ve iş güvenliği konusunda profesyonelce çalışılan bir alandı. Bizim gördüğümüz bir şey yok şu anda. Ancak patlama sebebiyle bir ihmal, hata var mı onu göçüğü kaldırdıktan sonra göreceğiz. Şimdiden bir şey söylemek mümkün değil."* yönündeki açıklamasını ise Maden Mühendisleri Odası Başkanı Mehmet Torun'un yaptığı açıklamalar yalanladı. Torun, Zonguldak'taki maden ocağında patlamanın meydana geldiği katın "taşeron" tarafından işletildiğini söyledi. Ocağın üst katlarının devlet tarafından işletildiğini ve kamu işçilerinin çalıştığını dile getiren Torun, "Bu iç içelik sorunlar yaratır dedik. Bunun sıkıntısını anlatmıştık, ne yazık ki sözümüzü dinletemedik" dedi.

Devlet bakanları 18 Mayıs günü geldikleri Zonguldak'ta madenciler ve ailelerin tepkisiyle karşılaştılar. Dinçer'in konuşması sırasında tepki gösteren maden işçileri bölgede yol sorunu olduğunu belirttiler. 18 Mayıs günü Zonguldak'a gelmesi beklenen Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ise "çalışmaların olumsuz yönde etkileneceği" gerekçesiyle bu ziyaretinden vazgeçti. 18 Mayıs günü hükümet yetkililerine karşı maden işçileri ve yakınları tarafından gerçekleştirilen protestoların Abdullah Gül'ün erteleme kararının bir diğer nedeni olduğu aşikar. Öte yandan, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül Devlet Denetleme Kurulu'na madencilik sektörünü incelemesi yönünde göstermelik bir talimat

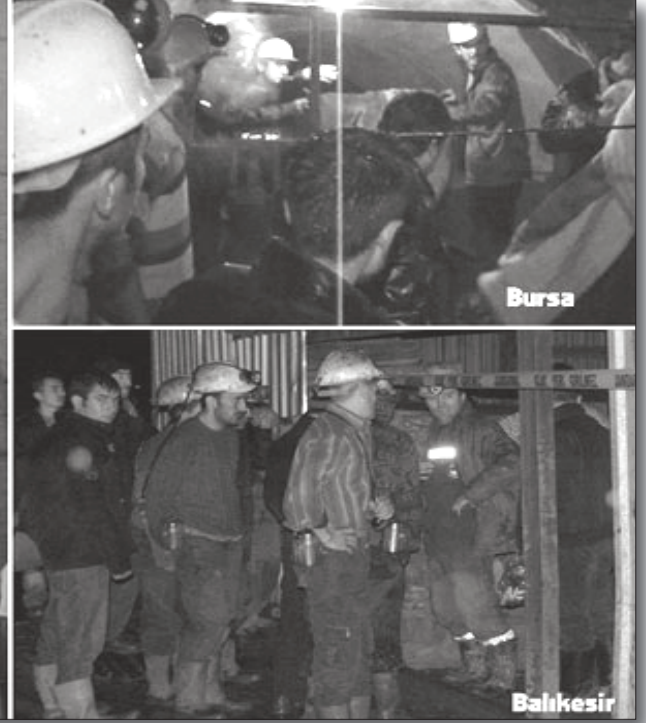
verdi.

Madende yaşanan patlamayla ilgili bir yalanlama da TTK'da galeri açma işini ihale ile alan Yapıtek Şirketi'nin yetkililerinden geldi. Şirket yetkilileri, ocakta metangazı birikmesinin söz konusu patlamaya neden olduğunu ifade ederek kendilerinin suçsuz olduğunu savundular. Şirket patronları, ocağa her türlü gaz ölçümünün yapılarak girildiğini iddia ettiler.

Balıkesir ve Bursa'daki ölümler hafızalarda!

Zonguldak'ta yaşanan grizu patlaması son dönemde yaşanan iki büyük işçi katliamını tekrar akıllara getirdi. 2010 yılının Şubat ayında Balıkesir'deki bir kömür ocağında ve Bursa Mustafakemalpaşa'da bir kömür ocağında toplu işçi katliamları yaşanmıştı.

- Balıkesir'in Dursunbey İlçesi'ne bağlı Odaköy'deki kömür ocağında 23 Şubat 2010 tarihinde saat 18.00 sıralarında grizu patlaması meydana geldi. Balıkesir Ticaret Odası Meclis Başkanı **Erhan Ortaköylü**'nün sahibi olduğu maden ocağı 13 işçiye mezar oldu. Patlamadan yaralı olarak kurtulan bir işçi de hastanede

verdiği yaşam savaşını kaybederek yaşamını yitirdi.

Böylece Balıkesir'deki maden katliamında yaşamını yitiren işçilerin sayısı 14'e çıktı. Ortaköylü'ye ait kömür madeninde bundan önce de 3 kez grizu patlamaları meydana gelmişti. 1 Haziran **2006**'da da yerin 700 metre derinliğinde meydana gelen grizu patlamasında 17 işçi iş cinayetine kurban gitmişti. 24 Şubat **2007** tarihinde ise yine bir grizu patlamasında 3 işçi yaşamını yitirmişti.

- Bursa'nın Mustafakemalpaşa ilçesine 30 kilometre uzaklıktaki Alpagut köyü yakınlarında bulunan **Bükköy Madencilik** ve Turizm Anonim Şirketi'ne ait kömür ocağında 10 Aralık 2009 akşamı saat 19.30 sıralarında meydana gelen grizu patlaması **19 işçinin** iş cinayetine kurban gitmesiyle sonuçlandı. 24 yıldır faaliyette olan madende daha önceki grizu patlamasında 4 işçi hayatını kaybetmişti.

Madenler işçileri için kara tabut olurken yargı ise bir kez daha asalak patronlar ve onların kölelik düzenini korudu. Son olarak Zonguldak'ta yaşanan patlamada ise yine aynı senaryonun devreye sokularak asıl sorumlu olan patronlar ve onların sömürü düzeninin aklanması işten bile değil.

Erdoğan'a maden ocağı önünde protesto

Sermaye hükümetinin başbakanı Erdoğan 19 Mayıs günü, maden faciasına ilişkin incelemelerde bulunmak üzere bölgeye gitti. İşçi ve emekçilere maden ocağının önünde yeni yalanlar söylemeye hazırlanan Erdoğan'a yanıt ise gerçekleştirilen protestolarla verildi.

Düzen sözcülerinin yaşanan her iş kazasından-cinayetinden sonra devreye soktuğu ikiyüzlüce açıklamalara ve içi boş duyarlılık hamasetlerine duyulan tepki, Erdoğan'ın Zonguldak'taki maden ocağına yaptığı ziyarette kendini bir kez daha gösterdi. Erdoğan maden ocağı çevresinde bulunan işçi-emekçilerin ve öğrencilerin tepkisiyle karşılaştı.

Erdoğan, madenci yakınlarının ve ailelerin bulunduğu çadıra gittiği sırada bir emekçi tarafından protesto edildi. Erdoğan'ın korumaları ve polisler, emekçiyi yaka paça gözaltına alarak olay yerinden uzaklaştırdılar.

Erdoğan'ın ziyaretini protesto etmek isteyen bir grup öğrenci de Gelik İşletme Müdürlüğü'nün bulunduğu bölge girişinde oturma eylemi gerçekleştirdi. Polisin 45 kişilik öğrenci grubunun etrafında barikat kurduğu bildirildi. Yaşanan arbedeler esnasında polisin 'uyarı için' havaya ateş açtığı da ifade edildi.

Karşılaştığı protestolarla ilgili basına açıklama yapan Erdoğan her zamanki gibi demagojiye sarıldı. Emekçilerin haklı tepkisini provokasyon olarak tanımlayıp kolluk güçlerinin müdahalesini meşrulaştıran Erdoğan, kendisine küfür edildiğini de iddia etti. İşçi ve emekçilerle adeta dalga geçen Erdoğan kazayı 'kadere' bağlamayı da ihmal etmedi. Erdoğan "Bu bölgede yaşayan kardeşlerim bu tür kazalar alışık. Bu mesleğin kaderinde bu var" dedi.

Madenlerde, tersanelerde, fabrikalarda...

İş cinayetleri devam ediyor!

İşçiler, emekçiler, kardeşler!

Madenlerde, tersanelerde, fabrikalarda “iş kazaları” ve ölümler durmak bilmiyor. Geçtiğimiz yıl içinde “iş kazaları”nda ölen işçilerin sayısı 1000’e yaklaşmış bulunuyor. Yeterli iş güvenlik önlemleri alınmadığı için her gün yüzlerce “iş kazası” meydana geliyor. Yaşanan iş cinayetlerinin haddi hesabı yok. Birçok işçi elini ve kolunu makineye kaptırıyor, şanslı olanlar ise sıyrık ve ezikle kurtuluyor. Artık bu kazalar ve hatta ölümler bile sıradanlaşıyor. Tüm bu iş cinayetlerinde işçi kardeşlerimiz patronların kâr hırsının kurbanı oldular. Bu ölen işçi kardeşlerimizin daha kanı kurumadan bir toplu iş cinayeti haberi de dün Zonguldak’tan geldi.

Zonguldak’ta, Türkiye Taşkömürü Kurumu Karadon Müessese Müdürlüğü maden ocağında dün (17 Mayıs) saat 13.30’da patlama meydana geldi. Patlamada 7-8 işçinin hafif yaralandığı bildirilirken, 32 işçiye halen ulaşamıyor. Taşeron firma tarafından işletilen maden ocağında meydana gelen grizu patlamasının ardından mahsur kalan işçiler için umutlar azalıyor.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer, bir yandan “*Göçüğün büyüklüğü konusunda ve işçilere nasıl ulaşacağımız konusunda elimizde yeteri kadar bilgi yok*” derken bir yandan da olaydaki gerçek sorumluları örtbas etmek için “*teknik düzeyde ihmal ve hata görünmüyor*” diyebiliyor.

İşçiler, emekçiler!

Kuşkusuz ki, bu yaşanan katliamın suçu sadece patronlara ait değildir. Aynı zamanda patronların devletinin ve hükümetinin de suçudur. Maden ocağında yaralanan ve mahsur kalan işçi kardeşlerimizin ve ailelerinin derin acılara boğulmasının sorumlusu asalak patronlar, onların devleti ve hükümetidir.

Zonguldak’taki son patlama bir kez daha işçi sınıfının örgütsüzlüğünü ve bunun sonucunda patronların almadığı iş güvenliği önlemlerini gündeme getirdi.

İş cinayetleri neden durmuyor? Ülkenin dört bir yanından sürekli iş kazaları ve bu kazalar sonucunda işçilerin hayatlarını kaybettikleri haberleri gelmektedir. Tüm bunların nedeni işçi sınıfının örgütsüz olmasıdır. İş cinayetlerinin yaşandığı işyerlerinin neredeyse tamamının sendikasıız olması bir tesadüf değildir. İşçi sınıfı örgütsüz ve dağınık olduğu için, patronlar ve hükümet üzerinde gerekli baskıyı kuramıyor ve iş güvenliği önlemlerini aldırtaamıyor. İşçiler uzun saatler boyunca, alabildiğine yorgun bir şekilde, önlemlerin alınmadığı iş koşullarında çalışmaya zorlanıyorlar. Bu dayanılmaz çalışma koşulları ve önlemsizlik içinde hayatlarından oluyorlar.

İşçiler, emekçiler, kardeşler!

Ölümleri durdurmanın tek yolu var ve bu da işçi sınıfının örgütlenmesinden geçmektedir. İşçi sınıfı örgütlenmediği ve çalışma koşullarının düzeltilmesi için mücadele vermediği sürece iş cinayetleri Zonguldak’ta, Tuzla’da, Bursa’da ve diğer sanayi havzalarında yaşanmaya devam edecek. O halde acılarımızı içimize gömmeyelim ve örgütlenerek sermayenin kölelik düzenine karşı mücadeleyi yükseltelim!

İş cinayetlerine son!

Gerekli iş ve işçi güvenliği önlemleri alınsın!

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

Ümraniye BDSP maden ocağında yaşanan patlamayı protesto etti!

Zonguldak'taki maden faciası Ümraniye BDSP tarafından 19 Mayıs günü Sarıgazi Meydanı'nda gerçekleştirilen eylemle protesto edildi.

Kaymakamlık önünden Sarıgazi girişine yürüyen BDSP'liler “Maden ocaklarında katleden kapitalist sömürü düzenidir! İş cinayetlerine karşı genel grev genel direniş!” pankartını açtılar.

Kapitalist sömürü düzenini teşhir eden konuşmalar yapıldı.

Eylemde okunan basın metninde, “iş kazası” denilenin aslında, kâr hırsı sebebiyle alınmayan güvenlik önlemleri, ağır, sağlıksız ve güvencesiz çalışma koşulları ile işlenen iş cinayetleri olduğu söylendi.

Taşeronlaştırmaya da dikkat çekilen açıklamada şu ifadelerle yer verildi:

“Ülkemizdeki iktidar, sermayenin siyasal sınıf iktidarıdır. Bu siyasal sınıf iktidarı, işçi ve emekçilerin siyasal sınıf iktidarı tarafından ezilmedikçe açlık, sefalet, vahşet ve kapitalizmin yarattığı her türlü kötülük yaşamaya devam edecektir. Bu gidişe ancak işçi sınıfı dur diyebilir ve diyecektir.”

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Sınıf devrimcilerinden maden faciasına tepkiler...

“İşçi kanının akmadığı bir düzen sosyalizmle mümkündür”

TİB: İşçi kanının akmadığı bir düzen sosyalizmle mümkündür

Sermayenin aşırı kar hırsına ve devlet desteğiyle yaygınlaşan esnek üretim ve taşeronlaştırmaya dikkat çeken Tersane İşçileri Birliği Zonguldak’taki bu göçüğün ne ilk ne de son olacağını belirtti.

Tersanelerde yaşanan işçi ölümlerine dikkat çekilen açıklamada şu ifadelerle yer verildi:

“...Bu göçüğün faturasının işçilere de kesileceği açıktır. Bugün tüm kurumlarıyla “işçinin yanındayız” izlenimi yaratmak için Zonguldak’ta bulunan devlet, yarın ölümlerin faturasını işçiye keseceğinden şüphe yoktur. Bunu sayısız iş cinayeti üzerinden gördük. Bunu en açık haliyle Tuzla tersanelerindeki iş cinayetlerinden sonra gördük. Önlem alınmadığı için yaşamını yitiren tersane işçisine “eğitimsiz”, “cahil işçi” tanımlamaları yaparak GİSBİR sermayesine kol kanat germiştir. Tersanelerdeki işçi ölümlerini üretimin yoğunlaşması, çalışan sayısının artması ve üretim alanının darlığı olarak açıklayan GİSBİR ve devlet katliamcı kimliğini gizleme telaşı içerisindeydi. Oysa şu dönem için üretimin yoğunluğundan, işçi sayısının fazlalığından bahsetmek mümkün değil, ancak buna rağmen iş cinayetleri gerçekleşmektedir. Nisan ayı içerisinde Yalova tersanelerinde 2 haftada 2 işçi iş cinayetine kurban gitmiştir. Zonguldak tersaneleri keza öyledir. Madenlerle tersanelerin içiçe geçtiği Zonguldak’ta gerek madenlerde, gerek tersanelerde peşpeşe iş cinayetleri yaşanmaktadır. Şimdi grizu patlamasının gerçekleştiği Karadon Madencilik’in olduğu Kilimli beldesinde yeni tersane kurulmaktadır. Biz işçiler için yeni mezarlık...

Kapitalizm kâr hırsına dayalı bir düzendir. Dolayısıyla kapitalizmin varlığını sürdürdüğü koşullarda işçi sağlığı ve güvenliğinden bahsetmek mümkün değildir. İşçi kanının akmadığı bir düzen sosyalizmle mümkündür. Bütün işçileri sosyalizm için

Ücretsiz PDF Kitap Arsvi - <https://rantey.org>

kavgaya çağırıyoruz!”

TMMŞP: Tek yol bu düzeni öldürmektir!

Zonguldak’ta yaşanan patlamaya ilişkin açıklama yapan Toplumcu Mühendis Mimar & Şehir Plancıları da kapitalizmin vahşetine dikkat çekti. “Yine bir maden, yine grizu, yine facia...” başlıklı yazılı açıklamada şu ifadelerle yer verildi:

“Kapitalizm kan ve gözyaşı dökmeye devam ediyor. Sistemin son dönemdeki icadı ve gözbebeği durumundaki taşeron sistemi şantiyelerde, tersanelerde ve madenlerde can almaya devam etmektedir. Para yerine insan kaybetmeyi tercih eden burjuvazi için iş güvenliği çözülemez bir sorundur. Bu gerçek bir kez daha en acı şekilde su yüzüne çıkmıştır. İş cinayetleri ve iş kazaları bu sistemin ufak bir yan etkisi değil tersine ta kendisidir. Çünkü ortada kâr vardır, kan vardır ve gözyaşı vardır. Tüm bunlar da bu kokuşmuş düzenin mayasında bulunmaktadır. Yaşamak için tek yol bu düzeni öldürmektir!”

OSİM-DER: Bu gidişe ancak işçi sınıfı dur diyebilir

“Sermaye sınıfının kâr hırsı işçi kanı dökmeye devam ediyor...” başlıklı açıklamasıyla Zonguldak’ta yaşanan patlamaya tepki gösteren OSB-İMES İşçileri Derneği sermayenin kar hırsı nedeniyle yaşanan işçi ölümlerine dikkat çekti. OSİM-DER’in yazılı açıklamasında şu ifadeler yer buldu:

“...Ülkemizdeki iktidar, sermayenin sınıf iktidarıdır. Bu, işçi ve emekçilerin sınıf iktidarı tarafından ezilmedikçe açlık, sefalet, vahşet ve kapitalizmin yarattığı her türlü kötülük yaşamaya devam edecektir. Bu gidişe ancak işçi sınıfı dur diyebilir ve diyecektir.

Sendika ve meslek örgütlerinden maden faciasına tepki

Zonguldak'ta meydana gelen grizu patlamasına ilişkin tepkiler yükselmeye devam ediyor.

Genel-İş

Zonguldak'taki maden faciasına ilişkin yazılı bir açıklama yapan DİSK/ Genel-İş Sendikası, "Maden patlamalarının sorumlusu kölelik düzeninin iktidarı hükümdür!" dedi.

Türkiye'de maden kazalarında binlerce işçinin hayatını kaybettiğine, bir o kadarının da yaralandığına dikkat çekilen açıklamada, işçi sınıfının yalnızca Zonguldak'ta verdiği ölü sayısının 3500'ün üzerinde olduğu söylendi. Yaşanan tüm iş kazalarını tetikleyen başlıca faktörün özelleştirme ve taşeronlaştırma olarak tanımlandığı açıklamada, gözleri kar hırsı bürümüş sermayedarların, çalışanları insanca çalışma koşullarından yoksun bırakabildikleri, işçi sağlığı ve iş güvenliği politikalarını hiçe sayabildikleri ifade edildi. Yaşanan bu 'cinayetlerin' sorumlusunun sadece işletmeler değil bunlara göz yuman hükümet olacağını söyledi.

Basın-İş

Türk-İş'e bağlı Basın-İş Sendikası, Genel Merkez Yönetim Kurulu imzasıyla yaptığı açıklamada, yaşanan facianın sorumlularının kamu yararını hiçe sayanlar olduğunu söylenerek şu vurgular yapıldı:

"Madenlerde yaşanan göçüklerin ve grizu patlamalarının 'kaçınılmaz kaza' şeklinde duyurulmasına, kader diye yutturulmasına öfkeliyiz. İş kazalarında kaybettiğimiz kardeşlerimizin sorumlularından hesap sorulmamasına öfkeliyiz. Ülkemizi bu hale getirenlere, kamu yararını hiçe sayanlara öfkeliyiz."

Türk-İş

Türk-İş Yönetim Kurulu tarafından basın kuruluşlarına yapılan açıklamada, "Ülkemizin gerçek gündemi olan işsizlik ve yoksulluk, ülkemizi ucuz emek cennetine çevirmekte, ekmeğe ihtiyacı olan yurttaşlarımıza iş sağlığı ve güvenliği tedbirlerinin alınmadığı ortamlarda, güvencesiz çalışmayı dayatmakta, bu durum can kayıplarını da içeren ölümcül kazaları beraberinde getirmektedir." denildi.

Zonguldak'ta yaşanan kazanın bu olumsuz tablonun en çarpıcı ve acı göstergesi olduğu vurgulanan açıklamada şu noktalar değinildi:

"Yeterli denetim yapılmadığını da gözler önüne sermektedir. Türkiye, madenlerde iş sağlığı ve güvenliğini düzenleyen 176 sayılı ILO sözleşmesini bir an önce imzalamalı, gündemde olan İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası'nı bir an önce çıkarmalıdır."

Petrol-İş

Madende yaşanan patlamaya ilişkin yazılı açıklama yapan Türk-İş'e bağlı Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası (Petrol-İş) ise artan kazalar ve grizu patlamalarına rağmen sorumluların gerekli tedbirleri almadıklarını dile getirdi.

"Karadon Müessese Müdürlüğü'ne ait kömür ocağı işletmesinin Yapitek adlı taşeron bir firma tarafından yapıldığı, işçilerin sendika üyesi olmadıkları görülmektedir. Maden işletmeciliğindeki taşeronlaşma bu tür kazaların artmasına neden olmuştur." sözleriyle taşeronlaştırmaya dikkat çekilen

açıklamada, 30 madencinin bir an önce sağ-salim kurtarılması temenni edildi.

Haber-İş

Türk-İş'e bağlı Haber-İş adına Genel Başkan Ali Akcan yazılı açıklamada bulundu. Sosyal Güvenlik Kurumu'nun 2008 yılı iş kazaları verilerini sunan Akcan, çalışma yaşamında alınan iş sağlığı ve güvenliği önlemlerinin yetersiz olduğunu ifade etti. Böylesi kazaların bir daha yaşanmaması için tüm işyerlerinde gerekli tedbirlerin alınması ve yeterli denetimlerin yapılması gerektiğini ifade etti.

DİSK

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün de yazılı açıklama yaparak, "Madencilikte kamunun denetim ve yaptırım koşulları yeniden düzenlenmeli, iş sağlığı ve güvenliğine dönük önlemlerin eksiksiz alınmasında tavizsiz bir yol izlenmelidir!" dedi.

Görgün "Taşeronlaştırma iş cinayeti, kan ve gözyaşı demektir!" başlığı taşıyan açıklamasında, 10 Aralık 2009 yılında Bursa Mustafakemalpaşa'da Bükköy Maden İşletmesi'nde 19 işçinin ve 23 Şubat 2010 tarihinde Balıkesir Dursunbey'de 13 madencinin yaşamını yitirmesini hatırlattı.

Taşeronlaşmaya ve sendikal örgütlenmenin kapsamının daraltılmasına dikkat çeken Görgün'ün açıklaması şu sözlerle sona erdi:

"Bunca saatten sonra ve metan gazıyla dolu dehlizde yaşama savaşımdan galip çıkmak zor da olsa, diliyoruz ki korkulan olmadan ve henüz haber

alınamayan 30 işçiye sağ-selim ulaşılabilsin."

KESK

KESK Genel Başkanı Sami Evren de konuya ilişkin yazılı bir açıklama yaptı. Patlamanın bir kaza olarak değerlendirilmesinin mümkün olmadığını söyleyen Evren "Kimse maden kazalarını, iş kazalarını kader gibi göstermemelidir. Maden kazalarının yoğun olarak yaşandığı ülkelere baktığımızda bu ülkelerde demokratik standartların, çalışma standartlarının düşük olduğunu, görüyoruz." dedi.

Tek Gıda-İş

Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş ise yaptığı açıklamada, son senelerde özellikle artan maden ocağı kazalarının yeterli denetimin yapılmadığını ve işgüvenliği tedbirlerinin alınmadığını gösterdiğini belirtti.

Açıklamada, her kazanın katliam gibi onlarca cana mal olmasına seyirci kalanların olay sonrasında üzüntü beyanlarının artık sinir bozduğu söylendi.

İstanbul Tabip Odası

İstanbul Tabip Odası (İTO) da taşeronlaşmaya dikkat çekti. Taşeronlaşmayla birlikte gelen ilkel-güvenliksiz çalışma koşullarının işçilerin yaşamını almaya devam ettiğinin ifade edildiği açıklamada, Türkiye'yi taşeron cennetine çevirenlerin de taşeronlaşmanın bedelini işçilere ve emekçilere yaşamlarıyla ödetmesine daha fazla seyirci kalınmaması gerektiğini ifade etti.

EMO İstanbul Şubesi'ndeki sürgünlere ilişkin açıklama...

EMO İstanbul Şube teknik görevlilerinin görev yerleri, kendileri ile daha önceden konuşulmadan ve rızaları sorulmadan değiştirilmeye çalışılmaktadır. EMO İstanbul Şube çalışanı mühendislere, 12 Mayıs günü fax aracılığı ile görevlendirme yazıları gönderilerek, 13 Mayıs günü yeni görev yerlerine gitmeleri emredilmiştir. Herhangi bir özel şirkette dahi işi ile ilgili bir değişiklik yapılacağında çalışanların önce rızası sorulurken, mesleki demokratik kitle örgütü olması gereken EMO'da nasıl olur da çalışanlara bir demirbaş gibi davranılabilir, bugün burada yarın şurada dur denilebilir? Örneğin EMO İstanbul Şube MİSEM görevlisi Nidal Aras, Şişli'de ikamet etmesine karşın Kartal temsilciliğe sürülmüştür. Hem görev yeri hem de görev tanımı bir kalemde değiştirilmeye çalışılmıştır. Çalışanın rızası olmaksızın görev yerini değiştirmenin adı sürgündür. Çalışanı muhatap almadan yazı gönderip ertesi günü başka bir yerde görevlendirmenin adı sindirmedi, yıldırma.

Özelleştirme politikalarına karşı çıkan BEDAŞ çalışanlarının sürgün edilmesine, onların davalarına müdahil olarak destek vermeye çalışan EMO nasıl olur da kendi çalışanlarına aynı biçimde davranabilir? EMO İstanbul Şube tarafından sekreteryası yürütülen TMMOB Ücretli ve İşsiz Mühendis Mimar ve Şehir Plancılar Kurultayı'nda işverenlerin çalışanlara karşı uyguladığı sindirme ve yıldırma (mobbing) uygulamalarına karşı mücadele etme kararı alınmışken, EMO İstanbul Şubesi yönetimi bu kararın gereğini yapacağına kendi çalışanları üzerinde mobbing uygulamaktadır.

Ayrıca bu yıldırma ve sürgün uygulamasında o kadar pervasızlaşabilmişlerdir ki, herhangi bir Yönetim Kurulu (YK) kararı bile almaya gerek duymamışlardır. YK kararı olmadan, YK Yazman üye imzası ile gönderilen bir yazıyla değişiklik yapmaya kalkılarak buraların demokratik işleyişi, EMO yönetmelikleri ve iş yasası da açıkça ihlal edilmiştir. Bu girişim ile yönetim erkini elinde bulunduran siyasi gruplar yönetim anlayışlarını açıkça ortaya koymuşlardır. Seçimler sonrasında yalnızca 'yönetim organlarını paylaşmak' için birlikte hareket eden gruplar, 'yönetimde çoğunluğu elde ettik kimseye hesap vermeyiz, istediğimizi yaparız' tavrıyla hareket etmektedirler.

(...) EMO İstanbul Şube yönetimini uyarıyoruz: Yaptığınız yanlıştan bir an önce dönünüz! Demokrat kamuoyuna bir an önce özeleştirinizi veriniz. Eğer bu yanlıştan ısrar ederseniz, emek düşmanı bu uygulama ile anılacaksınız.

Bu emek düşmanı uygulamaya karşı, bütün meslektaşlarımızı ve demokratik kamuoyunu birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

Emekten Yana Mühendisler

Ankara’da işçiler “Genel grev-genel direniş” tartıştı

Ankara Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Ankaralı işçi emekçileri sınıf hareketinin bugünkü tablosu ve son dönemde yaşanan sosyal yıkım saldırıları karşısında işçi emekçilerin nasıl tutum sergileyeceklerine dair tartışma forumu gerçekleştirdi.

16 Mayıs günü Petrol-İş Sendikası konferans salonunda başlayan foruma **TEKEL işçileri** ve **TÜBİTAK direnişçisi Aynur Çamalan** da katıldı.

Forum, BDSP adına yapılan açılış konuşmasıyla başladı. **BDSP temsilcisi** konuşmasında, son süreçte sosyal yıkım saldırılarının artmasıyla birlikte ülkede ve dünyada pek çok irili ufaklı direnişin yaşandığını ve durgun bir hal izleyen sınıf tablosunun bir parça aşılmış olduğuna vurgu yaptı. Fakat, işçilerin tabandan bir örgütlenme gerçekleştiremediği ve bu yüzden sendikal bürokrasi engelini aşamadığını söyledi.

Metal İşçileri Birliği adına yapılan konuşmada ise ‘nasıl bir mücadele’ örgütlenmeli sorusuna yanıt arandı. Sinter, Gürsaş, Brisa ile başlayan direnişlerin bugün Akkardan’da, Esenyurt’ta, itfaiyede, UPS’de, TEKEL’de ve TÜBİTAK’ta devam ettiği vurgulandı. Bu direnişlerin belli bölgelere sıkışıp kalmasının direnişlerin başarısını etkileyeceği ve daha güçlü bir etki yaratmak için birleşik bir mücadele hattının örülmesi gerektiğine dikkat çekilirken; bu direnişlerin sanayi havzalarına, illere ve tüm ülkeye yayılabilmesinin gerekliliği üzerinde duruldu.

Böylesi bir direnişin işçilerin tabandan örgütlenmesi ile mümkün olabileceği söylenirken sendikal bürokrasinin bu direnişlerin önüne geçmeye çalıştığına da değinildi. TEKEL sürecinden örnek verilerek direnişin sendikal bürokrasiyi aşamadığı, aşabilseydi bu sürecin daha farklı sürebileceği vurgulandı.

MİB adına yapılan konuşmanın ardından Manisa **TEKEL işçisi Ferit Demir** söz aldı. 78 gün boyunca büyük bir direniş sergilediklerini, ancak sendikal ihanetle çadırları kaldırdıklarını anlatan TEKEL işçisi mücadelelerinin henüz bitmediğini ve devam edeceğini vurguladı. Hala sendikalardan umut bekleyen, sendikanın sözcülüğünü yapan birçok arkadaşlarının olduğunu vurgulayarak direnişin tüm işçi emekçilere daha iyi ve tüm gerçekliğiyle anlatılması gerektiği gerçekliğine dikkat çekti.

Manisa TEKEL işçisinin ardından **Tokat TEKEL işçilerinden Salih İnceağaç** mücadele edilerek birçok hakkın kazanılabileceği ve bunun örneklerinin olduğunu söyledi. “Bu direniş başlarken sadece birer işçiydik, şimdi sınıf olduğumuzu öğrendik” sözleriyle konuşma sona erdi.

TEKEL işçilerinin ardından sözü **TÜBİTAK direnişçisi Aynur Çamalan** aldı. TEKEL direnişi boyunca sendikasının en ön saflarda yer aldığını, ancak sendikasının kendi işçisine destek vermemesini eleştirdi. Çamalan konfederasyonlardan önce kendi sendikalarını değiştirip dönüştürmek gerektiğine de vurgu yaptı.

İşverenden çok sendika yönetiminin direnişi kırmak istediğini vurgulayan Çamalan, TEKEL direnişinin çok şey öğrettiğini, sınıf dayanışmasının çok önemli olduğunu vurguladı. TÜBİTAK’ta ciddi saldırıların yaşandığını yemekhanenin

özelleştirilerek işçilerin işten atıldığını ve bu süreçte yine sendikanın hiçbir eylemli süreç örgütlenmediğini vurgulayarak saldırılar karşısında ortak bir mücadele hattının çizilmesi gerektiğini söyledi. İşçilerin tabandan, güçlü ve birleşik bir örgütlenmeyle kazanabileceklerini vurguladı.

Ardından **Petrol-İş üyesi bir işçi** söz alarak işçi sınıfının her şeyden önce bir sınıf olduğunun ve

kendi gücünün farkına varması gerektiğini vurguladı.

Sınıfa karşı sınıf şiarıyla taban örgütlenmelerinin güçlendirilmesi için tüm işçi emekçilerin bu konuda üzerine düşen görevleri yeri getirmesi çağrısı yapılarak etkinlik sonlandırıldı. Forumu, OSTİM, Sincan OSB’den işçiler ve kamu çalışanı işçiler de katılım sağladı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Küçükçekmece’de sınıf devrimcileri “genel grev-genel direniş” şiarını yükseltiyor

26 Mayıs genel eylemine sayılı günler kalmasına rağmen sendikalar cephesinden hala dikkate değer çalışmalar ve hazırlıklar yapılmısa da sınıf devrimcileri faaliyetlerini sürdürüyor.

Bu çerçevede Küçükçekmece’de de BDSP’liler kapsamlı ve çok yönlü bir ön süreç örgütlemeye çalışıyorlar.

Sınıf mücadelesinin genel ve güncel sorunları üzerine verimli tartışmaların yapıldığı ev toplantılarını sürdüren BDSP’liler, 26 Mayıs eyleminine nicel ve nitel planda güçlü bir katılım sağlamak amacıyla planladıkları piknik hazırlıklarını da sürdürüyorlar.

Sınıf devrimcileri, aynı zamanda bölgedeki birçok metal fabrikasına özel sayılarla seslenerek genel grev-genel direniş çağrısını yükseltiyorlar. Sınıf devrimcileri, grevi örgütleyecek temel gücün taban inisiyatifi olduğunu belirterek işçileri komiteler kurmaya çağırıyorlar.

Yakın dönemdeki mücadele deneyimlerinin değerlendirildiği eğitim çalışmalarına da devam eden sınıf devrimcileri, bu vesileyle 26 Mayıs sürecini ve sendikal bürokrasinin uğursuz rolünü de çok yönlü olarak masaya yatırıyorlar. Eğitimler çerçevesinde, işçi sınıfı mücadelesinde sendikal bürokrasinin aşılması gereken temel bir engel olduğunun altı çizilen sınıf devrimcileri, 2010 1 Mayıs’ında kürsü işgaliyle açığa çıkan tepkilerin önemine de dikkat çekiyorlar. Sınıf devrimcileri, 26 Mayıs sürecine giderken sendikal bürokrasinin ve ihanet şebekelerinin teşhirine özel bir önem veriyorlar.

Sınıf devrimcilerinin faaliyetleri önümüzdeki süreçte de hız kesmeden devam edecek.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

BES Adana Şube Başkanı Sinan Tunç ile konuştuk...

“26 Mayıs hepimiz için bir sınav niteliğindedir!”

- Geride bıraktığımız 1 Mayıs tablosunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Adana için daha önceki yıllara göre coşkunun olmadığını gördük. Sayı olarak iyi olabilir, ama daha çok olmalıydı. Devrimci kurumların, demokratik kitle örgütlerinin katılımı iyiydi. Memur-Sen’in 10, Kamu-Sen’in ise 50-60 kişiyle katılması yeterli değildi. DİSK ve Türk-İş’in katılımını da iyi değerlendiriyorum.

1 Mayıs’ın öne çıkan yanı güvencesiz çalışma olmalıydı. Ancak 1 Mayıs güvenceli çalışma talebine yönelik değerlendirilemedi. 26 Mayıs çağrısı zayıf kaldı.

- Konfederasyonların üç ay öncesinden, 26 Mayıs günü için almış oldukları genel iş bırakma-eylem kararı var. Bu süreçle ilgili hazırlıklar konusunda neler söyleyebilirsiniz?

Bu konuda merkezi düzeyde net bir yaklaşımın konulmaması yerelleri de pasifleştiriyor. Bizim sendikamız da bu genel manzaradan payını alıyor. Bu konuda genel merkezden gelen dökümanlar yok. Ancak hafta başından itibaren temsilciler kurulu ve işyeri temsilcileri aracılığıyla, yüz yüze çağrılar üzerinden çalışmayı yoğunlaştıracamız.

- Güvencesiz çalışma tüm işçi ve emekçileri de etkiliyor. Kamu emekçileri açısından neler söyleyebilirsiniz?

Güvencesiz çalışmayla ilgili büro işkolunu kapsayan gelişmeler var. Adliyelerde Aksantaş ve Turban’dan gelen 4/C’li çalışanlar var. Eğitim ve sağlık zaten bilinen örnekler. 16 TEKEK işçisi valilik bünyesinde 4/C’li olarak işe başladı. Onlarla görüşmelerimiz oldu. Bu örneklerin yaygınlaşması kadrolu çalışanlar üzerinde bir basınç oluşturacak. Onlara hak arama mücadelesinde kötünün iyisi seçeneği dayatılıyor.

Şu an gündeme getirilmeyen ancak hükümetin gündeminde olan ‘Kamu Personel Reform Yasa Tasarısı’ ile 4/C ile özdeşleşen güvencesiz çalışma kamu sektöründe daha da yaygınlaştırılacak. Müdür altı kadrolu memur, şef, uzman vb. tüm kadrolar sözleşmeli statüye geçirilecek. Yani 4/C, aslında neo-liberalizmin tüm alanlarda hayata geçirmek istediği temel istihdam politikasıdır. Buna verilecek yanıt noktasında, tüm alanlarda işçilerin ve kamu emekçilerinin ortaklaşa vereceği mücadele belirleyici olacaktır. Aslında bu açıdan 26 Mayıs tarihi çok önemli.

- 26 Mayıs kararı alınırken bir takım talepler de ileri sürülmüştü. Bu konuda neler söyleyeceksiniz?

Çalışma yaşamının demokratikleştirilmesi gibi başlıklara ilişkin genel talepler var. 26 Mayıs grevinin öne çıkan tek şiarı 4/C-4/B gibi statülerin kaldırılması olmalı. Yani somut bir talebe dönüşmeli. Güvenceli çalışma ve yaşam istiyoruz. Kamu emekçileri olarak kendi alanımızda Toplu İş Sözleşmesi (TİS) ve grev hakkımızı kullanmanın önündeki engellerin kaldırılması mücadelesini yükselteceğiz. Anayasadaki

değişiklikler bu beklentiyi karşılamaktan uzak.

- Bu süreçte yapılması gerekenler üzerine düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?

Sorunu yaşayan kesim bilir. Güvencesiz çalışanların tümünün kader birliği yaratarak ortak platformlarda, eylem ve etkinliklerde tek yumruk-tek barikat olması mücadelenin başarısı için olmazsa olmaz şartlardan biridir.

- 26 Mayıs ile ilgili sendikaların tutumları üzerine neler söyleyeceksiniz?

26 Mayıs’ın nasıl geçtiği aynı zamanda sendikaların içinde bulundukları örgütsel güçlülük ve güçsüzlük noktalarını açığa çıkartacaktır. 12 Eylül

sürecinin yarattığı tahribat henüz sendikal alanda temizlenmiş değildir. Eğer sendikalar 4/C başta olmak üzere güvencesiz çalışmaya karşı sermayeye geri adım atıramazlarsa, bu aynı zamanda onların varlık nedenlerinin ve niyetlerinin sorgulanmasını gerektirir.

- Son olarak söylemek istedikleriniz nelerdir?

Tarihte sınıflar mücadelesi göstermiştir ki, fiili-meşru mücadele temelinde emekçilerin iradesini gören ve sahiplenilen, onları mücadeleye katma noktasında seferber olan sendikal hareketler başarılı olmuşlardır. Dolayısıyla 26 Mayıs hepimiz için bir sınav niteliğindedir.

Kızıl Bayrak / Adana

Adana’da 26 Mayıs çağrısı

26 Mayıs’taki genel greve çağrı yapmak için sendikalar, emek ve meslek örgütleri adına 19 Mayıs Çarşamba günü bir eylem gerçekleştirildi.

Adana Eğitim Sen Şube Başkanı Güven Boğa tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasında madenlerdeki kazalara ve işçi ölümlerine dur demek için, TEKEK işçilerine ve onların şahsında 4/B, 4/C, taşeronlaştırma ile geleceksizliğe mahkum edilenlere güvenceli iş, güvenceli gelecek için, eğitim ve sağlığın parasız olması için, insanca bir yaşam, demokratik bir Türkiye 26 Mayıs’ta işçiler ve kamu emekçileri olarak grevde olunacağı ifade edildi.

Açıklamanın devamında 10 Aralık 2009 yılında Bursa’da 19 işçinin, 23 Şubat 2010 tarihinde Balıkesir’de 13 madencinin yaşamını yitirdiği ifade

edilerek Zonguldak’taki maden kazası hatırlatıldı. 32

işçinin akibetinin ne olduğunun hâlâ bir belirsizlik taşıdığı ifade edilerek şunlar söylendi: “Kalkınmak, gelişmek için gerekli birikimin yaratılması yolunda gözardı edilebilecek kanlar mıdır bunlar? Üretim zayıflığı olarak mı görülecekler? Kanla, ölümlerle, hastalıklarla, sakat kalmalarla “kalkınan” bir toplumun geleceği sağlıklı olabilir, üretken özelliği kalabilir mi?”

Basın metninin devamında 26 Mayıs’a değinilerek şunlar söylendi:

“Sendikalar, emek ve meslek örgütleri olarak taleplerimizin gerçekleştirilmesi için 26 Mayıs 2010’da üretimden gelen gücümüzü kullanarak alanlarda olacağız”

Taleplerin sıralandığı açıklamada, emekçiler greve destek vermeye çağrıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Türk-İş'ten 26 Mayıs ihaneti!..

TEKEL işçilerinin 4/C köleliğine karşı başlattığı direniş sonucu 26 Mayıs 2010 tarihinde gerçekleştirilmek üzere DİSK, Türk-İş, KESK ve Kamu Sen konfederasyonları tarafından alınan “genel eylem” kararı sürüncemede bırakılıyor.

TEKEL'deki direniş sürecinde işbirlikçi-ihanetçi çizgisi bir kez daha tescillenen Türk-İş, 26 Mayıs eyleminin boşa çıkarılmasında başı çekiyor.

22 Şubat 2010 tarihinde gerçekleştirdikleri basın toplantısıyla 26 Mayıs gününde eylem yapma kararı alan konfederasyonlar, geline noktada, eylemden çark etmelerinin yanısıra verdikleri “mücadele sözleri”ni de unutuyorlar.

Konfederasyonlar, 26 Mayıs genel eylem kararını TEKEL Direnişi'nin basıncıyla almışlardı. TEKEL'deki mücadelenin bitirilmesi ve direnişin yalnızlaştırılması anlamına gelen ve 3 ay gibi ileri bir tarihe verilen genel eylem kararının hayata geçirileceği 6 konfederasyon tarafından ortak bir kararı olarak açıklanmıştı.

TEKEL'deki mücadele sürecini göstermek eylem kararlarıyla geçiştiren, başta TEKEL işçileri olmak üzere birçok kesim tarafından dile getirilen “genel grev-genel direniş” şiarının altını boşaltan sendika bürokratlarının bu defaki bahaneleri de tıpkı geçmiştekiler gibi tanidik: “Eylemin yapılmasının koşulları kalmadı!”

13 Mayıs günü, Ankara'daki Türk-İş Genel Merkezi'nde '26 Mayıs' gündemiyle gerçekleşen Türk-İş Başkanlar Kurulu toplantısından yansıyanlar da buna işaret ediyor.

Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu'nun başını çektiği sendika bürokratlarının bir kısmı 26 Mayıs eyleminin hayata geçirilmesinin koşullarının olmadığını belirtirken, bazı sendikalar ise 26 Mayıs genel eyleminin ne olursa olsun örgütlenmesi gerektiğini savunuyorlar.

Başkanlar Kurulu'nda, Türk-İş'e bağlı sendikalar arasından TÜMTİS, Deri-İş, Petrol-İş, Basın-İş ve Genel Maden-İş'in de aralarında bulunduğu sınırlı sayıda sendikanın genel başkanlarının, 26 Mayıs eyleminin örgütlenmesine ilişkin olumlu görüş bildirdiği ifade edilirken diğer sendikaların ise bu karara sıcak bakmadığı ifade ediliyor.

Türk-İş'e bağlı 17 sendikanın toplantıdaki tutumu “eylemin gerçekleştirilmemesi” yönünde olurken “muhalif sendikalar” da 26 Mayıs öncesinde birbirlerinden önemli farklılıklar gösteriyor. Tek Gıda-İş Sendikası adına toplantıya katılan Genel Sekreter Mecit Amaç'ın, “Konfederasyonun aldığı karara saygı duyacağız” türünden orta yolcu tutumu dikkat çekerken Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Özataş'ın Türk-İş'in tutumuna tepki göstererek toplantıyı terk ettiği belirtiliyor. Toplantıya katılım sağlamayan Hava-İş Sendikası'nın ise bu konudaki görüşü henüz bilinmiyor.

Daha önceki iş bırakmalar ve genel eylemlerde örgütlü oldukları fabrikalarda eylem kararlarını değişik düzeylerde hayata geçiren sendikaların kendi bünyelerinde de farklılıklar göze çarpıyor.

Bu sendikaların birleştikleri ortak payda ise 22 Şubat günü kamuoyuyla paylaşılan mücadele taleplerinin sermaye hükümeti tarafından karşılanmaması durumunda, alınan eylem kararların hayata geçirilmesi gerektiği oluyor.

Önceki eylem süreçlerinde üyelerinin büyük çoğunluğunu alana taşıyan TÜMTİS ve Deri-İş sendikaları bu tablonun farklı bir yerinde duruyor. Öteki sendikaların ise önceki eylem kararlarını kısmen

hayata geçirdikleri biliniyor.

Yaptıkları açıklamalarda 26 Mayıs'ın gündemlerinde olduğunu dile getiren KESK ve DİSK'in ise Türk-İş'in çark etmesi durumunda herhangi bir adım atması mümkün gözüküyor. Taksim 1 Mayıs'ındaki kürsü işgali ve Türk-İş Başkanı Mustafa Kumlu'nun kürsüden indirilmesinin ardından 6 konfederasyonunun ortak açıklamasıyla Kumlu şahsında sendikal bürokrasiye sahip çıkan DİSK ve KESK, bu tutumlarını kendi cephelerinden

gerekçelendirmeye çalışsalar da attıkları adımın mücadeleyi baltalamaya yönelik bir sonuç yarattığı da gün gibi ortada duruyor. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada ise konfederasyonların 26 Mayıs gündemli olarak toplanmaları bekleniyordu.

Doğangül: Talepler karşılanmadı, eylem gerekli!

Türk-İş Başkanlar Kurulu'nda 26 Mayıs gündemli gerçekleştirilen toplantının sonuçlarına ilişkin görüşlerini aldığımız **Petrol-İş Sendikası Genel Mali Sekreteri İbrahim Doğangül**, genel grevin çocuk işi olmadığını ifade ederek Türk-İş'e uyarıda bulundu. “Türk-İş 26 Mayıs kararından vazgeçtiği takdirde nasıl bir açıklama yapacak?” diyerek tepkisini dile getiren Doğangül, Şubat ayında 3 ay sonrası için alınan eylem kararının hayata geçirilmemesinin herhangi bir nedeni olmayacağını, güvencesizlik, 4/C gibi saldırılar konusunda herhangi bir adım söz konusu olmadığını hatırlattı.

“Güvencesizlik düzeltildi mi? TEKEL işçilerinin talepleri konusunda herhangi bir adım atıldı mı?” diye soran Doğangül, örgütlü oldukları işyerindeki üyelerinin 26 Mayıs konusunda beklenti içinde olduğunu ve eylem kararının hayata geçirildiği koşullarda üyelerinin yüzde 80'inin katılımının sağlanacağını dile getirdi.

UPS direnişiyle dayanışma büyüyor...

TÜMTİS üyesi UPS işçilerinin İstanbul Mahmutbey'deki aktarma merkezi önünde başlattığı direniş Küçükçekmece'deki ilerci ve devrimci kurumlardan destek geldi.

18 Mayıs günü Küçükçekmece BDSP, Halkevi ve ÖDP, Mahmutbey'deki aktarma merkezi önünde bekleyen UPS işçilerine ortak bir dayanışma ziyareti gerçekleştirdi. “UPS işçisi yalnız değildir” ozalitinin açıldığı ziyarette “UPS işçisi yalnız değildir!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganları atıldı.

Bileşenler adına gerçekleştirilen konuşmada, sermayenin işçi ve emekçilere sendikasızlaştırma dayattığı, emekçileri sigortasız ve kölece çalışma koşullarına mahkum ettiğini söylenerek buna karşın bir dizi işletme ve fabrikada direnişlerin sürdüğü belirtildi. UPS işçilerinin yalnız olmadığını göstermek, direnişe destek olmak için ziyaretin gerçekleştirildiği ifade edildi.

Daha sonra UPS işçileri ile birlikte bekleme yerine geçilerek direnişin seyri hakkında bilgi alındı. Vardiya değişiminde direnişçi UPS işçileri sloganlarla kararlılıklarını haykırdılar.

Eylemin ardından kısa bir konuşma gerçekleştiren TÜMTİS İstanbul Şube Başkanı Çayan Dursun dayanışma ziyaretine gelen BDSP, Halkevi ve ÖDP'ye teşekkür ettiğini, verilen her türlü desteğin değerli olduğunu söyledi.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

İşçi ve emekçi hareketinden..

Samka Metal'de sendika düşmanlığı

İstanbul Kurtköy'de kurulu Samka Metal fabrikasında kölece çalışma koşullarına ve baskılara karşı DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlenen işçilerin işten atma saldırısına karşı direnişleri sürüyor.

Sendikal örgütlenmeyi hazmedemeyen ve ilk olarak 11 işçiyi işten atan Samka patronu 12 Mayıs günü iş çıkışı saatinde yanına çağırdığı işçilerin bir kısmını daha işten attı. Birleşik Metal-İş önlüklerini giyen Samka işçileri attıkları sloganlarla patronun sendika düşmanı tutumunu protesto ettiler.

Fabrika önünde direnişlerini sürdüren işçilerin yanına gelen Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar ve Birleşik Metal-İş İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Kemal Coşkun işçilerle beraber fabrika önünde beklediler.

Samka işçilerine, Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu Isuzu fabrikasının baştemsalcisi ve 2. temsilcisinin de destek verdiği görülürken sendikal örgütlenmeyi hazmedemeyen Samka patronu içeride çalışan işçilere yönelik baskıları arttırdı.

Samka'da kölelik koşulları

Teneke üretiminde önde gelen fabrikalardan biri olan **Samka Metal** Ambalaj Sanayi AŞ, 10 yıldır Filli Boya, Petek Kimya, Erokim, Sika Boya gibi kimya ve boya fabrikalarına teneke üretimi yapıyor. Samka Metal, İsrail başta olmak üzere Yunanistan, Romanya, Rusya, Azerbaycan ve Ukrayna gibi ülkelere de ihracat gerçekleştiriyor.

Yoğun emek sömürüsü üzerinden büyüyen Samka patronu, bu büyümeyi ise kötü çalışma koşulları ve baskılar altında çalıştırdığı işçilere "borçlu". Samka'da çalışan ve kötü çalışma koşulları nedeniyle sendikal örgütlenmeye yönelen işçilerin işyerindeki koşullara ilişkin anlatımları Samka patronunun dizginsiz sömürüsünü gözler önüne seriyor. Günlük 50 bine yakın tenekenin üretildiği Samka Metal'de işçiler otomatik makinelerle adeta yarış içindeler.

Ağırlıklı olarak kadın işçilerin çalıştığı Samka Metal'de çalışma saatleri içinde tuvalete dahi gitmeleri yasaklanan işçiler bu "hakları"nı sadece yemek ve çay molalarında kullanabiliyorlar. İş saatlerinde tuvalete giden işçiler ise patronlar tarafından hakaretlere uğruyor. Birçok işçi hakkında, iş saatinde tuvalete gittiği için tutanak tutularak işçilerin savunması alınıyor.

Samka işçilerinin yaşadığı sorunlar sadece kötü çalışma koşulları ve baskılardan ibaret değil. Kölelik koşulları altında çalıştırdığı işçilere 4 yıldır asgari ücret veren, asgari ücrete yapılan zammı dahi ücretlere yansıtmayan Samka patronu bu hakkı talep eden işçilere ise kapıyı gösteriyor.

Otomatik makinalara mal yetiştirmek için dur durak bilmeden çalışan işçiler üzerinde sendikadan istifa etmeleri için baskı kuruluyor. Sendikaya üye olan işçileri sorgu odalarına çeken patron, işten atma tehdidini de savurmaktan geri durmuyor.

İşçi sağlığı ve güvenliği tedbirlerinin alınmaması nedeniyle sık sık iş kazalarının da yaşandığı Samka'da aşırı kâr hırsının kurbanı olan işçilerin parmakları kopuyor, elleri, yüzleri kesiliyor. Bu da yetmiyormuş gibi "iş kazası" sonucu yaralanan işçiler işten atılıyor. Samka patronunun gözünde, işçilerin

'teneke' kadar değeri yok.

İşçilerin servis talebine yanıt vermeyen Samka patronu, işyerine servis talep eden işçileri ise işten atmakla tehdit ediyor.

Emekli-Sen: İşbirlikçi dernek hesap verecek!

DİSK / Emekli Sen, Türkiye Emekliler Derneği ve Türkiye İşçi Emeklileri Derneği'nin 770 bin emeklinin maaşından yaptığı haksız kesintilere karşı topladıkları imzaların bir kısmını, Türkiye Emekliler Derneği'ne postaladı.

Emekli Sen üyeleri, 11 Mayıs Salı günü Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstanbul Bölge Müdürlüğü'ne teslim ettikleri imzaların bir kısmını da 14 Mayıs günü Sirkeci Postanesi'nden, işbirlikçi Türkiye Emekliler Derneği'nin Ankara'da bulunan Genel Merkezi'ne postaladı.

Eminönü Meydanı'nda biraraya gelen emekliler sloganlarla Sirkeci Postanesi'ne yürüdü. Yürüyüşün sonunda Sirkeci Postanesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasını, Emekli Sen Kartal 4 No'lu Şube Başkanı Emir Babakuş okudu.

Babakuş, Şubat 2010 maaşından Cemiyet kesintisi adı altında toplam 13.000.000 TL'nin derneğin kasasına aktarıldığını hatırlatarak, aslında bu kesintilerin 2002 yılından beri yapıldığına dikkat çekti.

Babakuş, hiçbir kurumun; üyesi olmayan emeklileri, üyesiymiş gibi gösterip maaşından kesinti yapamayacağını belirtti.

Belediye-İş'ten eylem takvimi

Belediye-İş Sendikası, İstanbul'da birçok belediyede TİS görüşmelerinin sona ermesine rağmen İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve diğer AKP'li belediyelerde görüşmelerin tıkandığını belirterek buna karşı eylemsel bir süreç öreceğini açıkladı.

Belediye-İş, İBB'ye bağlı İSPARK AŞ, İSTON AŞ, İSFALT AŞ, BELBİM AŞ, BİMTAŞ AŞ, Kültür AŞ'nin yanısıra ilgili ilçe belediyelerinde yaşanan uyuşmazlığa karşı hayata geçireceği eylem takvimini, 20 Mayıs günü Saraçhane'deki İBB önünde oturma eylemi yaparak açıklayacak.

Belediye-İş'in eylem takvimi şöyle:

- 25 Mayıs'ta iş çıkışlarında, toplu iş sözleşmeleri konusunda bildiri dağıtılacak.

- 4 Haziran'da İBB önünde oturma eylemi yapılacaktır.

oturma eylemi yapılacak.

- 9 Haziran'da şube yöneticileri ile birlikte belediye ve bağlı işyerlerinde bildiri dağıtılacak.

- 11 Haziran günü 17.00'den itibaren belediye önünde oturma eylemi yapılacak.

- 16 Haziran Çarşamba saat 13.00 ile 15.00 arası belediye önünde oturma eylemi yapılacak.

- Arabulucu sürecinin bitimine kadar grev kararının asıldığı gün tam gün iş bırakılarak ortak eylem yapılacak.

- Grev kararı alındıktan sonra toplu iş sözleşmesi imzalanıncaya kadar her çarşamba sabah servislerden inilerek protesto gösterileri gerçekleştirilecek.

Assan Gıda'da direniş var!

Balıkesir'de Susurluk-Bandırma karayolu üzerinde kurulu Assan Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ'de sendikalaştıkları için işten atılan işçiler direnişe başladı.

Kibar Holding'e bağlı Assan Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ'de sendikalaşma faaliyetini öğrenen patron, işten atma saldırısını devreye soktu. Fabrikadaki işçilerin Tek Gıda-İş'te örgütlenmeye başlamaları üzerine patron 11 Mayıs günü 22 işçinin işine son verdi. Dayatılan kölece çalışma koşullarına karşı sendikalaşarak haklarını aramak isteyen işçiler, patronun saldırısına direnişle yanıt verdiler.

İşçiler, Susurluk-Bandırma Karayolu üzerinde bulunan Assan Gıda Fabrikası önünde, attıkları "Anayasal hakkımı kullandım! Sendikama üye oldum,

Mayıs 2010 | Samka-Kurtköy

saat

Assan işvereni işten attı - Assan işçisi yalnız değildir / Tek Gıda-İş Sendikası” pankartı ile direnişlerini sürdürüyorlar.

Sendika bürokratlarının maskesi düştü

Üyesi olduğu Tez-Koop-İş Sendikası tarafından yüzüstü bırakılmasına rağmen 8 Mart 2010 tarihinde başlattığı direnişini kararlılıkla sürdüren Aynur Çamalan, 15 Mayıs günü gerçekleştirilen Tez-Koop-İş Sendikası Ankara 1 No’lu Şube Genel Kurulu’nda sendika bürokratlarının gerçek yüzünü teşhir etti. “*Bu direnişe tek başıma kalsam da devam edeceğim*” diyen Çamalan mücadelesini her alanda sürdüreceğini haykırdı.

Belediye-İş Sendikası Genel Merkez Konferans Salonu’nda gerçekleştirilen genel kurula Gebze TÜBİTAK’ta işten atılan Hayrettin Yılmaz’la beraber katılan Çamalan, sendika yöneticilerinin saldırılarına ve fiziki tacizlerine maruz kaldı. Tez-Koop-İş Genel Başkanı Gürsel Doğru ve diğer genel merkez yöneticilerinin divanda yer aldığı genel kurulda kürsüden söz almak isteyen Çamalan, sendika yöneticileri tarafından engellendi.

Divanın, “Genel kurula katılan konuklardan söz isteyen var mı” sorusu üzerine kürsüden söz almak isteyen Çamalan’ın bu talebi görmezden gelindi. Çamalan ayağa kalkarak tekrar söz almak isteyince genel kurulda gergin anlar yaşandı.

TÜBİTAK direnişçisine yönelik tahammülsüzlüklerinin dozunu arttıran Tez-Koop-İş yöneticilerinin bir sonraki adımı ise genel kurul salonuna polis çağırmak oldu. Kendisini kürsüden indirmeye çalışan polisler “hayır” yanıtını veren Çamalan kürsüden inmedi.

Çamalan’ı kürsüden indiremeyen Tez-Koop-İş yöneticileri, genel kurula ara vererek delegelerin salonu boşaltmasını istediler. Bir kısım delegenin çıkmasına rağmen Aynur Çamalan salonda kalan delegelere seslendi.

Çamalan’ın konuşması sırasında araya giren ve Çamalan’ın tavrını eleştiren Tez-Koop-İş İstanbul 5 No’lu Şube Başkanı Rabia Özkaraca’ya da yanıt veren Çamalan, işten atılma ve oturma eylemine başlama sürecini anlattı. Sendikadan sorumluluklarını yerine getirmesini beklediğini belirten Aynur Çamalan, Tez-Koop-İş yöneticilerinin ihanetçi tutumunu teşhir etti.

Konuşmasını tamamlayan ve genel kurul salonundan ayrılan Çamalan, sendikal bürokrasinin ayak oyunlarına ve ihanetine genel kurulda işçi kürsüsünü kurarak tok bir yanıt vermiş oldu.

TÜBİTAK direnişçisi Aynur Çamalan, Tez-Koop-İş Sendikası Ankara 1 No’lu Şube Genel Kurulu’nda yaşanan gerginliğe ve sendika yöneticilerinin tutumuna ilişkin gazetemize konuştu. Çamalan, tüm ilerici ve devrimci güçlere direnişi büyütme çağrısında bulundu.

“Bu direnişe tek başıma kalsam da devam edeceğim” diyen Çamalan, Tez-Koop-İş yöneticilerinin direniş alanına yemek getirmeyi kestiklerini ve böylece kendisini açlıkla terbiye etmek istediklerini de sözlerine ekledi.

İSKİ işçilerine ziyaret

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGP) direnişlerini sürdüren İSKİ işçilerine destek ziyaretinde bulundu.

Belediye-İş İstanbul 1 ve 5 No’lu Şube başkanları ile işyeri temsilcilerinin de yer aldığı ziyaret sırasında İSKİ işçisi Ali Taştan direnişleriyle ilgili açıklama yaptı. Hem kendilerini işsiz bırakanlara hem içeride çalışmaya devam edenlere hem de direnişleri bırakıp gidenlere rağmen mücadeleyi sürdürdüklerini söyledi.

Taştan’ın konuşmasının ardından HSGGP adına

Hüseyin Demirdizen ve Belediye-İş 5 No’lu Şube Başkanı Nihat Altaş sözü aldı.

Konuşmaların ardından işçilere yemek paketleri verildi, çadırda işçilerle sohbet edildi.

Sağlık emekçileri: 26 Mayıs’ta grevdeyiz!

SES Aksaray Şubesi sağlık emekçileri, döner sermayenin adil dağıtılması ve maaşlara eklenmesi için hafta boyunca Çapa Tıp Fakültesi’nde iş bırakma eylemi ve basın açıklamaları gerçekleştirdi.

13 Mayıs sabahı İstanbul Tıp Fakültesi önünde saat 08.00’de biraraya gelen sağlık emekçileri hastane bahçesi içinde yürüyüş gerçekleştirdi. Emekçiler, “Sabrımız tükendi, eşitlik, adalet istiyoruz!” diyerek İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü’nü uyardılar.

SES İşyeri Temsilcisi Ersoy Adıgüzel’in okuduğu açıklamada döner sermaye işletmelerinin; hastaneleri gelir ve giderlerini karşılayan bir ticari işletmeye çevirmek için kurulduğu hatırlatıldı.

Adıgüzel, 26 Mayıs’ta sağlıkta özelleştirmeye ve yıkıma karşı tüm emekçilerle birlikte greve çıkacaklarını duyurdu.

SES üyeleri 18 Mayıs günü Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi’nde bir kez daha iki saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirdi.

Çapa Tıp Fakültesi poliklinikler binası önünde toplanan sağlık emekçileri Cerrahi Tıp Bilimleri önüne yürüdü.

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi’nde toplu sözleşme

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi 17 Mayıs günü Tüm Bel-Sen ile Toplu İş Sözleşmesi imzaladı. 312

kamu çalışanı memuru kapsayan sözleşme Burhan Karadeniz Cep Sineması’nda yapılan törenle imzalandı. Törene, Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir, Tüm Bel-Sen Genel Başkanı Vicdan Baykara, KESK Genel Sekreteri Emirali Şimşek, KESK MYK üyesi Songül Morsümbül, Tüm Bel Sen Genel Sekreteri İzzettin Alpergin ve Tüm Bel-Sen Diyarbakır Şube Başkanı Edip Yaşar ile belediye çalışanları katıldı.

Tüm Bel-Sen, Türkiye genelinde 300’ü aşkın belediye ile toplu sözleşme imzalarken büyükşehir belediyeleri arasında toplu sözleşme imzalayan tek belediye Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi durumunda.

Bilgi Üniversitesi’nde eylem

Bilgi Üniversitesi’nde sendikalaştıkları için işten çıkartılan DİSK’e bağlı Sosyal-İş üyesi işçiler için eylem gerçekleştirildi. İşten atılan işçilerin geri alınması talebiyle gerçekleştirilen eyleme akademisyenler, öğrenciler ve üniversite çalışanları katıldı. Eylemde işten çıkarmalara son verilmesi ve örgütlenme özgürlüğüne yönelik baskıların son bulması istendi.

“Sendika hakkımız engellenemez” pankartlarının açıldığı eylemde rektörlük binasının önüne üstünde “kınıyoruz” yazılı siyah çelenk bırakıldı.

Eylemde konuşma yapan Bilgi Üniversitesi Öğretim Görevlisi Murat Özbek, Zonguldak’taki maden kazasını hatırlatarak taşeronlaştırmının sonuçlarının burada bir kez daha görüldüğünü ifade etti. Bilgi Üniversitesi Rektörü Rıfat Sarıcaoğlu’nun taşeronlaştırma politikasında ısrarlı olduğunu gösterdiğini söyleyen Özbek, taşerona karşı mücadele edeceklerinin altını çizdi.

GOP İşçi Platformu: “Köle değil işçiyiz...”

Gaziosmanpaşa Elma Bahçesi’nde yaygın olarak bulunan ölüm atölyelerinden biri olan GÜVENTEKS’te işten atılan GOP İşçi Platformu üyesi Hüseyin Şanlı ve GOP İşçi Platformu, 18 Mayıs günü işyeri önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylemde, ölüm atölyelerinde gerekli önlemleri aldıklarını ifade eden Çalışma ve Sağlık bakanlıklarının yalanları teşhir edildi.

“İşçi kaniyle beslenen sömürücülerden hesap soracağız! İnsanca çalışma ve insanca yaşam için mücadeleye! / GOP İşçi Platformu” pankartının açıldığı eylemde, sloganlarla GÜVENTEKS önüne gelindi. Burada basın açıklamasını platform sözcüsü Murat Yıldırım gerçekleştirdi. Yıldırım yaptığı açıklamada, gerekli iş sağlığı ve güvenliği önlemleri alınmadığı için binlerce işçinin silikozis başta olmak üzere verem, kanser, astım gibi birçok meslek hastalığına yakalanarak hayatını kaybettiği ölüm atölyelerinin göstermelik “önlemlerle” faaliyetlerine devam ettiğine dikkat çekti.

Yıldırım, basın açıklamasını şu sözlerle sürdürdü: “...Üyemiz GÜVENTEKS işçilerinin karşı karşıya kaldığı keyfi uygulamalara karşı mücadele ettiği için patronun ve uşaklarının hedefi haline geldi. (...)

Buradan şunu bir kez daha ifade ediyoruz ki hiçbir güç bizi yaşam hakkını savunma mücadelesinden alıkoymayacaktır. Hüseyin Şanlı’ya gelecek en ufak zararın sorumlusu GÜVENTEKS patronu ve uşaklarıdır. (...) İşçi kaniyle servetini arttıranların ensesinde olacağız.”

Kızıl Bayrak / İstanbul

Yeni dönem ve

On binlerce metal işçisinin taraf olduğu ve yüz binlerce işçinin ise yaşamını doğrudan etkileyen MESS Grup TİS sürecine girmiş bulunuyoruz. Bu sürecin tarafları olan işçi sendikaları ile metal kapitalistlerinin örgütü MESS kendi cephelerinden hazırlıklarını sürdürüyor. Elbette istisnai bazı durumlar dışında bu hazırlıklar görünür değil.

Henüz ilk aşamasında bulunduğumuz bu mücadelede taraflar konumlarına uygun olarak mevzileniyor, strateji-taktiklerini oluşturuyor, silahlarını hazırlıyorlar. Zira, süreç son derece kritik ve herhangi bir boşluk ve zayıflık büyük bedellere malolabilir. Bu, hem bu sürecin geçmiş deneyimlerinden hem de içinden geçilen dönemin sınıf mücadelesinin gündemleri ve biriktirdiği gerilimlerden dolayı böyledir.

MESS Grup TİS süreci sınıf mücadelelerinde hep özel bir yere sahip olmuştur. Çünkü hem metal işkolu ekonomide tuttuğu yer itibarıyla stratejik bir işkoludur hem de metal işçileri mücadele dinamikleriyle sınıf hareketinde öncü bir konuma sahiptirler. MESS Grup TİS'leri ise stratejik niteliğin sınanıldığı özel anlar olmuştur. Zira hem TİS süreçleri sermaye ile emeğin karşı karşıya gelip çalışma ve yaşam koşullarını belirledikleri özel bir hesaplaşma anıdır. Hem de grup TİS'leri hesaplaşmayı geniş bir ölçüğe taşıdığı için sınıfsal kutuplaşmayı güçlendirmektedir.

Bundan dolayı işçi sınıfı tarihinde MESS Grup TİS'leri sermaye ile emek arasındaki ekonomik-sosyal ve siyasal mücadelelerin dengesini belirlemiş, gidişatına yön vermiştir. MESS Grup TİS'lerinde bağıtlanan ücret ve sosyal haklar, nasıl sonuçlandığına bağlı olarak olumlu ya da olumsuz diğer işkollarındaki durumu da belirlemiştir. Bundan dolayı, işçi sınıfı MESS Grup TİS'lerine hep ilgi duymuş, izlemiş ve dönem dönem de taraf olmuştur.

Yeni dönem TİS süreci ise bu bakımdan çok daha önem kazanmıştır. Zira krizin ağır faturasını ödeyen işçi sınıfı için MESS Grup TİS'leri, bu dönem yaşanan ağır kayıpların ne ölçüde telafi edileceğini ve kaybedilenlerin ne kadarının geri alınacağını tayin edecektir. Metal işçilerinin kazanımları, diğer sınıf bölükleri için de bir ölçü olacaktır. Eğer metal işçileri, MESS'e karşı etkili, kararlı bir mücadele yürütür ve bu ölçüde de MESS'e kök söktürürlerse, mücadelenin maddi kazanımlarından bağımsız olarak, sınıf

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

mücadelesinin seyrine tayin edici etkide bulunacaklardır.

Krizin patlak verdiği döneme denk gelen TİS sürecinin, krizin faturasının işçi sınıfına ödetilmesinde nasıl kritik bir rol oynadığı biliniyor. Eğer metal işçileri, kriz bahanesine aldırmandan ve sendika bürokratlarının oyunlarına düşmeden mücadelede ısrar edebilselerdi, krizin faturasını bu denli kolay ödemezlerdi. Krizin faturasını genel bir saldırıya çevirecek olan sermaye sınıfı daha en baştan durdurulmuş olurdu. Ancak MESS, TİS sürecini istediği gibi bitirdiği ölçüde, sermaye sınıfı bir bütün olarak işçi sınıfının üzerine yüklenmiştir. Öyle ki, imzalanan TİS'i dahi kağıt üzerinde bırakan düzeyde hak gaspları yaşanmıştır. On binlerce işçi işten atılmış, TİS'te belirlenen ücretler düşürülmüş, yine TİS'e geçirilemeyen esnek çalışma uygulamaları uygulamaya sokulmuştur.

Elbette sermayenin her dönem koçbaşı olarak davranmış olan MESS de yeni dönem TİS sürecinin taşıdığı önemin bilincindedir. Bunun için TİS sürecini istedikleri gibi sonuçlandırmak için ellerinden geleni yapacaktır. Böylelikle hem son iki yıl içerisinde elde edilen kazanımlarını korumaya, yani gasp ettiklerini geri vermemeye, hem de genel olarak işçi sınıfının bu en ileri mevziden durdurulmaya çalışacaktır. Bunun için MESS sadece kendisi için değil aynı zamanda sınıfı için mücadele edecektir. Bundan dolayı da sınıfının ve onun tüm siyasi mekanizmalarının açık desteğini alacaktır.

MESS Grup TİS süreci görevlerimiz

Sendikaların durumu

Elbette MESS'in en büyük silahı Türk Metal çetesi olacaktır. İhanet ve satış bu çetenin en büyük meziyeti ve işidir. Her TİS döneminde işkolunda sahip olduğu sayısal gücü de kullanarak ne edip edip satış sözleşmesine imza atmaktadır. Bunun için bu çetenin TİS hazırlığı, mevcut koşullarda satışın nasıl gerçekleştirileceğinin yollarını hazırlamaktır. Bu çetenin ilgili organlarının şimdiden bunun için çalışıklarına kuşku yoktur. Doğrudan MESS tarafından yönetilen ve MESS'in yanında mevzilenen bu çeteyi etkisizleştirmeden süreci kazanmak mümkün değildir.

Belirtmek gerekiyor ki bu görev, her şeyden önce ileri ve öncü metal işçilerinin omuzlarındadır. Çünkü Türk Metal karşısında alternatif olma iddiasındaki BMİS yönetiminin bunu yapamayacağı geçmiş dönem TİS deneyimlerinden biliniyor.

BMİS yönetiminin inandırıcılığı ve itibarı bu durumdan dolayı büyük yara almıştır. Ayrıca ciddi bir özgüven sorunu yaşanmaktadır. Kararlı bir mücadeleyle sayısal gücüne değil mücadelenin önderliğini üstlenerek metal işçisini temsil eden tek gerçek sendika olarak boy göstermek hedefiyle çıkılan yolda elde edilen başarısızlıktan sonra aynı güç ve güvenle davranamamaktadır. Ayrıca o dönem iddiaların gerisine düşülmesinin ardından Türk Metal karşı saldırıya geçmiş ve BMİS'in mevzilerini ele geçirmek için seferberlik ilan etmiştir. Bunda belli ölçülerde bir başarı kazandığı biliniyor. Türk Metal'in altını boşaltmaya niyetlenen BMİS yönetimi sonuna kadar gidemediği ölçüde Türk Metal yönetimi aynı hedefle saldırıya geçmiştir.

Kuşkusuz bu durum bu dönemki TİS sürecini kazanmak için önemli bir dezavantajdır. Ancak her şeye rağmen güçlü ve sarsıcı bir müdahaleyle üstesinden gelmek mümkündür. Eğer ileri ve öncü işçiler birleşik bir mücadele kararlılığı gösterir ve bunu BMİS yönetimine de dayatırsa, BMİS yönetiminin önceki TİS sürecinde öncü ve devrimci işçileri süreci katmamak konusunda sergilediği geri tutumlar aşılabılır ve sendikal imkanlar daha etkin biçimde değerlendirilebilir.

İşkolunda örgütlü diğer sendika olan Çelik-İş'e gelirse, Türk Metal ile BMİS arasındaki kutuplaşmanın gölgesinde kendisini unutturan ve suya sabuna dokunmayan bu sendikanın yönetiminin işbirlikçilikte ve ihanette Türk Metal'den geri kalır yanı yoktur. Bu dönemde, bu sendika bünyesinde

varolduğu bilinen ilerici ve öncü dinamikleri sarsıp uyandırmak önem taşımaktadır. Ne yapıp edip bu sendikanın yönetimini hedefe çakmak durumundayız.

Metal işçileri ve olanaklar

Kuşkusuz sendikaların bu tablosu, aynı zamanda metal işçisinin bilinç ve örgütlenme düzeyine ilişkin en açık göstergedir. Zira, sendika bürokratlarının kurdukları bu saltanat, BMİS şahsında ise kendisini gösteren bürokratik-uzlaşmacı sendikacılık anlayışı ve pratiği ancak işçi sınıfının örgütsüzlüğü ve inisiyatifsizliği ile açıklanabilir. Böyle olmasaydı sendikalarındaki bu tıkanma ve sınıf düşmanı anlayışlar varlık zemini bulamazdı. İşte bunun için sendikalara ilişkin her değinme ve her olumsuzluk ifadesi, esas olarak işçi sınıfının zayıflıklarına bir işaret olarak anlaşılmalıdır.

Bu süreçte asıl görev metal işçisinin bilinç ve örgütlenme düzeyini sistematik bir çabayla yükseltebilmektir. Belirtmek gerekir ki bunu başarabilmek için ciddi olanaklar vardır. Krizin patlak verdiği ilk dönemde savunmaya geçen ve tam bir bozgun havası yaşayan metal işçileri cephesinde bugün esen rüzgarlar mücadele yönündedir. Krizin

faturasını ödeyen metal işçileri için bu dönem artık hesap çıkarma ve kaybettiklerini geri kazanma dönemi olmalıdır. Öyle ki artık kriz bahanesiyle metal işçilerinden fedakarlık istemenin koşulları tükenmiştir. Metal işçisi katlandığı ağır yıkımın düzeltilmesini beklemektedir. Bu beklentiler aynı zamanda aktif bir mücadele ve örgütlenme arayışı olarak şekillenmektedir. Zira, bugün hem Birleşik Metal ve hem de Türk Metal cephesinden örgütlenme girişimleri belirgin biçimde ivme kazanmıştır. Her an yeni bir örgütlenme girişimi, örgütlendikleri için işten atılan işçiler, yeni yetki kazanılmış fabrikalar vb. gelişmeler yaşanmaktadır.

Öte taraftan bu mücadele ve örgütlenme eğilimini, TEKEL işçilerinin direnişiyle güçlü işaretleri görülen yeni bir mücadele döneminin olumlu rüzgarları da ayrıca beslemektedir. Bunun içindir ki, TİS süreci MESS ve özellikle ihaneti gelenek yapan sendikal korucular bakımından hiç de kolay geçmeyecektir. Metal işçilerini kandırmak, mevcut olana ve yeni hak gasplarına razı etmek için çok çalışmaları gerekecektir.

İşte bu şartlarda girilen metal TİS süreci, sadece bir işkolunu değil, genel olarak sınıf mücadelesinin tüm alanlarını ilgilendiriyor. Bunun için TİS sürecine hazırlanmak, sınıfa karşı sınıf ekseninde başta metal

işçilerinin ve giderek sınıfın öteki bölüklerinin aktif desteğini ve ortak mücadelesini esas almak demektir. Ortak mücadele ise fiili-meşru bir yolundan MESS’i yere çalmak üzere grev hedefli bir mücadele hattından yürümektir. Tüm bu açılardan ne kadar başarılı olunursa TİS’i kazanmak da o kadar mümkün olur. Şimdi tüm bu ifade ettiklerimizi ayrıntılandırarak başarılı bir TİS için yürütülmesi gereken mücadele ve örgütlenme hattı üzerinde durmak istiyoruz.

Talepler...

TİS sürecinin kazanılmasında hak talepleri ve bu talepleri içeren sözleşme taslakları özel bir önem taşımaktadır. Tüm bir dönem mücadelesinin sınırlarını ve gerilimini taleplerin niteliği belirleyecektir. Metal işçilerinin ihtiyaçlarına yanıt veren, gasp edilenlerin geri alınmasını, insanca çalışma ve yaşam koşullarını sağlayacak taleplerin öne sürülmesi çatışmanın yönünü belirleyecektir.

Öyle ki sendikal anlayışlar arasındaki farklılıklar daha taleplerin belirlenmesi aşamasında ortaya çıkmaktadır. Türk Metal yönetiminin taleplerin belirlenmesinde ilkesi malum, MESS’in verebilecekleridir. Bu nedenle ücret ve sosyal hak talepleri olabildiğince asgari bir sınırdan tutulurken, anlaşmazlık doğuracak mesafeler oluşmamasına dikkat edilmektedir. BMİS yönetimi ise özellikle son dönem sözleşme süreçlerinde bundan farklı olarak insanca çalışma ve yaşam kriterlerini baz aldığı iddiasındadır. Fakat BMİS’in sorunu kağıt üzerinde söylediklerinde değil bunun gereklerini yapmak planında ortaya çıkmaktadır.

Bu noktada belirtmek gerekir ki, mesele aynı zamanda sadece taleplerin ne olduğu değil, bu taleplerin şekillendirilme sürecidir. Eğer bu taleplerin olduğu sözleşme taslakları, metal işçilerinin tabandan katıldığı canlı tartışma zeminlerinin ürünü olarak hazırlanmış, kırmızı çizgileri kesin olarak çizilmiş ve örgütlü bir taban iradesine dayandırılmışsa, mücadelenin seyrini belirleyecek ilk adımlar da atılmış olacaktır. Çünkü metal işçisi ne istediğini bilecek ve isteklerini yerine getirmek üzere mücadeleye daha büyük bir şevk ve kararlılıkla sarılacaktır. Bu nedenle, TİS taslaklarının hazırlanması amacıyla yapılacak çalışmalar hayati bir önem taşımaktadır. Bu çalışmalar ise bilgilendirme çalışmalarından işçilerin yan yana gelerek taleplerini belirleyecekleri platformların oluşturulmasına kadar bir dizi yol ve yöntemi içermektedir.

Bunları belirttikten sonra bu dönem öne çıkacak ve metal işçilerinin kırmızı çizgilerini oluşturacak olan talepleri şöyle sıralayabiliriz: Öncelikle ücretlerde ve sosyal haklarda büyük kayıplar söz konusudur. Bu kayıplar giderilmeli, ücretler insanca yaşamaya yeterli ücret seviyesine getirilmeli, eski ve yeni işçiler arasındaki ücret farklılıkları en aza indirilmelidir. İşgüvencesi diğer önemli bir taleptir. Geçtiğimiz dönem sözleşmesinin ardından metal patronlarının yaptıkları kitlesel işçi kıyımlarından sonra mutlaka bu sözleşme döneminde patron keyfiyetine sınır getirilmeli, bunun için de “İşten çıkarmalar yasaklansın” talebi yükseltilmelidir. Bir diğer önemli talep ise esnek çalışma uygulamalarına son verilmelidir. Önceki TİS döneminde kağıt üzerinde esnek çalışmaya geçit verilmemiştir ama fiiliyatta esneklikte hiçbir sınır kalmamıştır. Telafi, denkleştirme, kısa çalışma vb. uygulamalarla esnek çalışma sistemine son verilmelidir.

Bu talepler yakıcılıkları kadar tüm bir işçi sınıfını kapsıyor olmalarından dolayı da öne çıkarılmalıdır. Böylelikle mücadelenin örgütlü-örgütsüz, metal işçisi olsun olmasın işçi sınıfına maledilmesi kolaylaşacaktır.

Mücadele hattı...

TİS süreçlerinde sendika yönetimlerinin farklı biçimlerde ifade etseler de temel kaygıları, süreci “masada bitirmek”tir. Bu anlayışı en açık biçimde ifade eden ve bunu dolaysız biçimde yerine getiren Türk Metal yönetimidir. İhaneti bu biçimde gerekçelendiren Türk Metal yönetimi, başından sonuna kadar süreci masa başı görüşmeler sınırında tutmaya özen göstermektedir. Çünkü yapılacak kontrollü eylemlerin dahi, göstermelik olmaktan çıkma ihtimali yüksektir. Zira işçilerin birikmiş mücadele isteği ve eğilimleri, sınırı nasıl belirlenmiş olursa olsun bir eylem süreci içerisinde hızla gelişme imkanı bulur ve daha ileri eylem biçimlerini gündeme sokar. İşte bunun için ne olursa olsun işçileri eylem alanından uzak tutmak bu sendikal korucuların bilinçli bir tutumudur. Çelik-İş Sendikası’nın da bu hainlerden bir farkı bulunmamaktadır.

Birleşik Metal ise daha önceki yıllarda göstermelik birkaç eylem dışına çıkmamıştı. Fakat son TİS sürecinde bunun dışına taşarak gelişmelere bağlı olarak düzenli eylemlerle TİS sürecini örgütlemeye çalıştı. Metal işçilerini daha ileri mücadelelere hazırlamak, TİS sürecini masa başı görüşmelerden çıkararak mücadele alanının belirleyiciliğine sokmak bakımından atılmış bu adımlar önemliydi. Ancak yetersizdi. Çünkü süreç boyunca öne çıkan, her ne pahasına olursa olsun mücadeleyi ileriye taşıma irade değil, kararsızlıklar ve yalpalamalar oldu. Özellikle krizin patlak vermesinin ardından kapitalizmi aşan bir mücadele ufkunun olmayınca, eylem süreci yarıda kesildi. Bugün ise, aynı düzeyde bir mücadele sürecini dahi örgütleyecek güç ve irade bulunmamaktadır.

Diğer taraftan sendikaların durumu ne olursa olsun, süreci grev hedefine bağlı olarak sokakta süren ve giderek hem katılımcı işçi sayısının, hem de kararlılık ve mücadele gücünün arttığı bir mücadele süreci olarak örebilmek gerekir.

Örgütlenme hattı...

Tüm bu söylenenlerden TİS sürecinin başarısının işçilerin tabandan inisiyatif kullanmalarına bağlı olduğu kendiliğinden çıkar. İnisiyatif kullanmak işçilerin süreci yönetebilir hale gelmesi demektir. İnisiyatif kullanmanın aracı taban örgütlenmeleridir. Taban örgütlenmelerinin yoluyla mücadelenin tabana yayılması, en geniş ve en aktif katılımın yolunun açılmasıyla mümkün olur.

yayılması, en geniş ve en aktif katılımın yolunun açılmasıyla mümkün olur.

TİS sözkonusu olduğunda taban örgütlenmelerinin deneyimlerle de yerleşmiş biçimi TİS komiteleridir. Fabrikalardan oluşmuş TİS komiteleri yoluyla, işçiler taslakların hazırlanmasından mücadelenin omuzlanmasına ve TİS’in bağıtlanmasına kadar tüm sürecin seyrini belirleme imkanı bulurlar. Dolayısıyla TİS komiteleri, mücadelenin başarısı için bir ilk adımdır.

Bununla birlikte TİS komitelerinin ölçeğini dikey ve yatay olarak kavramak gerekir. Yani fabrikalarda oluşturulacak TİS komitelerinin yanısıra hangi sendikada örgütlü olursa olsun fabrikaları birbirine bağlayacak tarzda merkezi komitelerin oluşturulması da önem kazanmaktadır.

Öte yandan TİS komitelerini dinamik örgütler olarak düşünmek gerekir. Yani mücadelenin ihtiyacına göre biçim değiştirebilirler. İşçilerin dolaysız olarak söz söylediği, eylem örgütlediği araçlar olarak TİS komiteleri giderek grev komiteleri olarak rol oynayacaklardır.

Ayrıca belirtmek gerekir ki, TİS komitelerini sadece grup TİS’leri kapsamında olan fabrikalarla, sendikalı olmayan fabrika ve işyerlerinden işçileri kapsayacak biçimde düşünmek önemlidir. Böylelikle mücadelenin geniş bir alana yayılması ve toplumsal ölçekte sonuçlar yaratmasının koşulları oluşturulmuş olacaktır. Bu nedenle havza ve bölgelerde TİS ile bağlantılı ancak onu da aşacak bir mahiyette metal işçilerinin yan yana geldiği mücadele platformlarını oluşturmak temel önemde bir görevdir.

Hareket planı...

Tüm bunlar sürecin olmazsa olmazlarıdır. Ancak nereden başlanacak, nasıl bir yoldan yürünecek ve TİS’in her aşamasına ilişkin hareket planı ne olacaktır.

Hareket planı doğal olarak TİS sürecinin tüm aşamalarının özgünlüklerini gözeterek oluşturulacak, fakat esasta ise metal işçilerini sürecin bir parçası haline getirmek üzere uyarma-bilinçlendirme-örgütlenme-eyleme geçirme yönünde yoğunlaşacaktır.

Şu halde süreç taslakların oluşturulma sürecidir. Yani metal işçilerinin sorunlarının masaya yatırılarak taleplerin şekillendirileceği bir aşamada bulunuyoruz. Yukarıda belirttiğimiz gibi bu aşama, gerek taleplerin içeriği itibarıyla ve dahası belirlenme yöntemiyle sürecin bundan sonraki seyrini esastan belirleyecektir. Metal işçileri bizzat belirlenmesine

katıldıkları talepler konusunda ısrarlı olacak ve mücadeleye katılımı daha istekli davranacaktır.

Ayrıca taleplerin bu biçimde belirlenmesi, aynı zamanda tabandan işçilerin örgütlenmesi, taban örgütlerinin oluşturulması demektir. Zira bu esnada yan yana gelecek işçiler, söz-yetki ve karar haklarını kullanmaktadırlar. Fakat bunun kendiliğinden olmayacağı açıktır. Zira, sendika yönetimleri bu tür süreçleri işletmekle birlikte yetkilerini paylaşmak istemedikleri için taleplerin belirlenmesi amacıyla oluşturulan bu komitelerin sürekli işleyen mekanizmalara dönüşmesini engellemekte ya da kendilerinden bağımsız davranmalarına izin vermeyerek onları güdükleştirmektedirler. Dolayısıyla bir kez daha görev ileri ve öncü işçilere düşmektedir. Bu aşamada taleplerin haklılık ve meşruluk temelinde belirlenmesi çabası gösterilmeli, oluşturulan zeminlerin TİS komitelerine dönüştürülmesi için emek harcanmalı ve sendika bürokratlarının manevraları boşa çıkarılmalıdır.

Tabandan yaratılacak örgütlenme düzeyine de bağlı olarak, sürecin her aşamasını eylemli bir tarzda örgütlemek temel bir görev olmalıdır. Metal işçilerini pasif olsa bile ortak bir duygu ve amaç birliğinde buluşturacak eylem biçimlerinden (kokart takmak, sakal bırakmak, ortak ilanlar vermek vb.) MESS ve fabrika önlerinde yapılacak eylemlere kadar uzanan çeşitlilikte bir eylem ve mücadele hattı oluşturmak gerekmektedir. Bu eylemlerin ne yoğunlukta ve ne çeşitlilikte olacağını biraz da güçlerin somut durumu belirleyecektir. Ancak burada gözetilmesi gereken, metal işçilerini sürece aktif olarak katmak, süreci kapalı masabaşı görüşmelerden çıkarmak ve grev düşüncesini, isteğini ve kararlılığını oluşturmaktır.

Bu sürecin örgütlenmesi Metal İşçileri Birliği çatısında biraraya gelmiş öncü-devrimci metal işçileri ile bunun dışındaki ileri-öncü işçilerin omuzlarında olmakla birlikte, süreç aynı zamanda sendikal mekanizmaları harekete geçirecek bir mücadele süreci biçiminde de sürmek durumundadır. Bu haliyle sendika yönetimlerini, yukarıda anlatmaya çalıştığımız talepler-mücadele ve örgütlenme hattını hayata geçirmek, bu doğrultuda süreci örgütleyecek bir yaklaşım içerisinde bulunmaya zorlamak gibi temel bir sorumluluk var önümüzde. Bu da, sendika yönetimlerine dayatmak üzere ilke ve taleplerin kararlı bir biçimde ileri sürülmesini gerektirmektedir. Talepler, örgütlenme ve mücadele hattına ilişkin yukarıda belirttiklerimiz bu kapsamda değerlendirilmelidir. Bunun dışında, tüm bir süreç boyunca tam açıklık ilkesine uygun olarak davranılması, görüşmelerde TİS komitelerinin seçeceği temsilcilerin bulunması, sözleşmenin tüm maddelerinin işçilerin onayından geçmeden kabul edilmemesi, yani karar hakkının işçilere ait olması gibi talepler de yine bu kapsamda değerlendirilmelidir. Bu talepleri, sadece istemekle kalmamak, dayatmak ve olmadığında da fiili uygulamalara dönüştürmek gerekir.

Hareket planını somutlarsak...

Tüm bu söylediklerimizi özetleyerek ifade edersek:

* *Taslakların oluşturulması aşamasında:*

- Taslaklar fabrikalardan işçilerin katıldığı tartışmaların ürünü olarak oluşturulmalıdır. Bu, yönetimlerden talep edilmelidir. Böyle davranmayan yönetimler teşhir edilmelidir. Başlatılan süreçlere etkin biçimde katılmalı ve belirlenen yönde müdahale edilmelidir.

- Tabandan hazırlanmış taslakların sahiplenilmesi sağlanmalı ve görüşmelerde bu taslakların esas

alınması dayatılmalıdır.

- En önemli talepler belirlenmeli ve metal işçisinin iradesi haline getirilmelidir.
- Tüm bu süreç boyunca bu taleplerin takipçisi olunmalıdır.

* *Görüşmeler aşamasında:*

- Görüşmelere işçi temsilcilerinin katılması talebi yükseltilmelidir.
- Görüşmelerin bilgisinin "tam açıklık" ilkesi doğrultusunda işçilere verilmesi talep edilmelidir.
- Açıklığın olmadığı durumda bunun sonucunun ihanet olacağı fabrikalarda yoğun biçimde anlatılmalıdır.
- Görüşmelerin dışı yansıyan bilgilerinden hareketle işçiler bilgilendirilmeli, uyarılmalı, harekete geçmeye çağrılmalı ve olabildiğince harekete geçilmelidir.

* *Anlaşmazlık aşamasında:*

- Grev ajitasyonu yükseltilmelidir.
- Grev iradesini mayalayacak eylemler yapılmalıdır.
- Sendika yönetimleri grev kararını almak zorunda bırakılmalıdır.
- Yine sendika yönetimleri daha bugünden grev için maddi ve örgütsel hazırlıkları yapmaya zorlanmalıdır.
- Bunu yapmayanların tutumları teşhir edilmeli ve hesap sorulmalıdır.

Görev Metal İşçileri Birliği'nin omuzlarında!

Belirtmek gerekir ki, bu mücadele görevlerinin üstesinden gelmek bilinçli ve örgütlü davranabilen bir öncü işçi inisiyatifini gerektirir. Şu haliyle işkolunda bunun altından kalkacak güçte bir örgütlü inisiyatif bulunmamaktadır. Bu koşullarda bu boşluğu doldurmak iddiasıyla öne çıkmış bulunan Metal İşçileri Birliği'nin yapacakları belirleyici bir önem taşımaktadır. Bu, metal işçilerinin ileri ve öncü potansiyellerini açığa çıkarmak, örgütlemek, elindeki imkanları mücadele görevlerini yüklenmek amacıyla harekete geçirmek... elbette tüm bunları yaparken aynı zamanda metal işçilerinin taban iradesini temsil edecek bir bilinçle davranmak sorumluluğu demektir.

Elbette Birlik'in mevcut imkanları ve güçleri düşünüldüğünde bu çerçevede yapılacaklar konusunda gerçekçi olmalıyız. Ancak önemli olan devrimci bir misyon bilinciyle net ve tok biçimde davranmak, eldeki imkanları da küçümsemeden

mücadele görevlerini üstlenebilmektir. Bu yapılabildiği ölçüde önceki TİS sürecinde yaşandığı gibi, mevcut güçlerin sınırlarının ötesinde bir etki yaratılacak ve bir mücadele odağı olarak çıkılabilecektir. Bu noktada belirtelim ki, bugün o zamankinden daha ileri imkanlara da sahip durumdayız. Henüz yolun başında olmakla beraber kurulu bir mekanizmaya, düzenli olarak kullanılan araçlara ve belli bir etki alanına sahibiz.

İşte bu bilinç ve sorumlulukla mücadele ve örgütlenme görevleri yerine getirilmeye çalışılacaktır. MİB'in tüm birimleri bunun için, hem içeriden sabırlı ve kararlı bir çalışmayla metal işçilerini sürece hazırlayacak, hem de öncü bir işçi platformu olmanın sorumluluğuyla fiilen TİS komiteleri olarak çalışacaktır.

Bazı somut görevler

MİB çalışmalarının üç temel başlığı olacaktır:

Yoğun bir teşhir ve ajitasyon çalışması, yoğun bir örgütlenme çalışması ve eylemli bir mücadele süreci.

Bunun için:

* Öncelikle örgütlü güçlerin süreç hakkında mücadele-örgütlenme hattıyla ilgili bilgilendirilmesi ve eğitimden geçirilmesi gerekmektedir. Metal TİS Sempozyumu bu bakımdan en iyi biçimde değerlendirilmelidir.

* Bunun için süreci içeriden fiilen yönetmek üzere inisiyatifli davranmalıyız. TİS komitelerini örgütlemeli, taslak oluşturmaya öncülük edilmeli, sürece tabanın katılımını sağlayacak biçimde davranmalıyız.

* Tüm süreç boyunca Birlik adına yaygın ve kesintisiz bir uyarma, aydınlatma ve bilinçlendirme çalışması yapmalıyız. Bu amaçla bülteni daha güçlü ve daha işlevsel bir içeriğe kavuşturmalı yanısıra gerekli her durumda bir dizi aracı sürekli ve sistemli biçimde kullanmalıyız.

* Sürecin örgütlenmesinde her alanda ortak örgütlenme anlayışı çerçevesinde bütün metal işçilerini bir araya getirmek üzere seferber olmalıyız. Bunun için düzenli toplantılar yapmalı, ayrıca süreci canlı tutmak ve kamuoyuna taşımak üzere sıklıkla paneller, tartışma toplantıları, basın açıklamaları gibi etkinlikler düzenlemeliyiz.

* Özellikle her kritik aşamada metal işçilerinin iradesini ortaya koymak üzere etkili eylemler yapmalıyız. Yanısıra görüşmelerin yapıldığı mekanların önünde düzenli oturma eylemleri gibi eylem biçimleri de örgütlenebilmelidir.

Komünist Metal İşçileri

Bir kez daha Ziya Yılmaz kimdir...

“İşçi sınıfına ihanet edenler hedefimiz olmaktan kurtulamayacaklardır!”

Metal İşçileri Bülteni’nin daha önceki sayılarında Birleşik Metal İşçileri Sendikası (BMİS) Eski Genel başkanı olan Ziya Yılmaz’la ilgili bir değerlendirme yayınlamıştık. Değerlendirmemizde özet olarak Ziya Yılmaz’ın 2003’te yapılan sendika genel kurulunda BMİS genel başkanlığını kaybettikten sonraki icraatlarını ortaya koymuştuk. Ziya Yılmaz’ın bu icraatları sınıf mücadelesi ve sınıfın çıkarları açısından değerlendirildiğinde sınıfa ihanetten başka bir tanımı hak etmiyordu. Biz de değerlendirmemizde bunu söyledik: Ziya Yılmaz metal işçilerinin içinden çıkmış bir haindir.

Değerlendirmemizin üzerinden hayli zaman geçtikten sonra geçtiğimiz günlerde bültenimizin basımını gerçekleştiren **Eksen Yayıncılık**’a Ziya Yılmaz tarafından kişiliğine hakaret ettiğimiz gerekçesiyle dava açıldı. Bildiğimiz kadarıyla Ziya Yılmaz aynı suçlamalarla BMİS’e de dava açmıştır.

Bültenimizde yayınlanan değerlendirmenin Ziya Yılmaz tarafından davaya konu edilmesinin nedeni esasta Ziya Yılmaz’a hakaret içermesi değildir. Onunki içinde bulunduğu ihanet çukurunun yarattığı suçluluk psikolojisini bastırma girişimidir. Yoksa Ziya Yılmaz da “sınıfa ihanet” ve “hain” terimlerinin ne anlama geldiğini iyi bilmektedir. Türk Metal Sendikası’nın yönetimi Türkiye sendikal hareketinde işbirlikçi, hain ve faşist kimliği ile tanınır. Bu gerçeği de Ziya Yılmaz iyi bilmektedir. Türk Metal Sendikası kurulduğu günden beri patron ve devlet sendikacılığı yapıyor. Devletin her türlü kirli işini yapan kontrgerilla örgütlenmesini finanse ediyor. Bütün toplu sözleşmelerde işçileri satıyor, patronlarla anlaşmalı bir biçimde öncü ve mücadeleci işçileri işten atıyor, genel olarak patronların bir dediğini iki etmiyor. Ziya Yılmaz ilerici ve mücadeleci bir geleneğe sahip olan BMİS’in genel başkanlığını yapmış biri olarak böyle bir şebekeyle işbirliğine gidiyor. İşbirliğinin temelini BMİS’in örgütlü olduğu fabrikaların Türk Metal Sendikası’na kaydırılması oluşturuyor. Ziya Yılmaz ne yapıyor? Önceden de ahbap çavuş olduğu BMİS’in örgütlü olduğu fabrikaların patronlarıyla yemeklerde buluşuyor. Eğer fabrika Türk Metal’e geçerse sözleşmelerin patronun istediği gibi olacağı sözü veriliyor. Fabrikalarda çalışan işçiler, kredi kartlarının borçlarını ödeme ve para teklif edilerek Türk Metal’e geçmeye ikna edilmeye çalışılıyor. Bütün bu çabalar tutmaz ise işçiler zorla, işten atma tehdidiyle BMİS’ten istifa ettirilerek Türk Metal’e geçiriliyor. Ziya Yılmaz bütün bu kirli işlerin tam ortasında yer alıyor ve bir kez daha söylüyoruz ki metal işçilerine ihanete devam ediyor.

Ziya Yılmaz esas rolünü Metal TİS’lerinin hemen öncesinde oynuyor. Her toplu sözleşme ve BMİS genel kurulu öncesi mutlaka BMİS’in örgütlü olduğu bir fabrikada Türk Metal’e kaydırma girişimi yaşanıyor. Şimdi yine bir toplu sözleşme dönemindeyiz ve hiç kuşku yok ki Ziya Yılmaz’ın Türk Metal ve MESS’le işbirliğine dayalı yeni girişimleriyle karşılaşılacaktır. Bazı fabrikaların işçileri baskı altına alınacak, işçilere kirli tekliflerde bulunulacak, içki masaları kurulup kadın sunulacak,

bu onların sökmediği yerde fabrikalar noterle birlikte basılıp bir oldu bittiyle işçiler Türk Metal’e kaydedilecek vb. Ziya Yılmaz bu işlerin aktörüdür.

Ziya Yılmaz yıllarca Birleşik Metal İşçileri Sendikası’nda çeşitli kademelerde, en sonunda da genel başkanlık kademesinde yöneticilik yapmış bir şahsiyettir. Bu şahsın sınıfa ihanet olarak ifade ettiğimiz icraatları aslında yeni değildir. ‘90’ların başında “çağdaş sendikacılık” diye tanımlanan sermaye işbirlikçisi sendikacılık anlayışının BMİS içindeki en önde gelen savunucularından biridir Ziya Yılmaz. Yıllarca yaptığı sendika yöneticiliğini çağdaş sendikacılık anlayışına göre yapmış, metal işçilerini mücadeleden ve direnişten uzak tutmuştur. En kritik dönemelerde metal işçilerine ihanet eden Türk Metal çetesiyle işbirliğine gitmiş, metal işçilerinin sırtından hançerlenmesine ortaklık etmiştir. Metal işçilerinin bilincinin ve mücadelesinin köreltilmesi Ziya Yılmaz’ların temsil ettiği sendikacılık ve “mücadele” anlayışın bir ürünüdür. İşte bu sayede Ziya Yılmaz gibiler işçi sendikalarının koltuklarına oturabilmekte ve oralara yapışıp kalmak istemektedirler. Çünkü o koltuklar Ziya Yılmaz’lar açısından bir mücadele aracı değil ayrıcalıklı olma ve palazlanma zeminleridir. Onlar da bu ayrıcalıklarını kaybettiklerinde adeta ateşe düşmüşçesine paniğe kapılmakta ve o ayrıcalıklarını ne pahasına olursa olsun tekrar elde etmek istemektedirler. Ziya Yılmaz’ın bugünkü durumu budur. Ve bu durumunun adı çürümüşlük, düşkünlük ve sermaye işbirlikçiliğidir. Sonu sınıfa ihanete giden yoldur. Ziya Yılmaz da çoktandır bu yolun yolcusudur.

Kullandığımız ve davaya konu olan ifadeler biz devrimci metal işçileri açısından temelde kişiyi hedefleyen ifadeler değildir. Söz konusu kişi bir anlayışın ve bu anlayışa uygun bir pratik tutumun temsilcisidir. Bu anlayışın ve pratik tutumun

yansıması olan eylemleri nedeniyle bugün eleştirilerimizin (yarın başka bir biçimde) hedefindedir/olacaktır. Biz devrimci metal işçileri olarak metal işçilerinin mücadelesinde bir tarafız. “Devrimci sınıf sendikacılığı” sendikal zemindeki mücadelemizin temelini oluşturmaktadır. Sınıfın gerçek hak ve çıkarları ancak bu çizgide bir anlayışla savunulabilir, bu anlayışla gerçekleştirilebilir. “Devrimci sınıf sendikacılığı” her türlü icazeti, işbirliğini, uzlaşmayı, kirli ilişkiyi ve ihaneti reddetmektedir. Doğaldır ki bu anlayışın karşısında patronlarla ve ihanetçiliği tescilli bir sendikayla işbirliğini, metal işçilerinin çıkarlarının yerine kişisel hırs ve çıkarlarını koymuş bir anlayış-kişi çıkmışsa elbette bununla mücadele edilecektir. Bizden başka ne bekleniyordu ki?

Kişiyi belirleyen temsil ettiği anlayış ve pratikteki tutumdur. Ziya Yılmaz’lar işbirlikçi ve ihanetçi sendikacılık anlayışının ürünleridir. Bu anlayış terk edilmedikçe yeni Ziya Yılmaz’ların çıkması kaçınılmazdır. Kuşkusuz bir dönemdir benzer bir anlayışla ilerleyen başkaları da vardır ve onlar da benzer ihanetçi tutumlarla metal işçilerinin karşısına çıkarlarsa bu kimseyi şaşırtmamalıdır. Elbette onlar da hedefimiz olmaktan kurtulamayacaklardır.

Metal İşçileri Birliği (MİB)

İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı gerçekleştirildi!

“Birleşik, militan bir sınıf hareketi için ileri!”

İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı, 16 Mayıs Pazar günü Petrol-İş Sendikası Genel Merkez Toplantı Salonu’nda gerçekleştirildi. Öncü, ilerici ve sosyalist kamu emekçilerinin bir araya geldiği kurultayda kamu emekçileri, hareketin güncel ihtiyaç ve yönelimlerini tartışırken, bununla beraber kendi işkollarıyla ilgili sorun ve deneyimlerini de paylaştılar.

BES İstanbul 3 No’lu Şube, BTS İstanbul 1 No’lu Şube, Yapı-Yol Sen İstanbul Şubesi, Tarım Orkam Sen İstanbul Şubesi, Eğitim Sen İstanbul 4 No’lu Şube, Eğitim Sen İstanbul 5 No’lu Şube, Eğitim Sen İstanbul 6 No’lu Şube, SES İstanbul Bakırköy Şubesi, İşsiz ve Güvencesiz Eğitimciler Platformu’ndan üye ve yöneticilerin oluşturduğu **Kurultay Hazırlık Komitesi** tarafından hazırlıkları yürütülen kurultayda, yapılan tebliğ sunumları ve kürsüden gerçekleştirilen konuşmalarla 26 Mayıs çağrısı da yapıldı.

Salonda KHK imzalı “Birleşik, militan bir sınıf hareketi için ileri!” pankartı yer alırken taleplerin ifade edildiği dövizler de kullanıldı. “Genel grev-genel direniş” vurgulu ve 26 Mayıs çağrısı yapan dövizler de dikkat çekti.

Kurultayın ana eksenini, Kurultay Hazırlık Komitesi’nin hazırladığı tebliğ sunumu ve bu sunuma dair yapılan tartışmalar oluşturdu. Tartışmalar ışığında önergeler şekillendi ve oylamaya sunuldu. Bu bölümü ise sendika şubeleri ve platformların tebliğleri izledi.

Kurultay, gerçekleştirilen açılış konuşması ve ardından gerçekleştirilen saygı duruşu ile başladı. Divan seçimi sonrasında kurultayda ilk bölüm, Kurultay Hazırlık Komitesi adına hazırlanan tebliğin sunumuna ve tartışmasına ayrıldı.

Tebliğ ile;

- Kamu emekçileri hareketinin güncel durumu,
- Sendikal demokrasi ve sendikalarımızın yapısal sorunları,

- Eylem tarzı ve mücadele yöntemleri,
- 25 Kasım ve 16 Aralık grevi deneyimleri,
- TEKEK Direnişi ve sendikalar,
- Toplu görüşme süreçlerinde izlenmesi gereken tutum,

- Toplu sözleşme hakkı ve grev,

- Birleşik mücadele ve kamu emekçileri hareketinin rolü,

- Güvencesiz çalışanların örgütlenmesi ve sendikalar,

- Gerici sendikalar karşısında tutum başlıkları ele alındı.

Hareketin ihtiyaçları ele alındı

Kamu emekçileri hareketinin güncel durumunun KHK tarafından anlatıldığı tebliğde, sermaye iktidarının saldırılarıyla birçok kamu kurumunda sözleşmeli-taşeron çalışma biçimlerinin yaygınlaştığı, eğitim ve sağlık başta olmak üzere kamu hizmetlerinin piyasalaştırıldığı ifade edilirken tüm kamu kurumlarında ücret ve statü farklılaştırması yolu ile emekçilerin birlikte davranma ve dayanışma ruhunun parçalanmaya çalışıldığı belirtildi.

Kurultay Hazırlık Komitesi’nin, tebliğde sermayenin neo-liberal saldırılarının göğüslenememesinin temelinde, emekten yana ilerici

güçlerin sınıf hareketinin önderlik ihtiyacını karşılayamamasının bulunduğu vurgulanarak fiili-meşru-militan mücadele çizgisinin yitirildiğinin altı çizildi.

“**Sendikal demokrasi ve sendikaların yapısal sorunları**” başlığında sendikalarda demokratik iç işleyişin zayıflamış olduğu, bürokratinin yaygınlık kazandığı, emekçilerin karar mekanizmalarına etkin bir biçimde katılmasına özel bir önem verilmediği belirtildi. Sendikalardaki işleyiş ve oluşturulması gereken mekanizmalar üzerinden öneriler getirildi. Bu çerçevede işyeri örgütünün sendikal örgütlenmenin temeli olduğuna vurgu yapıldı. KHK, militan ve hak alıcı bir mücadelenin işyeri örgütlenmelerinin güçlendirilmesi, karar mekanizmalarının tabana doğru yayılması ile mümkün olabileceğini belirtti.

“**Eylem tarzı ve mücadele yöntemleri**” tebliğde ele alınan bir diğer başlıktı. Bu başlıkta sürekli kendisini tekrar eden, hak alıcı bir eylem programına bağlanmamış ve öncü kadrolara dayalı olarak şekillenen eylem biçimlerinin hareketin öncü kesimlerinde kırılmalara yol açtığı ifade edildi.

Geniş emekçi yığınları harekete geçiren, işyeri temeline dayanan ve “grev” eksenine oturmuş hak alıcı bir mücadele programının oluşturulması gerekliliğinin altı çizildi.

“**25 Kasım ve 16 Aralık grevi deneyimleri**” bölümünde ise KESK’in 25 Kasım grevini Kamu-Sen’le beraber örgütlemesine dair geliştirilen tutumlara değinildi. 25 Kasım grevinin ayırt edici özelliklerine işaret edilirken demiryolu çalışanlarının 16 Aralık grev deneyimi de tebliğde yer buldu. Soruşturmalar karşısındaki bu tutumun, grevin savunulmasının da bir mücadele hedefi olduğunu gösterdiği belirtildi.

25 Kasım ve 16 Aralık grevlerinin deneyimleri ışığında, gerici sendika konfederasyonları ile eylem birlikteliklerinin mutlaklaştırılmasının tehlikeli olduğu, bu tür eylem birlikteliklerinin bu gerici sendika konfederasyonlarının tutumlarını aşan ve hareketin önderlik ihtiyacını karşılayacak, kamu emekçileri nezdinde gerici sendikaların gerçek yüzünü açığa çıkartacak bir mücadele tarzı ile birleştirilmesi durumunda KESK açısından anlamlı olacağı tespiti yapıldı.

“**TEKEK Direnişi ve sendikalar**” başlığı da tebliğ içerisinde kendine yer buldu. Tebliğde, sermaye iktidarının TEKEK Direnişi’ne karşı uyguladığı

sözleşmeli çalışmayı dayatmasının gerisinde, TEKEK işçilerini kamuda yaygınlaştırmak istenen esnek çalışma modelinin dolgu malzemesi yapma niyetinin bulunduğu belirtildi. Bu açıdan da TEKEK Direnişi’nin herkesten çok kamu emekçilerini ilgilendirdiği ifade edildi. Bununla tezatlık oluşturacak bir biçimde, KESK ve bağlı sendikaların direnişe yeterli ilgiyi göstermediğinin vurgusunun yapıldığı tebliğde, 26 Mayıs genel grevinin kamu emekçilerinin “güvenceli çalışma, insanca yaşam” talebiyle bütünleştirilerek örgütlenmesi, iş güvencesinin ortadan kaldırılmasına dönük saldırılara verilecek bir yanıt olarak algılanması gerektiği söylendi.

“**Toplu görüşme süreçlerinde izlenmesi gereken tutum, toplu sözleşme hakkı ve grev**” başlığında ise toplu sözleşme talebinin geniş emekçi yığınlarla taşınması üzerinde durulurken, toplu sözleşme hakkını elde etmeye bağlanmış ve grevi temel bir mücadele silahı olarak kullanmayı hedefleyen, tüm yılı kapsayan bir mücadele programı oluşturulması gerektiği söylendi.

Tebliğde yer alan “**Birleşik mücadele ve kamu emekçileri hareketinin rolü**” bölümünde ise emekçilerin sosyal kazanımlarının gaspına, kamu kurumlarının tasfiyesine ve kamu hizmetlerinin piyasalaştırılmasına karşı talepler sıralanarak, bu talepler ekseninde birleşik bir mücadele örülmesinin yakıcı bir ihtiyaç olduğu söylendi.

“**Güvencesiz çalışanların örgütlenmesi ve sendikalar**” başlığında da çeşitli talepler sıralanarak bunlar etrafında sözleşmeli çalışan kamu emekçilerin örgütlenmesi ve bu alanda faaliyet yürüten platformlarla birlikte bir mücadele sürecinin örülmesi gerektiği ifade edildi.

Tebliğdeki son bölüm ise “**Gerici sendikalar karşısında tutum**” idi. Bu bölümde gerici sendikal oluşumlara karşı etkin ve kesintisiz bir mücadele yürütülmesinin kamu emekçileri hareketi açısından hayati bir önem taşıdığının altı çizildi.

Tartışmalarla önergeler olgunlaştırıldı

Tebliğün sunulmasının ardından tartışmalara geçildi. Tebliğ üzerine yapılan konuşmalarda bir BTS emekçisinin yaptığı aktarım dikkat çekerken, 1 Mayıs kürsü işgalini kınayan sendikal bürokrasinin kınanmasına dönük öneri ilgiyle karşılandı.

Tartışmalar kapsamında ilk konuşmayı **BTS 1 No’lu**

Şube Başkanı Hasan Bektaş gerçekleştirdi. 25 Kasım ve 16 Aralık eylemlerinin deneyimlerini aktaran Bektaş, 25 Kasım’ın başarısı üzerine konuşmalar yapan KESK’in kendilerini 16 Aralık’ta yalnız bıraktığını belirtti. Bu eylemlerde Kamu-Sen’in kendileri üzerinden geçmişlerindeki ihanetleri akladığını belirten Bektaş, 25 Kasım’ı örgütlerken, Ulaşım-Sen’in eylemi etkisizleştirme çalışmalarına pay bırakmadıklarını ifade etti. Sendikalı ve sendikasız emekçilere dönük taban çalışmasının bir ürünü olarak 25 Kasım’da başarılı bir eylemin gerçekleştirildiğinin altını çizdi.

25 Kasım’ın ardından başlatılan soruşturma sürecinde örgütlülüklerini arkalarında göremediklerinin altını çizen Bektaş, 16 Aralık dayanışma grevi ve Demiryolları Genel Müdürlüğü’nün işgali ile görevden alınan arkadaşlarının göreve iade edildiğini ifade etti.

Diğer bir konuşma da **SES İzmir Şube** yöneticisi **Hüseyin Çoban** tarafından yapıldı. İşyeri temsilciler kurullarının işletilmesi konusunda çaba gösterilmesi gerektiğine işaret eden Çoban, işyeri temeline dayalı örgütlenmelere önem verilmesi üzerine konuştu. Bir anlamıyla BTS ile dayanışma içerisinde olamama durumunu KESK’in tabandan kopmuş olmasına bağladı ve benzer bir durumun sağlık alanında da yaşandığına dikkat çekti. Sağlık alanındaki saldırılara karşı verilen mücadelenin KESK’in bütününe mal edilemediğini söyledi.

Tarım Orkam Sen TİS Sekreteri ise “25 Kasım grevi ile grev yapabilme meşruiyeti göstermiş olduk” diyerek 26 Mayıs için yeterli bir hazırlığın ve heyecanın olmadığını fakat kendilerinin alanlarda olacağını söyledi.

Eğitim Sen 5 No’lu Şube üyesi Boran Kutlu, TEKEL Direnişi üzerinden konuşmasını şekillendirdi. Kutlu, TEKEL Direnişi ile eylemli dayanışmanın yükseltilemediğini ve direnişin taleplerinin KESK’in tabanına yayılamadığını ifade ederken, 26 Mayıs eyleminin altının doldurulamamasının ve 25 Kasım grevinin aşılamamasının harekette bir kırılmaya yol açacağını söyledi.

Kutlu’nun konuşmasını ataması yapılmayan bir öğretmen olan **Ayfer Yavaş**’ın anlatımları izledi. Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu tarafından gerçekleştirilen eylemlere katıldığını ifade eden Yavaş, bu süreçte sendikalardan destek göremediklerini belirtti. Ayrıca bu düzenin sınırlarını aşan bir mücadele hattının izlenmesi gerektiğinin altını çizdi.

İşsiz ve Güvencesiz Eğitimciler Platformu’ndan (İGEP) Gökhan Asan’da da bu bölümde konuşanlar arasında yer aldı. Eğitim Sen’in sendikalı olamayan eğitim emekçilerinin sahiplenmediğini belirten Asan, işsiz ve güvencesiz emekçilerin ilgili komisyonlarının Eğitim Sen tarafından işletilmediğini, engellendiğini ve kendilerine söz-yetki-karar hakkının tanınmadığını söyledi. Taleplerini sıralayarak konuşmasını sonlandırdı.

Bir sonraki konuşmayı **BES 3 No’lu Şube’den Taylan Özgür Tekmil** gerçekleştirdi. Güçlü işyeri örgütlenmelerinin sendikal bürokrasiyi etkisizleştireceğinin altını çizen Tekmil, KESK içerisinde çeşitli mekanizmaların işletilmesi gerekliliği üzerine öneriler sundu.

Tekmil ayrıca 1 Mayıs’ta gerçekleşen kürsü işgalinin sendika bürokrasisi tarafından kınanmasının teşhir edilmesi gerektiğine vurgu yaparak bu tutumun kınanması gerektiğine dikkat çekti.

Gerçekleştirilen konuşmaların ardından tartışmalar ışığında şekillenen önergeler oylandı. Bu kapsamda Kurultay Hazırlık Komitesi’nin divana sunduğu 5 önerge kabul edilirken, bir önerge geri çekildi. Ayrıca kurultay katılımcılarının ve İGEP’in sunduğu önergeler de oylamayla kabul edildi.

Birleşik mücadele örgütlenebilmeli

Karar önergelerinin oylanmasının ardından sendika

ve platformların tebliğ sunumları gerçekleştirildi.

Eğitim Emekçileri Derneği, eğitim emekçilerinin sözleşmeli, ücretli, kadrolu gibi ayrımlarla parçalandığını fakat ortak talepler etrafında toplam bir mücadele verilmesi gerektiğini ifade etti.

Sosyalist Kamu Emekçileri, hareketin zafiyetlerinden biri olarak kendini gösteren devrimci önderlik boşluğunun doldurulması gerektiğini belirtti. Kurultayın bu ihtiyaca yanıt verecek bir hat izlemesi gerektiğinin altı çizilerek bunun kurultayın başarısını ifade edeceğini söyledi.

Toplumcu Mühendis Mimar ve Şehir Plancıları ise kendi alanlarında yaşadıkları güvencesiz, esnek

İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı Sonuç Bildirgesi

İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı 16 Mayıs Pazar günü Petrol-İş Genel Merkezi toplantı salonunda gerçekleştirildi. Katılım beklenenin altında olmakla birlikte Kurultay canlı tartışmalara sahne oldu. Açılış konuşmasının ardından, divan oluşumu ve saygı duruşu ile devam eden Kurultay’ın ilk bölümünde Kurultay Hazırlık Komitesi tarafından dokuz başlık altında hazırlanan tebliğ okundu. Tebliğ sunumunun ardından “tebliğ üzerine konuşmalar ve özgür kürsü” bölümüne geçildi. Bu bölümde BTS, SES, Eğitim Sen, Yapı Yol-Sen, Tarım Orkam Sen, BES ile İşsiz ve Güvencesiz Eğitimciler Platformu üyeleri tarafından konuşmalar yapıldı.

Kurultayın yemek arasından sonra başlayan ikinci bölümünde ise KHK tarafından hazırlanan karar önergeleri ile katılımcılar tarafından sunulan karar önergeleri tartışılarak katılımcıların oyuna sunuldu. KHK tarafından sunulan önergelerden biri, üzerinde yürütülen tartışmaların yoğunlaşması ve tüketilememesi nedeniyle geri çekildi. Beşi KHK, biri bir grup kamu emekçisi ve biri de İGEP tarafından sunulan yedi karar önergesi oylanarak kabul edildi. Bir grup kamu emekçisinin sunmuş olduğu karar önergesi doğrultusunda TEKEL işçilerinin 1 Mayıs’ta Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu’ya gösterdikleri tepkiyi kınayan sendika konfederasyonlarının açıklamaları Kurultay tarafından kınandı. Karar önergelerinin oylanmasının ardından Eğitim Emekçileri Derneği, **Sosyalist Kamu Emekçileri**, İşsiz ve Güvencesiz Eğitimciler Platformu ile **Yapı-Yol Sen İstanbul Şube Örgütlenme Sekreterliği** tarafından sunulan tebliğler okundu. Kurultay’a sunulan tebliğler ve karar önergeleri önümüzdeki günlerde kitaplaştırılacaktır.

Kurultay’a sunulan ve kabul edilen karar önergelerinin içeriği genel hatlarıyla şöyledir:

* Sendika konfederasyonlarının TEKEL işçilerinin 1 Mayıs’ta gösterdikleri tepki karşısında aldıkları gerici tutum kınandı.

* Sendikalarda demokratik iç işleyişin geliştirilmesi ve üyelerin karar alma süreçlerine aktif katılımının sağlanmasına dönük olarak sunulan önerge kabul edildi.

* Kamunun tasfiyesine dönük saldırılar karşısında birleşik mücadelenin örülmesinin gerekliliği vurgulanarak, bu çerçevede Kamu Hastaneleri Birliği Yasa Tasarısı karşısında tüm kamu emekçilerinin aydınlatılması, KESK’in öncülüğünde sendikalar, meslek örgütleri ve demokratik kitle örgütlerinin yan yana getirilmesi ve birleşik bir tutum geliştirilmesi yönünde çaba harcanmasına dönük önerge kabul edildi

* KESK’in toplu görüşme masasına oturmamasını olumlayan, ancak “toplü görüşmeyi toplu sözleşmeye

çalışma vb. sorunları ifade ederek teknik elemanların sorunlarının, kamu emekçileri ve sınıfın diğer bölükleriyle ortak olduğuna vurgu yaptı. Mücadelenin de ortaklaşması gerektiğinin altı çizildi.

Yapı Yol Sen İstanbul Şubesi, taşeronlaştırma üzerinden bir sunum yaparken, sunumda taşeron ve sendikalı işçilerin ortak örgütlenmeler içerisinde mücadele etmesi gerektiği söylendi. Mücadelenin bölünmemesi gerektiği ifade edildi.

Kurultay tartışmaları toparlayan kapanış konuşmasının ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

çevireceğiz” şiarına uygun bir tutum geliştirilememiş olduğunu vurgulayan; önümüzdeki toplu görüşme döneminde mücadelenin, bütçe dönemlerine sıkıştırılan ve kadrolara dayalı sonuçsuz eylemlere dayalı tarzın terk edilerek, temel talepler üzerinde ve grev eksenine oturan kesintisiz bir mücadele programı etrafında yürütülmesi yönünde sunulan önerge kabul edildi.

* Kamu emekçileri hareketini yasal sınırlara hapseden görüşmeci-uzlaşmacı tutumlardan uzak durulması, sınıf sendikacılığını esas alan, fiili-meşru mücadele çizgisine ve geniş emekçi yığınların mücadelesine dayalı militan bir mücadele çizgisinin harekete hakim kılınması, bürokratizme karşı etkin bir mücadele yürütülmesi, yüzünü işyerlerine dönen ve geniş emekçi kitleleri mücadeleye çeken hak alıcı bir eylem tarz ve anlayışının hakim kılınması ve bu çerçevede öncü-devrimci kamu emekçilerinin birlikteliğinin sağlanması ve önderlik boşluğunun devrimci temellerde doldurulması yönünde çaba harcanmasına dönük olarak sunulan önerge kabul edildi.

* Sürekli kendisini tekrar eden, hak alıcı bir eylem programına bağlanmamış ve öncü kadrolara dayalı olarak şekillenen eylem biçimlerinin hareketin öncü kesimlerinde kırılmalara ve emekçilerde ise güvensizliğe yol açtığı tespiti ile geniş emekçi yığınları harekete geçiren, işyeri temeline ve fiili-meşru mücadele anlayışına dayalı bir mücadele çizgisinin, hak alıcı ve kesintisiz bir mücadele programına dayanan ve grev eksenine oturan, basın açıklaması, Ankara yürüyüşü ve miting gibi eylem biçimlerini bu temel üzerinde şekillendirecek bir eylem ve mücadele tarzının hakim kılınması için çaba harcanmasına dönük olarak sunulan önerge kabul edildi.

* İşsiz ve güvencesiz eğitimcilerin Eğitim Sen’de söz-yetki-karar mekanizmalarında yer alabilmeleri, Eğitim Sen üyelerinin ücretli-sözleşmeli öğretmenlerin örgütlenmesinde aktif rol almaları, işsiz ve güvencesiz eğitimciler üzerinden örgütlenen oluşumların güç birliği yapmaları ve velilerin de mücadelenin içerisine çekilmeleri için çaba harcanması yönünde sunulan önerge kabul edildi.

Öncü-ilerici-devrimci kamu emekçileri ve güvencesiz çalışanlar üzerinden şekillenen platformlar arasında ortak çalışma kültürünün yaygınlaşması yönünde atılmış anlamlı bir adım olan İstanbul Kamu Emekçileri Kurultayı, alınan kararların kurultay bileşenleri tarafından sahiplenilmesi ve hayata geçirilmesi oranında kalıcı bir etki yaratabilecek, emekçilerin birleşik mücadelesinin örülmesinde rol oynayacaktır.

Mayıs şehitleri eylemlerle anıldı

18 Mayıs 1973’de faşist sermaye devletinin zindanlarında katledilen yiğit devrimci İbrahim Kaypakkaya, Kürt ulusal mücadelesinde katledilen Haki Karer ve zindanlardaki direniş geleneğini sürdüren 4’ler (Ferhat Kurtay, Necmi Öner, Eşref Anyık ve Mahmut Zengin) çeşitli eylemler anıldı.

İzmir

Gümrük Telekom önünde bir araya gelen kitle buradan Konak eski Sümerbank önüne yürüyüş gerçekleştirdi.

Yürüyüşte önde İbrahim Kaypakkaya’nın fotoğrafının olduğu ve “Unutmadık!” yazılı bir pankart ardından sırayla “İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer, Ferhat Kuntay, Mahmut Zengin, Necmi Öner kavgamızda yaşıyor!” pankartı ve dörtlerin fotoğraflarının olduğu pankartlar taşındı.

Açıklamada, 37 yıl önce Diyarbakır zindanlarında katledilen, faşizmin işkencehanelerinde ser verip sır vermeme geleneğini miras bırakan İbrahim Kaypakkaya’nın saygıyla anıldığı belirtildi. Mustafa Suphiler’den sonra yeni kurtuluş umudu olan Denizler’in, Mahirler’in, İbrahimler’in bıraktığı en büyük miraslardan birinin de devrimci dayanışma olduğu vurgulandı. Mayıs ayının katliamlar ayı olduğu kadar direnişlere de sahne olan bir ay olduğu ifade edilirken, 6 Mayıs’tan, 18 Mayıs’a ve dörtlerin aleviyle kızıla dönen bir direnişin yaşandığı belirtildi. İbrahim Kaypakkaya’yı anarken, kesintisiz bir devrimci mücadele içerisinde geçen hayatının rehber olması gerektiği ifade edildi.

Eylemi BDSP, DHF, Partizan, Devrimci Hareket, Alinteri, MBP, ESP örgütlerken Kaldıraç, Dev Lis, Dev-Genç, BDP ve DİP eyleme destek verdi.

Bursa

18 Mayıs Salı günü Bursa Osmangazi Metro İstasyonu önünde toplanan ilerici, devrimci kurumlar, “Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür” ve üzerinde İbrahim Kaypakkaya’nın “Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var... Sınıf mücadelesinin denizine bütün varlığımızla atılalım” sözlerinin bulunduğu pankartlar ardında bayrak ve flamalarıyla Bursa Kent Meydanı’na yürüdüler.

Yürüyüş boyunca, Zonguldak maden ocağında 17 Mayıs günü meydana gelen patlamaya ilişkin ajitasyon konuşmaları yapılarak, maden ocaklarında alınmayan iş güvenliği önlemleri sonucu, bir çok işçinin yaşamını yitirdiği ve işçilere kölelik koşullarının dayatıldığı ifade edildi.

Açıklamada işçi-emekçilere, gençliğe ve Kürt halkına yönelik saldırılara değinilerek şunlar söylendi: “Bizler Komünist İbrahim Kaypakkaya şahsında devrimci önderlerin devrimci ve komünist kişiliklerinin içinin boşaltmaya ve saklamaya çalışanlara bunu başaramayacaklarını buradan haykırıyoruz. Devrimci komünist önderlerin ve mayıs şehitlerinin mücadele ruhunun mücadelemize ışık tutacağına mücadelelerini mücadelemizde yaşatacağımıza söz veriyoruz”

Partizan, DHF, SDP, ESP, BDP, Sosyalist Parti, SODAP tarafından örgütlenen eyleme, BDSP ve Kızıl destek verdi.

Ankara

Yüksel Caddesi’nde bir araya gelen ilerici, devrimci ve yurtsever yapılar “İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler ölümsüzdür” pankartının

arkasında, Sakarya Caddesi’ne yürüyüş gerçekleştirdiler.

Basın açıklamasında “*Sadece nasıl ölüneceğini değil nasıl yaşanacağını da biz onlardan öğrendik çünkü onurlu bir yaşamı sürdürdüler, ürettiler, direndiler, egemenlerin korkularını büyüttüler*” denilerek devrim şehitlerinin gösterdiği yoldan yürünmesi gerekliliği vurgulandı. Baskıların devam ettiği belirtilen açıklamada, Kürdistan’daki belediye başkanlarının tutuklanması, Güler Zere’nin katledilmesi, TEKEL direnişine destek veren yirmi dört öğrencinin liselerinden atılması, Aynur Çamalan’ın TÜBİTAK’taki işine son verilmesi örnek gösterilerek zulmün hala devam ettiği söylendi.

Basın açıklamasından sonra Keçiören Dayanışma Evi müzik topluluğu kısa bir müzik dinletisi sundu. Anmayı Alinteri, BDP, Dersimliler Derneği, Devrimci Hareket, DHF, EHP, EMEP, ESP, İHD Ankara Şubesi, Kız, ÖDP, Partizan, SDP, SP, TÖP, 78’liler Girişimi örgütledi, BDSP’nin de destek verdiği anmaya yaklaşık 400 kişi katıldı.

İstanbul Gazi Mahallesi

Kaypakkaya, Gazi’de DHF tarafından gerçekleştirilen yürüyüşle anıldı.

İbrahim Kaypakkaya fotoğraflarının olduğu tişörtlerin giyildiği eylemde yüzlerce kişi hep bir ağızdan marşlar okudu. Devrim ve komünizm davası için şehit düşenlerin isimlerinin okunduğu eylemde sık sık zılgıtlar atıldı, bayrak ve meşaleler taşındı. Eylemde, “Bu çelik aldığı suyu unutmayacak!” ve üzerinden Marks, Engels, Lenin, Stalin, ve Mao fotoğraflarının bulunduğu “Yaşasın proleterya enternasyonalizmi” pankartları taşındı.

Eski karakolda başlayan yürüyüş Cem Evi’nde son buldu. Basın açıklamasında İbrahim Kaypakkaya’nın devrimci kimliğinin gelişimine ve ‘71 devrimci kopuşunun önderlerine değinildi.

Eyleme BDSP, ESP, Halk Cephesi ve Partizan destek verdi.

Antakya

‘71 devrimci hareketinin önderlerinden İbrahim Kaypakkaya’nın Diyarbakır zindanlarında katledilişinin 37. yılı ve Haki Karer, Hasan Ocak’ın katledilişlerinin yıl dönümü dolayısıyla Antakya’da DYG, SGD, DGH, Gençlik Muhalefeti ve AKA-DER’in örgütleyicisi olduğu basın açıklaması gerçekleştirildi.

Eğitim Sen önünden başlayan yürüyüş sloganlarla Ulus Meydanı’na kadar devam etti. Burada gerçekleştirilen basın açıklamasında İbolar’dan Haki

Karerler’e, Hasan Ocaklar’dan günümüze devrimci yurtsever hareketin faşizme, emperyalizme ve sömürüye karşı mücadele geleneğini yılmadan sürdürdüğü ifade edildi.

Adana’da Mayıs şehitleri anması

Mayıs şehitleri, 18 Mayıs günü Adana’da bir araya gelen devrimci kurumlar tarafından gerçekleştirilen eylemle anıldılar.

“Devrimciler ölmez devrim davası yenilmezdir” pankartının açıldığı eylemde egemenlerin gerçekleştirdikleri sosyal ve siyasal saldırılar eşliğinde geçmişimizi, yaşadıklarımızı karartarak, geleceğimize de el koymak istedikleri belirtildi. Bunu başarma imkanlarının olmadığına altı çizilerek devrim şehitlerinin adlarının kavga bayraklarımızdan asla silinmeyeceği ifade edildi. “Tüm çabaları beyhudedir, zira ‘çelik aldığı suyu unutmamakta’, zaman devrime akmaktadır.” denildi.

Denizler’in ve Nurhak şehitlerinin de anıldığı açıklamada, 18 Mayıs 1973’de İbrahim Kaypakkaya’nın, ardında büyük bir tarihi miras bırakarak, Diyarbakır işkencehanelerinde ser verip sır vermediği dile getirildi. Açıklamada, kendinden sonraki kuşaklara işkencede direnişi, cüreti, kararlılığı bırakarak sembol olan Kaypakkaya’nın, bu topraklardaki devrim mücadelesine sadece pratiğiyle değil fikirleriyle de adını yazdırdığı belirtildi.

18 Mayıs 1977’de ise Haki Karer’in yine bu topraklardaki direniş geleneğinin bir parçası olarak ölümsüzler kervanına katıldığı ifade edildi.

Açıklamanın devamında şunlar söylendi: “18 Mayıs 1982’ye gelindiğinde ise Kürt ulusuna yönelik imha, inkar ve asimilasyon politikaları en barbar yöntemlerle uygulanmaya devam ediliyor, özellikle Diyarbakır Hapishanesi’nde insanlık dışı işkencelerle devrimciler teslim alınmaya çalışılıyordu. Nazi toplama kamplarından farksız olan bu zorbalık karşısında Eşref Anyık, Necmi Öner, Mahmut Zengin ve Ferhat Kurtay tarihe dörtlerin gecesini yazıyordu. Kendilerini tereddütsüzce feda ederek bedenlerini ateş topuna çevirirken aynı zamanda alevlerin arasından şu ses yükseliyordu; ‘Ateşi söndürmeyin. Ateşi söndürmek ihanettir. Ateşi harlayın.’”

Basın metninin okunmasının ardından şiir dinletisiyle eylem sona erdi. BDSP, DHF, Devrimci Proletarya, Emek ve Özgürlük Cephesi ve YDİ Çağrı tarafından örgütlenen eyleme Halk Cephesi ve Sosyalist Parti destek verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir - Bursa - Ankara – İstanbul - Adana

Gençlikten Kaypakkaya ve Mayıs şehitleri anmaları

Yıldız Teknik Üniversitesi ve Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde gerçekleştirilen anmalarla Mayıs ayında şehit düşen devrimciler anıldı.

YTÜ'de Kaypakkaya anması

Yiğit devrimci İbrahim Kaypakkaya 17 Mayıs'ta Davutpaşa Kampüsü'nde, 18 Mayıs'ta ise Yıldız Kampüsü'nde anıldı.

17 Mayıs günü Davutpaşa Kampüsü yemekhanesinde gerçekleştirilen anma, Kaypakkaya'yı anlatan bildirilerin dağıtımı ile başladı. İbrahim Kaypakkaya posterinin açıldığı anma programı Kaypakkaya ve Mayıs şehitlerini anlatan açıklama ile devam etti. Açıklamada, tüm ezilen kitlelerin karşı karşıya kaldığı geleceksizliğin altı çizilerek Mayıs şehitleri gibi mücadele etme çağrısı yapıldı.

Anma programına müdahale etmeye çalışan özel güvenlik görevlilerinin çabası durumu teşhir eden ajitasyon konuşmaları ile boşa düşürüldü. Yemekhane'deki öğrenciler alkışlarla anmaya destek verdiler. Etkinlikte şiirlerin yanı sıra İbrahim Kaypakkaya ağıtı da okundu.

18 Mayıs günü Yıldız Kampüsü'ndeki anma, Tonoz Kantin önünde İbrahim Kaypakkaya posterinin açılmasıyla başladı. Devrim şehitlerini anısına gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından Davutpaşa'daki etkinlikte de kullanılan metin okundu. Anma Kaypakkaya ağıtının okunması ile bitirildi.

YTÜ'deki anmalar EHP Gençliği, Ekim Gençliği, Kaldıraç, Kurtuluş Yolunda Dev-Genç, SGD, Uzun Yürüyüş Dergisi ve ÖEP tarafından örgütlendi.

AÜ'de Mayıs şehitleri anması

Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Kampüsü'nde İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer ve 4'ler (Ferhat Kurtay, Necmi Öner, Eşref Anyık ve Mahmut Zengin) şahsında Mayıs ayı şehitleri anıldı.

Rektörlüğün önünde toplanan kitle "Mayıs şehitleri ölümsüzdür / Üniversite öğrencileri" pankartını açarak yemekhaneye yürüdü. Yürüyüşün ardından basın açıklaması gerçekleştirildi.

Açıklamada, İbrahim Kaypakkaya'nın devrimci mücadeleye getirdiği yeniliklere, özellikle onun Kemalizm konusundaki fikirlerine değinildi. Ayrıca Haki Karer ve 4'lerin Kürt ulusal mücadelesi içindeki önemine ve zindanlardaki direngen tutumuna vurgu yapıldı.

Açıklamanın ardından şiir ve müzik dinletisi gerçekleştirildi.

Eylemi Ekim Gençliği, DGH, Alınteri, SGD ve DYĞ örgütledi.

Ekim Gençliği / YTÜ - AÜ

Sincan'da devrim şehitleri anması

Sincan İşçi Derneği'nde devrim şehitleri anması yapıldı.

Devrim ve sosyalizm şehitleri adına yapılan saygı duruşu ile başlayan etkinlikte, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilmeden önce yazmış olduğu mektuplar okundu.

Ardından '71 devrimci hareketinin oluştuğu koşullar, reformizmden kopuş, devrimci kimlik, günümüzde devrim şehitlerini anmanın önemine değinen bir sunum yapıldı.

Daha sonra DLB'lilerin 20 Mayıs'ta örgütleyeceği liseli kurultayına çağrı yapan bir konuşma gerçekleştirildi.

Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu'nun devrimci marş ve ezgileri ile devam eden etkinlik, gerçekleştirilen sohbetlerin ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

ODTÜ'de "Devrim yürüyüşü"

Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde (ODTÜ) gelenekselleşen "Devrim Yürüyüşü" 14 Mayıs günü gerçekleştirildi.

Yürüyüş için öğrenciler Fizik Fakültesi önünde toplandı. Burada devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu. Yapılan konuşmada, Denizler'in, Mahirler'in, İbolar'ın izinden devrime yürüme zamanı olduğu söylenerek, "Yürüyoruz, okulumuzun geleneğine sahip çıkıyoruz. Tarihi değerimiz 'Devrim' yazısını statüde alevlendirmek için yürüyoruz." denildi.

Öğrenciler buradan "Devrim" yazısının yazılacağı stadyuma kadar yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüşün en önünde "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" pankartı taşındı.

Birçok gençlik örgütünün pankartlarıyla katıldığı yürüyüşe, Ekim Gençliği en önde açılan ODTÜ Öğrencileri pankartının arkasında katıldı. Yürüyüş boyunca ODTÜ'lü öğrenciler "devrim" yazısı yazmaya çağrıldı. ODTÜ'nün çeşitli bölgelerine "Gençlik partiye, devrime, sosyalizme / Ekim Gençliği" yazılamaları da yapıldı.

Stadyuma gidildikten sonra binlerce kişi "devrim" yazısını bir kez daha yazdı. Devrim yazısı yazıldıktan sonra alana yazılan "'PKK-APO" yazısını silmeye çalışan ve bozkurt işareti yapan iki faşist cezalandırıldı. Bu sırada tribünden bir grup tarafından atılan "Kahrolsun PKK!" sloganı, "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları ile bastırıldı.

Etkinlik Leman Sam'ın konseri ile devam etti.

Ekim Gençliği / ODTÜ

Hacettepe'de kültür-sanat günleri

Ankara'da Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde Hacettepe Üniversitesi Öğrencileri Derneği (HÜÖD) ve Devrimci Fizikçiler'in (Dev-Fiz) örgütlediği kültür-sanat günleri 10-13 Mayıs tarihleri arasında yapıldı.

Nazım Hikmet, Ahmed Arif ve Orhan Kemal'in anıldığı kültür-sanat günleri, kütüphaneye çıkan üç sokağa şairlerin adının verilmesiyle başladı. 10 Mayıs'tan itibaren kütüphane karşısına stant açılarak öğrencilere şiirler ulaştırıldı. Ayrıca bu sokaklara devrimci sanatçıların poster ve şiirlerinden oluşan sergiler açıldı. Öğrencilerin ve öğretim üyelerinin sergilere ilgisi oldukça yoğundu.

13 Mayıs'ta ise müzik dinletisi, şiir dinletisi, tiyatro gösterisi ve çeşitli oyunlardan oluşan etkinlikler hep birlikte türkülerin söylenmesi ve halayların çekilmesiyle akşam saatlerine kadar sürdü.

HÜÖD çalışanları

Sokak Üniversitesi'nde “Kapitalizmin krizi ve Yunanistan” dersi

15 Mayıs günü gerçekleştirilen Sokak Üniversitesi'nin dördüncü haftasında “Kapitalizmin krizi ve Yunanistan” dersi işlendi. Etkinlik her hafta olduğu gibi yapılan çağrılara paralel olarak üniversitenin kurulması ile başladı. Bu hafta soruşturma-cezalarla ilgili resim sergisi ve soruşturma-ceza bilançosunun yanı sıra Yunanistan'daki eylemlerin fotoğraflarından oluşan bir sergi hazırlandı. Sergiler çevredekilerden yoğun ilgi gördü.

Eğitim Hakkı İnisiyatifi adına yapılan konuşmanın ardından ilk söz Doç. Dr. Kurtar Tanyılmaz'a bırakıldı.

Kurtar Tanyılmaz söze üniversitelerde eleştirel düşünceye olan tahammülsüzlüğün teşhiri ile başladı. Krizin bedelinin Yunanistan'da da işçi-emekçilere kesilmek istendiğini söyleyen Tanyılmaz, buna karşı sokakların doldurulduğunu vurguladı. Yunanistan'da yaşanan krizin, küresel krizin bir parçası olduğunu söyleyen Tanyılmaz, kapitalizmin yoğun bakımda olduğunu belirtti. Tanyılmaz AB'nin “yardım paketi” gibi uygulamalarından işçi ve emekçilerin medet ummasının boşuna olduğunu ifade ederek Yunanistan'da başlayan direnişle köprüler kurulmasının aynı zamanda TEKEL işçileri ve direnen diğer işçilere destek verilmesi ile olacağını söyledi.

Tez-Koop-İş Sendikası Genel Eğitim Danışmanı **Volkan Yaraşır** ise emek-sermaye çelişkisinin yanında kapitalizmin ikinci temel çelişkisi olan sermaye-sermaye çelişkisinin sistemi krize soktuğunu belirtti. Küresel ölçekte büyük bir bunalım yaşandığını ve bu dönemlerde devrim imkanının arttığını vurgulayan Yaraşır, sınıfın öncü partisi olduğu koşulda devrimin gerçekleşeceğini, aksi takdirde ise katastrof yaşanacağını söyledi. Saldırılarına karşı Yunanistan işçi ve emekçilerinin genel grev silahını kullanarak yapılması gerekeni yaptığını belirten Yaraşır konuşmasını “Burjuvadan nefret etmek erdemdir” alıntısı ile bitirdi.

Yaraşır'ın konuşmasının ardından Eğitim Hakkı İnisiyatifi'nden öğrenciler Nazım Hikmet'ten, Bertolt Brecht'ten şiirler okudular. Şiir dinletilerinin ardından kapitalizmin krizi ve Yunanistan, geleceksizlik, gençlik mücadelesi ve grevler-direnışler başlıklarında konuşmalar gerçekleştirildi. Söylenen marşların ve çekilen halayların ardından etkinlik, “26 Mayıs genel grevi” başlığıyla gerçekleşecek olan bir sonraki Sokak Üniversitesi'nin duyurusu ile bitirildi.

Ekim Gençliği / İstanbul

BÜ'de “Geçmişten günümüze emek mücadelesi” paneli

13 Mayıs günü İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi Kulübü tarafından “Geçmişten günümüze emek mücadeleleri” konulu bir panel düzenlendi. Panel, içeriği kadar etkinlik sürecinde yaşanan yasakçı-baskıcı tutumlar ve keyfi engellemelerle de akıllarda kaldı.

Panel Tez-Koop-İş Sendikası Genel Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır, Mehmet Atay, Celalettin Can, Ergun Aydınoglu, Bilgi Üniversitesi öğretim üyesi Chris Stephenson gibi isimler ve direnişteki TEKEL, İSKİ ve itfaiye işçileri katıldılar. Panel programında, üniversiteden bir hafta önce atılan Bilgi Üniversitesi çalışanı Kadir Karabulut da vardı.

Tüm hazırlıklar tamamlandıktan sonra afişler asılmaya, duyuru masası açılmaya başladığında etkiğin engellenmesi yönlü birçok saldırı gerçekleştirildi. ÖGB'ler eliyle etkinliğe çağrı faaliyetlerini engellemeye çalışan ve öğrencileri birçok defa soruşturma-ceza sopsasıyla tehdit eden okul yönetimi, etkinlik günü de okula girişleri sınırlamaya çalışarak keyfi tutumunu sürdürdü.

Okul yönetiminin engelleme girişimlerinden panel 30 dakikalık gecikmeyle başlayan panelin ilk oturumunda Mehmet Atay, Volkan Yaraşır ve Ergun Aydınoglu konuştu.

Mehmet Atay, '60'lardaki mücadeleyi anlatarak bu süreçteki kendi deneyimlerini aktardı.

Ergun Aydınoglu da '60-'80 yılları arasındaki Türkiye solu üzerine bir anlatım gerçekleştirdi.

Volkan Yaraşır ise Türkiye'de işçi sınıfının gelişimi, sınıf mücadelesinin tarihsel seyri ve sol hareketin sınıf mücadelesi ile bağı üzerinden bir sunum gerçekleştirdi.

İkinci oturumda ise Bilgi Üniversitesi öğretim üyelerinden **Chris Stephenson** üniversitedeki sendikalaşma süreci ve genel olarak sol hareket üzerine düşüncelerini aktardı.

Stephenson'un ardından konuşan **Celalettin Can**, '70'li yıllara dair anlatımının ardından her şeye rağmen umudu büyütme gerektiğine vurgu yaptı.

Can'ın ardından, direnişteki **İSKİ, itfaiye** ve **TEKEL işçileri** söz alarak yaşadıkları direniş süreçlerini ve önümüzdeki sürece dair düşüncelerini anlattılar.

Panel süresinin bitmesi üzerine, bu bölümün soru-cevap kısmına direnişteki işçilerle kantinde devam edildi.

Bu kısımda, Direnişteki İşçiler Platformu'nun yapısı, solun liberal-reformist kesimlerinin İşçi Filmleri Festivali'nde sendika bürokratlarından yana tavır alıp işçileri etkinlikten çıkartması, 1 Mayıs'taki kürsü işgali, 26 Mayıs ve 1-2-3 Haziran eylemleri üzerine konuşuldu.

Ekim Gençliği / Bilgi Üniversitesi

Üretkent2 Öğrenci Atölyeleri sürüyor

Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi Öğrenci Komisyonu Üretkent2 Öğrenci Atölyeleri 2. haftasında 3. atölye olan Kentte Barın(ama)mak başlığıyla devam etti. Atölyeler canlı tartışmaları ile sürüyor.

15 Mayıs günü, **Kentlerde Kimlik Dönüşümü** atölyesinin ikinci haftasında, Fener-Balat bölgesine alan gezisi gerçekleştirdi. Bölgede faaliyet yürüten **FEBAYDER**'in ziyaret edilmesi ile başlayan geziye dernek çalışanı mahallelilerle sohbetler gerçekleştirildi. Sohbet sırasında Fener-Balat'ta soylulaştırma sürecini özetleyen mahalleliler devletin tam desteğini arkasına almış olan proje ile yıllardır yerleşimcilerin ellerinden yok pahasına barınma haklarının alınmaya çalışıldığını ifade ettiler. Mimarlık öğrencilerinin soruları ile zenginleşen sohbette yoksul kentliler ile kapitalist sistemin “kentsel dönüşüm” projeleri üzerine tartışmalar gerçekleştirildi.

Bölgede faaliyet yürüten **Mavi Kalem Derneği**'nin de ziyaret edilmesi ile süren gezi atölyeye katılan öğrencilerin özel mülkiyet üzerine tartışmaları ile sürdü. Bireyin toplumsal sorumluluğunun ve bireysel hakların ardında yatan sınıfsal zemine dair yürütülen sohbetler kentin esasen ortak bir mirasa ev sahipliği yaptığı ve yerel gibi görünen benzer projelerin özünde üst ölçekte bir iktisadi modelin ürünü olduğu söylendi.

16 Mayıs günü ise **Kentte Barın(ama)mak** atölyesi, yürütücü mimarın sunumu ardından bir alan gezisi ile devam etti. Kapitalist kentte barınma hakkının tartışıldığı atölyede **kentsel dönüşüm** ile yaşam haklarının tehdit edildiği emekçi mahallelere alan gezileri gerçekleştirildi.

16 Mayıs günü gerçekleştirilen ikinci atölye ise **Planlama ve Mülkiyet Olgusu** idi. Atölyede öncelikle ilk haftada gerçekleştirilen **Kapital** sunumuna devam edildi ve kapitalist iktisadi modelin kar oranı üzerine Karl Marx'ın çalışmaları katılımcılara özetlendi. Kapitalist düzende **planlamanın** iktisadi arka planı masaya yatırılırken sermaye açısından **kâr odaklı planlama** ve **tatmin edici planlama** başlığı taşıyan iki model önermesi paylaşıldı. Her iki biçimde de sermaye odaklı bir kentsel düzenlemenin üretildiğinin vurgulandı.

Toplumcu Mimarlık Öğrencileri

NATO’da “stratejik” dayanışma

Emperyalist savaş makinesi ABD’nin öncülük ettiği “halkları köleleştirme seferi”nin başarısı için kanlı işgal ve katliam planlarını sürdüren NATO “yeni bir strateji” belirledi.

Aralarında emekli Büyükelçi Ümit Pamir’in de bulunduğu 12 uzmandan oluşan NATO akil adamlar grubu, NATO’nun Kasım ayındaki zirvesinde onaylanacak yeni stratejik planla ilgili raporunu tamamladı. Yeni NATO raporunda başlıca tehdit İran olarak gösterilirken Tahran yönetimi, İttifak’ın 5. maddesi ile tehdit edildi.

Emperyalist ABD rejiminin içine girdiği bataklıktan kurtulması için halkları köleleştirme savaşının arkasında durmak zorunda olan NATO, “güvenlik” maskesi altında bu kez İran’ı hedef aldı.

Akil adamlar grubunun, grup başkanı eski ABD Dışişleri Bakanı Madeleine Albright ve NATO Genel Sekreteri Anders Fogh Rasmussen tarafından basın toplantısıyla açıklanan raporunda, üye ülkelerden birine saldırı durumunda tüm üye ülkelerin ortak karşılık vermesini öngören Kuzey Atlantik Antlaşması 5. maddesinin İran’a karşı işletilebileceğinden bahsedildi.

NATO’nun “güvenlik” kaygısı

Sözkonusu olan emperyalist çıkar ve paylaşımlar olduğunda tüm güç ve olanaklarını mazlum halklar üzerine seferden eden savaş makinesi NATO’nun raporunda, *“İran’ın nükleer yakıt zenginleştirme ve nükleer silah geliştirme çabaları ve uzun menzilli balistik füze stoku, gelecek 10 yıl içinde ittifaka büyük bir 5. madde tehdidi oluşturabilir”* denildi.

İran’ı örtülü tehdit eden 58 sayfalık raporda, *“Başta gemilere karşı kullanılan seyir füzeleri olmak üzere İran’ın konvansiyonel silah programı, kilit deniz ticareti rotalarında güvenlik endişesi doğurmaktadır. NATO İran kaynaklı zorlukların artması ihtimaline karşı hazırlıklı olmalı”* ifadeleri kullanıldı. Raporda, tüm NATO üyelerini kapsamı planlanan yeni füze kalkanının İran’dan muhtemel balistik füze saldırılarını önlemek için gerekli olduğu da savunuldu.

Gerici çıkar çatışmaları

Kuruluşunu, ‘sosyalist blok’a karşı emperyalizmin haçlı ordusunu toplama ihtiyacına “borçlu” olan emperyalizmin savaş aygıtı NATO, her geçen gün yeni kayıplar verdiği Afganistan bataklığına saplanarak köşeye sıkışmışken bu durumdan çıkış yolunu yine halkların kanı üzerinden yürüttüğü pazarlıklarda arıyor.

Ortadoğu’daki çıkarları gerici İran rejimiyle çatışan ve bu yüzden mazlum halklar üzerinde terör estiren emperyalist güçler, İran’ı hedef göstererek, genel olarak işgal politikalarına meşruluk kazandırmaya çalışıyor.

5. Madde tartışmalarının akla getirdiği bir diğer nokta ise Ortadoğu’da yürüttüğü saldırı ve işgal politikalarını artık ekonomik olarak da karşılamakta zorlanan ABD emperyalizminin cepheyi genişletme ihtiyacı oluyor. 60 ülkede 800’ü aşkın askeri üssü olan ABD emperyalizminin bu ihtiyacına karşı diğer emperyalist güçlerin yürüttüğü pazarlıklar da önümüzdeki süreçte yürütülecek tartışmalarda belirleyici olacağı benziyor.

Afganistan’da sivil katliamları sürüyor!

Emperyalist işgalin sürdüğü Afganistan’da NATO ittifakının ve NATO ile işbirliği yapan Afganistan ordusunun sivil katliamları sürüyor. NATO askerlerinin 11 sivili öldürmesini protesto eden gruba Afgan polisinden açtığı ateş sonucu birçok sivil hayatını kaybetti. Nisan-Mayıs bilançosu resmi açıklamalara göre 170’e ulaştı. Gerçek sayı ise çok daha fazla.

Afganistan’ın Celalabad kenti yakınlarındaki Surhrod bölgesinde bir gece yarısı operasyonu ile katledilen 11 sivilin cenaze töreni esnasında töreni gerçekleştiren halkla polis arasında gerginlik yaşandı. Polis kalabalığa ateş açarak müdahale etti. Sivil ölümlerini protesto niteliğinde gerçekleşen cenaze töreni yine bir sivil ölümüne sahne oldu.

Öte yandan Afganistan’ın Kunduz bölgesinde, 4 Eylül 2009’da düzenlenen ve en az 142 kişinin öldüğü NATO hava saldırısında yakınlarını kaybeden halk, Alman hükümetine tazminat davası açmaya hazırlanıyor. Bir Alman komutanın talimatıyla düzenlenen saldırıda ölen sivillerin yakınlarını temsil eden Alman Avukat Bernhard Docke, yeni bir tazminat davası açmaya hazırlandıklarını duyurdu. Avukatların daha önce Almanya Savunma Bakanlığı ile sürdürdüğü tazminat görüşmeleri, ölenlerin kimlik tespitlerinin kesin olarak yapılamadığı gerekçesiyle bakanlık tarafından yarıda kesilmişti.

Afganistan işgalinin başından beri sivil katliamları sürüyor. Ölü sayısı onbinlerle ifade ediliyor. Evsiz kalan, yetim kalanların sayısı ise belirsiz. Emperyalist ABD’nin Asya’da hegemonya kurmak amacıyla başlattığı işgalin ne zaman son bulacağı ise belirsizliğini koruyor. ABD’nin imajını yenilemeye çalışan Obama, Afganistan’a asker sevkiyatını sürdürüyor.

Çin’de maden katliamı: 21 işçi öldü

Dünyanın dört bir yanında işçi ve emekçiler kapitalist sömürü düzeninin çarkları arasında öğütülüyorlar. Sık sık toplu iş cinayeti ve maden katliamlarının yaşandığı Çin’de, son olarak bir kömür ocağında meydana gelen patlamada 21 işçi yaşamını yitirdi.

Çin’in güneybatısındaki Guizhou eyaletindeki Anshun kenti yakınlarındaki bir kömür ocağında 13 Mayıs gecesi meydana gelen grizu patlamasından, ocakta bulunan 31 işçiden 10’u kurtulabildi.

Benzer bir kaza da, geçen hafta Hubei eyaletinde yaşanmış ve 10 işçi yaşamını yitirmişti.

Çin madenleri dünyadaki en ölümcül madenler olma özelliğini koruyor. Birçok “kaza”, güvenlik önlemlerinin ihlal edilmesinden, gereği gibi havalandırma yapılmamasından veya yangın emniyeti olmamasından kaynaklanıyor. Çin’de geçen yıl meydana gelen maden “kazaları” 2600’den fazla kişinin ölümüne yol açmıştı.

Krizin faturasına karşı emekçiler sokakta!

Burjuvazi krizle beraber saldırılarını yoğunlaştırırken, dünyanın dört bir yanında işçi ve emekçiler hak gasplarından nasibini alıyor. Bununla beraber emekçiler mücadele yolunu seçerek grev ve protestolarla krizin faturasını ödemeyeceklerini gösteriyorlar.

Cezayir’de demiryolu işçileri kazandı

Cezayir’de demiryollarında çalışan 10 bin işçi ücretlerin ve sosyal hakların iyileştirilmesi talebiyle 9 Mayıs günü ilan ettikleri süresiz grevi 17 Mayıs günü kazanımla sonuçlandırdılar. Cezayir’de ayrıca, son altı ayda yapılan zamlara, işsizliğe ve konut azlığına karşı doktorlar, öğretmenler ve memurlar da kitlesel olarak greve gittiler.

İspanya’da krize karşı öfke büyüyor

Madrid’te 16 Mayıs Pazar günü 15 bin kişi krize karşı yürüdü. AB ve Latin Amerika Zirvesi vesilesiyle yapılan yürüyüş “Avrupa kapitalizmine karşı mücadelede birleşin!” sloganı altında gerçekleştirildi. Ayrıca İspanyol UGT sendikası, 20 Mayıs tarihinden itibaren protesto gösterilerine başlayacağını duyururken Zapatero hükümetinin ekonomik tedbir paketine karşı 2 Haziran ayı başında kamu sektöründe çalışanlara grev çağrısı yaptı.

Brezilya’da Renault işçileri grevde

Brezilya’da Fransız otomobil tekeli Renault’da 3.500 işçi primlerde artış için greve gitti. Grevle birlikte üretim tamamen durdu. İşçilerin 5 bin dolarlık prim taleplerine karşılık Renault’un kişi başı 4 bin dolarda ısrar ediyor.

Romanya’da emekliler polisle çatıştı

IMF direktifleri doğrultusunda maaşları düşürülen binlerce emekli sokaktaydı. Başkent Bükreş’in yanı sıra Galati ve Lasi kentlerinde de emeklilerle polis arasında gerginlik yaşandı.

Kaliforniya Boeing’de grev

Kaliforniya’da Long Beach’deki Boeing işletmesinde geçtiğimiz haftadan bu yana 1.700 işçi yeni bir toplu sözleşme için grevde. Sendikalar özellikle emeklilik ve hastalık sigortalarında düzenlemelere gidilmesini talep ediyorlar. Sendikalı olmayan 3 bin işçinin çalışmasına rağmen C-17 üretimine ara verildi.

Fransa’da hemşireler alanlardaydı

Fransa’da, hükümetin yürürlüğe koyduğu son protokolün yarattığı hak gasplarına karşı çıkarak ücretlerinde iyileştirme talebinde bulunan hemşireler mücadeleyi yükseltiyorlar. Hükümetin, anestezi hemşirelerine 5 yıl uzmanlık eğitimi öngören protokolüne karşı çıkan sağlık emekçileri, aynı zamanda bu sürecin ücretlerine yansıtılmadığını da ifade ediyorlar.

19 Mayıs günü Paris’te biraraya gelen yüzlerce hemşire şehrin Batı Fransa’ya ulaşımını sağlayan

demiryollarını kapadılar. Fransa polisi, demiryolunu trafiğe kapatan ve dağılmamak için birbirine kenetlenen hemşireleri yerlerde sürükleyerek gözaltına aldı. Eylem sonucu Paris-Batı Fransa arası ulaşımın 1.5 saate yakın aksadığı belirtildi.

Endonezya’da öğretmenler sokakta

Endonezya’nın başkenti Jakarta’da binlerce öğretmen gösteri düzenledi. Öğretmenler, düşük ücretleri ve öğretmen açığını protesto etmek için Temsilciler Meclisi ve Eğitim Bakanlığı’na yürüdüler. Öğretmenler ülkenin özellikle kırsal bölgelerinde ciddi öğretmen açıkları olduğunu söylüyor.

Güney Afrika’da grev

Güney Afrika’da taşımacılık sektöründe süresiz grev yayılarak sürüyor. Satuwu Sendikası’nın daha fazla ücret talebi ile başlattığı greve pazartesi günü Ututu Sendikası’nın da destek vermesiyle greve katılım 40 bine ulaştı. Ulaşım ve taşımacılık sektöründeki grev; demir, kömür ve petrol taşımacılığını zora soktu.

Gürcistan’da metal işçileri kazandı

Gürcistan’da metal işçilerinin, işten atılan arkadaşlarının geri alınması ve daha iyi çalışma koşulları talepleriyle 23 Nisan’da başlattıkları grev kazanımla sona erdi. Böylece 2.800 işçinin sözleşmeleri uzatılırken, işten atılan sendikacılar da işlerine dönebilecek. Ayrıca işveren işçilerin grevde oldukları süreyi de kendilerine ödeyecek.

Bangladeş’te tekstil işçileri kazandı

Güney Asya ülkesi Bangladeş’te tekstil işçilerinin, gaspedilen ücret hakları için başlattıkları eylemler sürüyor. 17 Mayıs Pazartesi günü 4 bin tekstil işçisi Dhaka-Sylhet otopanını işgal etti. Kurulan barikat nedeniyle ulaşım saatlerce durdu. İşçiler eylemlerine işverenin hafta sonuna kadar ücretlerini ödeyeceği sözünü vermesi üzerine son verdi.

Hollanda’da çöpçüler grevde

Hollanda’nın Amsterdam ve Utrecht kentlerinde çöpçüler 1 haftadan beri grevdeler. İşçiler yüzde 2,75 ücret artışı ve saat başına 24 cent zam talep ediyorlar. Yerel belediyeler ise bir defalığına ikramiye ödemeyi öneriyor.

Hessen’de öğrenciler yürüdü

13 Mayıs günü Almanya’nın Hessen eyaletindeki Wiesbaden kentinde yüksek okul öğrencileri eyalet hükümetinin yüksek öğrenim bütçesinden 34 milyon euronun üzerine kalem çekmek istemesine karşı yürüdü. 10 bin öğrencinin katıldığı yürüyüşe profesörler ve doçentler de destek verdi.

Almanya’da doktorlar greve gitti

Almanya’da 17 Mayıs Pazartesi günü Marburger Bund’un çağrısına uyan doktorlar süresiz greve başladılar. İlk grev gününde Bayern, Baden-Württemberg, Kuzey Ren-Vesfalya, Rheinland-Pfalz ve Hessen eyaletlerinde her iki hastaneden biri greve gitti. Önümüzdeki günlerde daha fazla hastanenin greve katılması bekleniyor.

Marburger Bund sendikası 55 bin doktor için yüzde 5 ücret artışı, haftasonu ve tatil günlerinde tutulan nöbetler için daha fazla ödeme yapılmasını talep ediyor. Eyalet işverenler birliği (VKA) doktorlara 33 ay için yüzde 2,9 ücret artışı önerdiler.

Devrim şehitlerini anmak, kavgayı zaferle taçlandırmakla mümkündür!

Mayıs ayı devrimci mücadele tarihimizde özel bir dönemi ifade eder. ‘71 devrimci hareketine damgasını vuran Denizler, İbrahimler, Mahirler, burjuva sosyalizmine, parlamentarist hayallere ve her türden reformculuğa öldürücü darbeyi vururken, bunun yanı sıra davaya bağlılığın, bu uğurda ölümü tereddütsüzce göğüslemenin örneklerini sergilediler. İşte tam da bundan dolayıdır ki adları, bıraktıkları devrimci direniş geleneği on yıllardır bu ülkenin devrimcilerine, işçi ve emekçilerine mücadelede ilham kaynağı olmaya, yol göstermeye devam etmektedir.

Başta ‘71 devrimcileri olmak üzere ölümsüzlüğe uğurladığımız binlerce devrimcinin onlara yaraşır bir tarzda anılması bugünün devrimcilerinin özel bir görevidir. Hak ettikleri saygınlığın gereği olarak bizlere bıraktıkları direniş geleneğinin yaşatılması ve gelecek kuşaklara taşınması için bu bir zorunluluktur. Bir diğer önemli neden ise, dün Denizler’in, İbrahimler’in, Mahirler’in devrim idealleri ve onun pratik karşılığı olan ihtilalci örgüt fikri temelinde yollarını ayırdıkları sol reformistlerin bugünkü takipçilerinin, büyük özveriler ve bedellerle yaratılan devrimci direniş fikri ve geleneğine yönelik ihanet boyutlarındaki saldırılarıdır.

On yıllardır karşı-devrim, her türlü yolu deneyerek, başta ‘71 devrimcileri olmak üzere, bu ülkenin ağır bedeller ödemiş devrimcilerinin, işçi ve emekçiler üzerinde yarattığı haklı sempati ve saygınlığı yok edebilmek için özel bir çaba sarf etmektedir. Gelinek noktada bunun boş bir çaba olduğu anlaşılmıştır. Bu nedenledir ki, tüm dünyada olduğu gibi, gerici sermaye diktatörlüğü Türkiye’de de saldırılarının yönünü değiştirmiş bulunmaktadır. Büyük emek ve özverilerle yaratılan devrimci direniş geleneğinin yok edilebilmesi için bir yandan ona ilham veren devrim ve sosyalizm düşüncesine saldırılırken, bir yandan da bu uğurda ölümü tereddütsüzce kucaklayan devrimciler azizleştirilmeye, devrimci inançlarından ve düşüncelerinden arındırılarak bir dönemin haksızlığa uğramış gençlik önderleri olarak yansıtılmaya çalışılmaktadır.

Sermaye diktatörlüğü geleceğini güvence altına alabilmek, sömürü ve zulüm düzenini sürdürebilmek için her yolu denemektedir. Devrim fikrini, onun cisimleştiği devrimci örgüt ve militan kimliği yok edebilmek için özel bir çaba sarf etmektedir. Bu onun rezil sınıf çıkarlarının bir gereğidir. Bir başka cepheden ise, bugünün reformistleri ve sol liberalleri tarafından yürütülen bir çabaya tanık olmaktadır. Dün küçük-burjuvazinin temsilcileri olarak onun devrimci özelemlerinin savunucusu olan bugünün reformistleri, bu yeni kimliklerine uygun olarak, Denizler’i ehlileştirme çabası sergilemekte, böylece düzenin değirmenine su taşımaktadırlar.

Bu topraklarda, başta Mustafa Suphiler, Denizler, İbrahimler ve Mahirler olmak üzere binlerce devrimci, devrim ve sosyalizm davası uğruna tereddütsüzce ölümü kucaklayarak, kendilerinden sonra mücadele edecek kuşaklara büyük bir devrimci miras bırakmışlardır. Bu mirası büyük bir özenle

korumak ve güçlendirmek zorundayız. Bunun yolu ise, kapitalist sömürü sistemini yıkabilecek biricik devrimci sınıf olan işçi sınıfı içerisinde, onun teorisi olan bilimsel sosyalizm ışığında mücadeleyi daha ileriye taşımakla mümkündür.

Dünün ve bugünün devrimcilerinin büyük bedeller ödeyerek yarattıkları devrimci direniş geleneği hiçbir zaman yok edilemeyecektir. Bu gelenek şimdi işçi sınıfının gerçek partisi olan **Türkiye Komünist İşçi Partisi** tarafından güvenceye alınmış ve onun bilimsel sosyalizme dayanan devrimci programı ışığında daha ileri düzeyde üretilmektedir. Bu gerçeği, parti şehitlerimiz olan Habipler’in, Ümitler’in, Haticeler’in, Alaattin’lerin devrimci yaşamları, onların örgütsel kimlikleri, işkencede, mahkemelerde ve zindanlarda düşman karşısındaki tutumları, günü geldiğinde devrim ve sosyalizm davası uğruna ölümü tereddütsüzce kucaklamaları fazlasıyla anlatmaktadır. Partimiz bilimsel sosyalizm düşüncesini en ileri düzeyden kuşanarak, dünün ve bugünün devrimci kuşaklarının yarattığı devrimci değerleri büyük bir titizlikle en ileri düzeyden

sahiplenerek kendisini var etmiştir. Ve bu geleneği her şart altında korumak, gelecek kuşaklara taşımak bilinci ve sorumluluğu ile hareket etmektedir.

“Partimizin kuruluşu, on yıllardır bu topraklarda devrim ve sosyalizm davası uğruna kavgaya vermiş, emek harcamış, acı çekmiş, büyük yiğitlik örnekleri sergilemiş dünün ve bugünün devrimci kuşaklarının yarattığı birikimin güvenceye alınmasıdır...” (TKİP Kuruluş Bildirisi)

Biz yurtdışında yaşayan TKİP taraftarlarını, tam bir bilinç açıklığı ile devrim ve parti şehitlerini en ileri düzeyden sahiplenmek, onların bıraktıkları devrimci mirası büyük bir titizlikle korumak ve bizlere devrettikleri kavgayı zaferle taçlandırmak için görevlerimize en ileri düzeyden sahiplenmek sorumluluğu beklemektedir. Bu çerçevede, 29 Mayıs 2010 tarihinde Essen şehrinde yapacağımız devrim ve parti şehitlerini anma gecemizi, devrimci direniş geleneğinin en geniş kesimlere taşınmasının sağlanacağı bir etkinliğe dönüştürmeyi hedefliyoruz.

Devrim ve parti şehitleri ölümsüzdür!

Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!

TKİP NRW Taraftarları

Partizan’dan Kaypakkaya paneli

İbrahim Kaypakkaya, katledilişinin 37. yılında Partizan tarafından İstanbul Taksim Hill Otel’de gerçekleştirilen panellerle anıldı. **“Hesaplaşma, Kopuş ve Yeni Bir Yol: Kaypakkaya”** başlığını taşıyan panel 16 Mayıs Pazar günü gerçekleştirildi. İki bölümden oluşan panele **Ali Sait Çetinoğlu, Osman Özarslan, Şerafettin Halis ve Partizan temsilcileri** konuşmacı olarak katıldılar.

“Türkiye’de Devlet ve Resmi İdeoloji” başlıklı ilk bölüm saat 11.00’de Partizan adına yapılan *“‘71 devrimci çıkışı ve İbrahim Kaypakkaya”* başlıklı konuşmayla başladı. Konuşmanın ardından **Ali Sait Çetinoğlu**

“Tanzimat’tan bugüne resmi ideoloji” başlıklı sunumunu gerçekleştirdi. Tarihsel seyrî içerisinde Osmanlı’dan

günümüze resmi ideolojinin gelişimini aktaran Çetinoğlu, resmi ideolojide açılan her gediğin resmi ideolojiye vurulan bir darbe olduğunu belirterek, Kaypakkaya’nın bu noktada önemli bir niteliğe sahip olduğunu söyledi.

Çetinoğlu’nun ardından söz alan **Osman Özarslan**’ın ise Türkiye devrim tarihini İttihat Terakki’den başlayarak aktarması dikkat çekiciydi. ‘71 kopuşuna kadar olan süreci özetleyen Özarslan, İ. Kaypakkaya’nın dönemindeki diğer devrimcilere nazaran ideolojik planda öne çıktığını ifade etti. Özarslan, Kemalizm’le hesaplaşma anlamında diğer devrimci önderlerden ayrıştığını ifade ederken, Kaypakkaya’nın temel eksik gördüğü yanlarına da değindi.

İlk bölümde son sözü Partizan adına **Eren Korkmaz** aldı. Korkmaz, Kaypakkaya’nın resmi ideolojiyi eleştirmekle kalmayıp, mücadele örgütünü kurarak harekete geçtiğini vurguladı. Özarslan’ın sunumunda Kaypakkaya’nın tespitlerine ilişkin gerçekleştirdiği eleştirilere de yanıt veren Korkmaz, günümüzde Kemalizm’in yeniden yapılandırıldığını ifade etti.

“Ülkemizde Devrim ve Demokrasi Sorunu” başlığını taşıyan ikinci bölümde BDP milletvekili Şerafettin Halis ve Partizan temsilcisi Birkan Mengücek yer aldılar. İlk sözü alan **Şerafettin Halis**, ‘68 hareketinin temel problemini Kemalist referanslara sahip olmak olarak tanımlarken, Kaypakkaya’nın burada bir hesaplaşmayı temsil ettiğini ifade etti. ‘71’deki efsanevi çıkışın eleştirilemez-efsane liderler yarattığını öne süren Halis, Türkiye solunun bu handikapı aşamadığını belirtti.

Halis’in ardından söz alan **Partizan temsilcisi** ise demokratikleşme ve açılım tartışmaları arasında zihinlerin bulandırıldığını ifade ederek, demokratikleşmenin temel ölçütünün ezilen kesimlere karşı takımlan tutum olduğunu ifade etti. Demokrasi mücadelesinin devrimci mücadeleden bağımsız ele alınamayacağını ifade eden temsilci, politik platformlarını ortaya koydu.

Panel sözün katılımcılara bırakıldığı serbest kürsünün ardından gerçekleştirilen kapanış konuşmasıyla sonlandırıldı.

Siyaset ve ahlak!

M. Can Yüce

Siyaset, iktidar olma, güç toplama ve yönetme sanatı olarak tanımlanıyor. Ahlak ile siyaset arasında her zaman doğrudan veya dolaylı bir ilişki kurulur. Burjuva siyasetin ahlakı var mı? Ya da ne kadar? Var olduğu iddia edilen ahlak, nasıl bir ahlaktır?

Son günlerin gelişmeleri bu soruların sorulmasını gerekli kılıyor!

“Amaca varmak için her yol ve araç mübah” biçiminde özetlenebilecek burjuva siyaset ahlakı, aslında, genel geçer ve hemen hemen ortak kabul gören ahlaki ölçü ve kuralları ayaklar altına alıyor! Aynı zamanda genel geçer bir ilkesizliği anlatıyor. Bu aynı zamanda siyasette bir çürümüşlüğü ve onun “teorik temelini” ortaya koyan bir “siyaset ahlakı” anlamına geliyor...

Bilindiği gibi CHP lideri Deniz Baykal’ın “görüntüleri” internet ortamına sızdırıldı ve bu Türkiye siyaset gündeminin birinci konusu haline geldi. Belli ki Deniz Baykal tümünden siyaset meydanının dışına çıkana veya tümünden tasfiyesi gerçekleşene kadar bu konu tartışılmaya devam edeceğe benziyor.

Burada bizim için önemli olan burjuva siyasetindeki çürümüşlüğü vurgu yapmak ve devrimci siyaset ile ahlak arasındaki kopmaz ilişkiyi bir kez daha hatırlatmaktır!

Devrimci siyaset ahlakına göre, amaca ve hedefe varmak için her yol ve araç mübah ve meşru değildir. Amaç ile araç arasında mutlaka bir uygunluk olmak zorundadır. Bu “uygunluk” kavramının içeriği, ölçüleri ve sınırları çok net, açık ve kesin olmak durumundadır. Bu, teorik olarak genel kabul görmesine rağmen pratik olarak pek dikkate alınmadığını geçerken hatırlatmamızda yarar var. Devrimciler siyaset yaparlarken ve kendi dışında yapılan siyasetlere bakarlarken bu ilke doğrultusunda bakmak, değerlendirme yapmak ve tutum almak durumundadırlar! Yoksa ilkesizliğe düşer ve “eleştiri yapma” konusunda ciddiye ve tutarlılıklarını yitirirler...

Bilindiği gibi Deniz Baykal, resmi çizginin en bağnaz temsilcisi ve savunucusudur, onun liderliğindeki CHP, rejim bekçiliği yapmaktadır. Dersim Katliamı’nı savunan ve bunu güncelde de uygulamasını isteyen Onur Öymen’e kol kanat veren Baykal, çizgisini ve politik kişiliğini çok net bir biçimde ortaya koymaktadır. İrkçi-faşist bir çizgi ve kişiliğin Kürt, halk ve emekçi düşmanlığı tartışmasıdır!

Bu ne kadar gerçekse, her düzlemdeki siyasette istisnasız her yolu ve yöntemi meşru gören ve uygulayan anlayışlara karşı net bir tavır almak da devrimler açısından bir o kadar kaçınılmaz bir görev olmaktadır.

Belki de bu son “olay”, Baykal gibi siyaseten ırkçı şoven ve resmi çizgi bekçisi olan, ahlaki olarak “dürüstlük” imajı yerle bir olan, daha doğrusu gerçekliği her açıdan açığa çıkan bir kişiliğin tasfiyesine yol açar. Yine belki de bu gelişme, CHP’de “yeni” gelişmelerin önünü açabilir. Bu anlamda Baykal’ın tasfiyesi, birçok açıdan “hayırlara” vesile olabilir.

Ama öyle de olsa, kendi içinde sayısız kirliliği taşıyan, “hedefe varmada her yol mübah” anlayışını özümseyen burjuva siyaset zemininin yöntem kirliliklerine karşı durmak, buna karşı ilkeleri esas alan, amaca uygun siyaset yöntemlerinin her zaman kullanılması gerektiğini savunmak ilkeli devrimci

siyasetin kaçınılmaz bir gereği olmaktadır.

Aslında Anayasa değişikliği paketi üzerinden derinleşen egemenler cephesindeki iktidar kavgasını tartışmak, “açılım” ile ilgili boyutlarını değerlendirmek istiyorduk. Ancak gelişmeler yeni boyutlar kazandı, dolayısıyla bu konuya değinme gereğini duyduk. Gerçi Baykal “vakası” da anılan iktidar kavgasının dışında değil, tersine tam da onun merkezi noktalardan birine oturuyor. Bu nedenle bir bakıma söz konusu değerlendirme “planımızın” dışına çıkmamış oluyoruz.

18 Mayıs 2010

CHP’nin tazelemeye çalıştığı makyajın altındaki çirkin yüz düzenin kendisidir!

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal’a ait olan gizli kamera görüntüleri ortaya çıktığından beri CHP’de sular durulmuyor. Görüntüleri açıkça yalanlayamayan Baykal, bunun yerine “onurlu istifa” yolunu tercih etti. Belli ki kasetler unutulup etkisi geçince tekrar kongre yoluyla genel başkan seçilmeyi, bu sayede olayı en az hasarla atlatmayı, hatta belki de hanesine puan olarak bile yazmayı düşünüyordu. Ancak olaylar beklediği gibi gelişmedi. Uzun süredir fırsat kollayanlar kongreye sayılı günler kala Kemal Kılıçdaroğlu’nu aday ilan ettiler.

CHP içerisinde geniş bir destekle adaylığını açıklayan Kılıçdaroğlu’nun şu durumda CHP genel başkanı olmasına kesin gözüyle bakılıyor. İl başkanları kurulunda 77 il başkanının desteği ve partinin ağır toplarını arkasına alan Kılıçdaroğlu şimdiden bir takım programlar açıklamaya başladı bile. Geride en yakın dostları tarafından arkasından vurulan Baykal’ın yapacağı hamleler ve bunların ne gibi sonuçlar doğurabileceği kalıyor. Ancak görünen o ki uzun yıllardan sonra CHP Baykal’lı dönemi sona ermek ve Kılıçdaroğlu ile yeni bir dönem başlamak üzere...

Elbette ki CHP’deki bu değişikliğin CHP’nin nasıl bir düzen partisi olduğu konusunda en ufak bir kafa karışıklığı ya da beklenti uyandırmamalı. Kılıçdaroğlu da gelse Baykal devam da etse CHP düzenin has partisidir. Üstelik genel başkanları değişse de CHP’nin kirliliği tarihi ve misyonu değişmemiştir. Cumhuriyet dönemi boyunca özellikle halklara yönelik her katliamın arkasında CHP’nin amblemi bulunmaktadır. Atatürk’ün kurduğu bu parti işçi düşmanlığı konusunda en köklü geleneğe sahip partidir.

Ancak CHP’deki bu sürecin biz işçi ve emekçiler için dikkate değer kılan ve özellikle uyanık davranmamızı gerektiren başka bir yönü vardır. O da düzenin kendine kitle desteği yüksek bir sol parti ihtiyacı çerçevesinde bugün yaşanan süreci doğrudan örgütlediğidir. Uzun yıllardır kitle desteğine sahip, işçi ve emekçilerin mücadelesini ve hoşnutsuzluklarını soldan tutabilecek bir partinin yokluğundan şikayetçi olan sistemin efendisi TÜSİAD kendisi parti kurmaktan, Sarıgül ile CHP’yi tekrar kendisi için işe yarar hale getirmeye çalışmaya kadar her yolu denemiştir. Ama Sarıgül’ün dibinin Baykal’dan kara olması daha önce giriştiği modifikasyonun başarısız olmasını sağlamıştı. Şimdi Kılıçdaroğlu ile yeni bir deneme içerisine girdi. Geçmiş denemelerinde toplumsal muhalefetin zayıflığı ve hükümet partisinden henüz yıpranmamış olması elini ağırdan almasına olanak tanıyordu. Fakat şimdi tam da böyle bir hizaya sokmanın zamanlamasına bakılırsa, toplumsal muhalefetin kendini her gün bir başka vesileyle gösterdiği, TEKEL Direnişi, 1 Mayıs gibi kitlelerin düzeni zorlayan çıkışlar yaptığı bir dönemde gündeme gelmektedir. Bu vesileyle daha erken bir tarihte AKP’nin karşısında soldan bir alternatif yaratmak ve her türden toplumsal muhalefeti bunun içerisinde eritmek istemektedir. Eğer modifikasyon başarılı olurda Kılıçdaroğlu genel başkan seçilir ve CHP’de sözde bir değişim rüzgarı eserse yakın tarihte CHP’nin ne türden bir emekçi dostu olduğunu, direnişlerde boy gösterdiğini kitlelerin düzen karşıtlığını AKP karşıtlığı üzerinden eritmeye çalıştığını göreceğiz. Bunun somut bir karşılığı bulunmuyor da değil. Kahve tartışmalarında bile Kılıçdaroğlu ile yürüyen bir CHP’nin işçi ve emekçilere nasıl sahte bir umut yaydığını görememek mümkün değil.

Yakın zamanda bu süreçten en fazla zararı reformistler görecek. Merkeze hatta sağcı faşist bir çizgiye kayan CHP’nin yerine oynayan liberal reformist akımlar için bu sürecin sonucu hüsrana olacak, dolduracak başka bir alan bulmak zorunda kalacaklar, ki bu da devrimcilik olmayacağına göre gittikçe güç kaybedecekler.

Komünistler, işçi ve emekçiler üzerinde şu veya bu düzen partisinden sahte umutlar uyandırmasına asla izin vermeyecekler. Çünkü şu veya bu düzen partisinden işçiler emekçiler için yapabileceği insanca bir yaşam için onlara verebileceği hiçbir şey yoktur. Onlar da aynı kapitalist düzen gibi kokuşmuş ve çürümüşler. Ve artık gidecekleri yer tarihin çöplüğünden başka bir yer değildir. İşçi ve emekçiler bu bir an için bile akıllarından çıkarmamalıdır. Çünkü işçi ve emekçilerin tek kurtuluşu devrimci sınıf partisinden önderliğinde bu düzeni yıkmak, onurlu ve özgür bir dünya yaratmak için sosyalizmi kurmaktır.

İzmir’den komünist bir işçi

Hasta tutsaklara özgürlük!

Adana’da hasta tutsaklar için eylemler sürüyor

Adana’da, cezaevlerinde yaşanan hak ihlalleri ve tecrit işkencesine karşı hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle gerçekleştirilen eylemlere 15 Mayıs günü de devam edildi.

İnönü Parkı’nda gerçekleştirilen eylemde “İsmet Ablak, Osman Yiğit, Güler Zere sıra kimde” pankartı açılarak basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada, geçtiğimiz hafta cezaevinden bir cenaze daha çıktığı belirtilerek tüm sağlık raporlarına rağmen kontrollerini cezaevinde yaptıramayan Osman Yiğit’in Mersin E Tipi Cezaevi’nde tutuklu olarak kalmaya devam ettiği ve bunun sonucunda 1 Mayıs’ın hemen ardından yaşamını yitirdiği ifade edildi.

Açıklamada, Osman Yiğit’in ölüm haberinin hemen ardından Van’da cezaevinde tutulan Nihat Yavuz’un da ölüm haberinin alındığı ifade edilerek intihar denen bu ölümün akla Kırıklar Cezaevi’nde işkenceyle katledilen Mehmet Kılınç’ı getirdiği belirtildi.

Açıklamanın devamında Güler Zere’ye değinilerek Zere’nin ölümünden yetkililerin sorumlu olduğu söylendi. Tedavinin engellenmesi sonucu basit bir hastalığın kansere dönüştüğü belirtilerek bu durumun sorumlularının ise tüm yetkililer olduğu vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Ankara

“Hasta tutsaklarımızı öldürtmeyeceğiz!”

Hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle her cuma Taksim’de yapılan eylemlerin 42. haftasında “Hasta tutsaklarımızı öldürtmeyeceğiz” denildi.

14 Mayıs Cuma günü saat Taksim Tramvay Durağı’nda bir araya gelen ilerici ve devrimci kurumlar, “Hasta tutsaklar serbest bırakılsın!” pankartı arkasında, sloganlarla Galatasaray Lisesi önüne yürüdü.

17 yaşındaki kanser hastası tutsak Abdullah Akçay’ın ailesinin de katıldığı eylemde, Güler Zere isminin bu devletin katliamcı yüzünü anlatan bir isim olmasının yanında zaferle sonuçlanan ortak mücadelenin de sembolü haline geldiği belirtildi. Açıklamada ayrıca, Güler Zere’nin doktorunun “Dört ay önce çıksaydı kurtarılabilirdi” sözleri hatırlatılarak, bu sözlerin; tutsakların hayatının kurtarılması, tedavilerinin sağlıklı bir şekilde bir an evvel yapılabilmesi konusunda bir aciliyete ve sorumluluğu yeniden işaret ettiğine dikkat çekildi. Ölümün kıyısındaki nice hasta tutsağın hayatının verilen bu mücadeleye bağlı olduğu ifade edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Evren’den hasta tutsaklar için açıklama

Cezaevlerinde hak gaspları ve ağır tecrit koşulları derinleşirken KESK Genel Başkanı Sami Evren, cezaevlerindeki hasta tutsakların durumuyla ilgili yazılı açıklama yaptı.

Evren, cezaevlerinde bulunan ve hastalıkları ileri düzeyde seyreden Erol Zavar, İnayet Mete, Taylan Çintay ve adları sayılamayan birçok hasta tutsağın tedavileri için salıverilmelerini istedi. Ağır hastalığı bulunan sayıları 60’a yaklaşan mahkumların derhal serbest bırakılmasının istendiği açıklamada Güler Zere’nin ölümünün Türkiye’deki adalet sisteminin çarpıklığının bir göstergesi olarak okunması gerektiğine işaret edildi.

19 Aralık’ın sorumluları Kozağaçlı’ya dava açtı

Başta sermaye devleti olmak üzere 19 Aralık Katliamı’nın sorumluları bir bir aklanırken faşist devletin ve onun katillerinin gerçek yüzünün ne olduğunu çeşitli vesilelerle dile getirenler yargılanıyor.

ÇHD Genel Başkanı Selçuk Kozağaçlı’ya, 19 Aralık Katliamı’yla ilgili ÇHD adına yaptığı bir basın açıklamasından dolayı dava açıldı. 19 Aralık 2000 tarihinde yapılan “Hayata Dönüş Operasyonu” sırasında Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürü olan ve operasyon sonrasında kendisine “başarıları” nedeniyle devlet üstün hizmet madalyası verilen Ali Suat Ertosun tarafından açılan davada Kozağaçlı, manevi tazminat ve hakaret ile yargılandı.

17 Mayıs günü davanın ilk duruşması görülürken ÇHD’li avukatlar ve ilerici, devrimci kurumlar Kozagaçlı’ya destek olmak için eylem gerçekleştirdi. Adliye önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında "Çağdaş Hukukçular Derneği" pankartı açıldı.

19 Aralık’ın katilleri aklanmaya çalışılıyor!

En vahşi katliamlardan biri olarak tarihe geçen 19 Aralık Cezaevi Katliamı ile ilgili yargı süreci devam ederken, bir devlet politikası olarak hayata geçirilen katliamın sorumluluğu sermaye devletinin üzerinden alınmaya çalışılıyor.

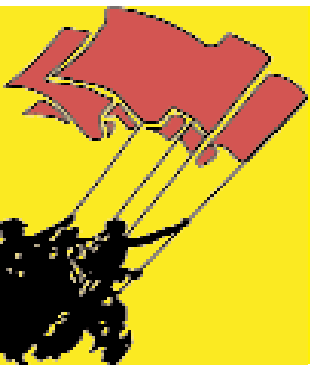
Bakırköy Cumhuriyet Savcılığı, Bayrampaşa Cezaevi’nde yaşanan 19 Aralık Hayata Dönüş Operasyonu ile ilgili iddianame hazırladı. 10 yıl gibi uzun bir süre sonra hazırlanmış olması bile başlı başına bir hukuksuzluk nişanesi olan iddianamede, operasyonda görevli askerlerin “Görev sınırını aşarak gayri muayyen şekilde birden çok adamı öldürmek” suçundan 12’şer kez müebbet hapis cezasına çarptırılmaları istendi.

Aslında iddianameye damgasını vuranın katliamın tüm sorumlularını aklamak olduğu görülüyor. Devletin üst makamlarında oturanların yanısıra erler de aklanmaya çalışılıyor. Zira, iddianamede 39 asker hakkında TCK’nın 24/2. maddesinden cezalandırılmaları talep ediliyor. Bilindiği üzere bu madde, “kanun emrini yerine getirenler cezalandırılmazlar, cezai sorumlulukları yoktur.” diyor. Dolayısıyla Cumhuriyet savcısı bu 39 kişinin devrimci tutsakları katlettiğini tespit ediyor, ancak cezalandırma yoluna gitmemiş oluyor.

Operasyonun silahlanmasında ve icraatında görev almış adli ve idari mekanizmanın başındaki kişilerin bilinmesine rağmen, iddianamede bunlar hakkında hiç bir iddia yer almaması dikkat çekiyor.

Aslında tüm bunlar şaşırtıcı değildir. Bu topraklarda sermaye devleti yıllarca komünistlere ve devrimcilere kan kusturmuştur. Sermaye devletinden 19 Aralık katliamı için adalet beklemek, ölü gözünden yaş beklemektir!

Mücadele Postası

Eczacılardan İTS açıklaması

İstanbul Eczacı Odası 18 Mayıs günü “İlaç takip sistemi ‘sanal’ oldu!” başlığıyla yaptığı basın açıklaması ile 16 Mayıs 2010 tarihinde altyapı hazırlıkları tamamlanmadan uygulamaya konulan İlaç Takip Sistemi’yle ilgili değerlendirme yaptı.

Açıklamada, İTS’nin 17 Mayıs günü günboyu çalışmayarak ülke genelinde ilaç hizmetini durdurduğu ifade edildi. Akşam saatlerinde yapılan değişiklikle, her kayıt edilen ilaca bir kez kayıt onayı vermesi gereken İTS’nin, aynı ilacın farklı reçetelerde ve elden yapılan tüm satışlarda onay verir hale getirildiği belirtildi.

“Yani sisteme her türlü ilaç kayıt edilebilmekte, aynı ilaç defalarca sistem üzerinden satılabilmektedir. Sistem, olmayan, hayali karekodlara dahi onay vermektedir. Böylece sahte ilacı önlemek iddiası ile devreye sokulan İlaç Takip Sistemi, mükerrer satışa onay verecek şekilde değiştirilmiştir. Bu da sistemin fiilen çöktüğünü göstermektedir.” denilen açıklamada yetkilileri sorumluluklarını yerine getirmeye ve tamamen işlevsiz kalan İlaç Takip Sistemi uygulamasını derhal son verme çağrısı yapıldı.

Ayrıca, Danıştay 10. Dairesi’nin aldığı kararla karekodsuz ilaçların 1 Haziran tarihinden itibaren geçersiz olması uygulamasının yürütmesini durdurduğu söylendi.

Gençlik Federasyonu üyelerine tutuklama

15 Mayıs günü İstanbul Okmeydanı’nda iki kişi, Erzincan’da ise evlere yapılan baskın sonucu 6 kişi gözaltına alınmıştı. İstanbul’dan Erzincan’a götürülen Gençlik Federasyonu üyelerinden gizlilik kararı olduğu gerekçesiyle günlerce haber alınamamıştı.

18 Mayıs günü Erzurum 2 No’lu Ağır Ceza Mahkemesi’ne çıkarılan devrimcilerden Mahir Aslan, Sevgi Dalyan, Sercan Ahmet Arslan, Mehmet Aracı tutuklanarak Erzurum Cezaevi’ne gönderildi.

Gençlik Federasyonu üyelerinin gerçekleştirdiği birçok meşru eylem, tutuklamalara gerekçe olarak gösterildi.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Şair Nedim Cd. Küçük İş Merkezi Kat 3 No: 40
Beşiktaş / İSTANBUL (Ekim Gençliği Bürosu)

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Belediye İşhanı Kat: 5 No:4 İzmit / **KOCAELİ**

Rant köprüsünü durduracağız!”

3. Köprü Yerine Yaşam Platformu, 15 Mayıs günü Taksim'de gerçekleştirdiği eylemle İstanbul Boğazı'na 3. köprü yapımını protesto etti.

Saat 13.00'te Beyoğlu Tünel Meydanı'nda toplanan platform üyeleri, destekçi kurumlardan katılanlarla birlikte Taksim Tramvay Durağı'na yürüyüş gerçekleştirdi. “Kuzey ormanlarını halk dikti, AKP’ye yağmalatmayacağız, 3. köprüyü yaptırmayacağız / 3. Köprü Yerine Yaşam Platformu” pankartının açıldığı basın açıklamasını, İstanbul Orman Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu üyesi Kader Cihan gerçekleştirdi. AKP hükümetinin İstanbul'a yapılması planlanan 3. köprünün güzargahını açıkladığını hatırlatan Cihan, bu köprünün İstanbul'a yönelik büyük bir cinayet olduğunu söyledi. Cihan, 3. köprüyle İstanbul'un “trafik sorununun çözüleceğinin söylendiğini ancak bugüne kadar yapılan iki köprünün de bu sorunu çözmediğini sözlerine ekledi.

Cihan, açıklamasının devamında şunları söyledi:

“3. köprü trafik için bir çözüm değildir, bir rant projesidir. 3. köprü İstanbul için bir ihtiyaç değildir. Sermayenin doğayı ve çevreyi katleden azgın saldırılarına karşı insanca ve doğayla barışık bir kentte yaşamak hepimizin hakkıdır. Doğal yaşamın en önemli parçası olan ormanlarımızı savunmak geleceğimizi ve İstanbul'u savunmaktır. 3. köprünün güzergahını açıklayanlara sesleniyoruz. İnsanca yaşam kavgamız bitmedi, daha yeni başlıyor. 3. rant köprüsünü durduracağız. İstanbul'u hep birlikte savunacağız.”

FHDD: Büyük felaket sürüyor

Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği (FHDD), 15 Mayıs günü gerçekleştirdiği eylemde, El Nakba’nın (Büyük felaket) 62. yıldönümünde İsrail siyonizmini lanetledi.

FHDD üyeleri, Filistinliler tarafından El Nakba-Büyük Felaket olarak tanımlanan İsrail’in kuruluş gününün 62. yıldönümünde Taksim Tramvay Durağı’nda basın açıklaması gerçekleştirdiler.

“Büyük felaket sürüyor. Filistin’de 62 yıllık işgale son!”, “Filistin Filistinlilerindir” pankartlarının açıldığı eylemde, “Tanklara karşı taş, direnen Filistin kazanacak!” dövizini taşındı.

Basın açıklamasını FHDD Yönetim Kurulu Üyesi **Selim Sezer** gerçekleştirdi. Sezer, Türkiyeli Filistin dostları olarak, işgal devletinin kuruluşunu bir kez daha lanetlediklerini belirtti. Sezer, siyonist proje tümüyle yenilgiye uğratılınca ve Ürdün Nehri’nden Akdeniz’e kadar tüm Filistin toprakları özgürleşinceye kadar yürütülen mücadeleye tam destek vereceklerini de sözlerine ekledi.

İsrail’in OECD üyeliğine onay vererek işgali birkez daha meşrulaştıran Türkiye hükümetine de muğlak sözler söylemek yerine İsrail ile olan tüm askeri, diplomatik ve ticari ilişkileri kesme çağrısında bulunan Sezer, açıklamasının sonunda İsrail ile Gazze Şeridi arasındaki sınıra yaklaşan 78 yaşındaki bir Filistinlinin 15 Mayıs günü vurulduğunu hatırlattı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DYG-M’ye operasyon

Sermaye devletinin Kürt hareketine dönük saldırganlığının son örneğini DYG-M’ye yönelik operasyonlar oluşturdu. Bu çerçevede, Balıkesir, Aksaray ve Düzce birçok ev baskını gerçekleştirildi. Polislerin servis etmesiyle birlikte burjuva medyada “terör örgütü PKK’nin gençlik yapılanmasına yönelik operasyonlar” başlığında haberlerin çıkması da uzun sürmedi. Gözaltına alınanların “Koma Ciwaken Kurdistan (KCK) / Türkiye Meclisi’nin kentlerdeki gençlik yapılanmasına üye oldukları” iddia edildi.

Balıkesir’de 15 Mayıs günü, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı’nın talimatıyla birçok eve eş zamanlı baskınlar düzenlenerek 35 kişi gözaltına alındı. 17 Mayıs günü savcılık sorgularının ardından mahkemeye sevk edilen öğrencilerden 15’i tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Aksaray’da ise 18 Mayıs günü jandarma tarafından üniversite öğrencilerine yönelik ev baskınları gerçekleştirildi. 6 öğrencinin gözaltına alındığı baskınlar sırasında birçok eşyaya el konuldu.

18 Mayıs günü bir başka operasyon da Düzce gerçekleştirildi. Düzce İl Jandarma Komutanlığı’na bağlı ekipler tarafından düzenlenen ev baskınları sonucu 11 üniversite öğrencisi gözaltına alındı.

**Kürt halkına yönelik
saldırıları yoğunlaşıyor...**

**Kürt halkıyla
omuz omuza!**